

AUTHOR ע

NO. 9035

TITLE PESAHIM YOMAH

RR _____

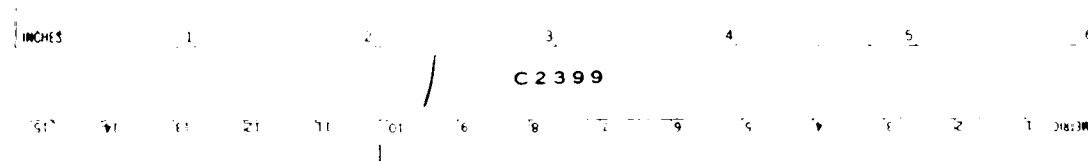
IMPRINT _____

CALL NO. _____

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms

לצד אלה

הארי אבד אנט רבע מלח

עבד רבה רבע מלח

כשתנא קאסם נוצ ארבע מלח

מת משה נוצ ארבע מלח

נת סעיד חסין רבע ארבע מלח

מתנא קאסם למכלאנ רבע מלח

גמילה מנת למסד לקוריע נוצ ארבע מלח

חלומה נת לקריק רבע ארבע מלח

סעיד חסין רבע ארבע מלח

כרת כל יחיא רבע ארבע ארבע

סעיד חסין רבע ארבע חסין חסין יחיא רבע

כל אסם ליכאן רבע ארבע עבד אלה עלי נוצ ארבע מלח

מטלה רבע ארבע נוצ ווקיה בחדא וקיינתן נתן

לחק מועא יעקוב יחיא רבע נוצ ורבעה מלח

יחיא ולד חסין נוצ ארבע נתמן נתן חסוד

מחזמר סוף רבע ארבע ארבע ארבע

כוסאעד יחיא רבע ארבע מועא כל יסלימאן רבע ארבע

אחמד מתנא רבע ארבע ונה מרת חסיג רבע ארבע

זונה מרת עמד לקו רבע ארבע סלס קלס רבע ארבע

סלס עלי ולד עלי עובד רבע ארבע יחיא קלאוק רבע

צ'א אסעד רבע ארבע מועא רבע ארבע

סלומאן הרון רבע ארבע מועא קו ושעאני נוצ ארבע

לחק מועא מוטלך וקיינתן נתן לקמילה מלח

סלס אפלי נוצ ארבע לחק מועא ארבע מועא רבע ארבע

סעיד חסין רבע ארבע לחק מועא ארבע מועא רבע ארבע

קאסם חוסם רבע ארבע טאהר צ'יק רבע ארבע

מרת אסעד גלג נוצ ארבע ורבע ארבע

לחק מועא סעיד חסין רבע ארבע לחק מועא רבע ארבע

צ'ארון רבע ארבע ולד יחיא נוצ ארבע

לחק מועא אסעיד חסין רבע ארבע

אבא נוצ ארבע מנצור עובד

נוצ ארבע מנצור עובד

רבע ארבע לחק מועא חוסם רבע ארבע

עובד ארי עבד אריים רבע ארבע

לחק מועא כל יסלימאן רבע ארבע

לי יחיא נוצ ארבע יחיא ולד יחיא נוצ ארבע

לחק מועא סלומאן דארון נוצ ארבע מועא רבע ארבע

לצד אלה ולבאדין

מופליק רבע ארבע עבד ארבע

ס'ח'א אסוד רבע ארבע חסין רבע ארבע

כאי סלומאן נוצ ארבע

אכודים ארבע ארבע אסעד ארבע

סעיד חסין נוצ ארבע

מנצור עובד חסין ארבע

האר צ'א'ח ענתין

ורבע ארבע רבע

חסין עבדה נוצ ארבע

יחיא לבוסיר רבע ארבע

לחק מועא יחיא לבוסיר רבע ארבע

רבע ארבע

יחיא לבוסיר רבע ארבע

לחק מועא יחיא לבוסיר רבע ארבע

רבע ארבע

יחיא לבוסיר רבע ארבע

לחק מועא יחיא לבוסיר רבע ארבע

רבע ארבע

יחיא לבוסיר רבע ארבע

לחק מועא יחיא לבוסיר רבע ארבע

רבע ארבע

יחיא לבוסיר רבע ארבע

לחק מועא יחיא לבוסיר רבע ארבע

רבע ארבע

יחיא לבוסיר רבע ארבע

לחק מועא יחיא לבוסיר רבע ארבע

רבע ארבע

יחיא לבוסיר רבע ארבע

לחק מועא יחיא לבוסיר רבע ארבע

רבע ארבע

יחיא לבוסיר רבע ארבע

לחק מועא יחיא לבוסיר רבע ארבע

רבע ארבע

יחיא לבוסיר רבע ארבע

לחק מועא יחיא לבוסיר רבע ארבע

רבע ארבע

יחיא לבוסיר רבע ארבע

לחק מועא יחיא לבוסיר רבע ארבע

רבע ארבע

יחיא לבוסיר רבע ארבע

לחק מועא יחיא לבוסיר רבע ארבע

רבע ארבע

חסין חסין חסין

חסין חסין חסין

חסין חסין חסין

חסין חסין חסין

חסין חסין חסין

חסין חסין חסין

חסין חסין חסין

חסין חסין חסין

חסין חסין חסין

חסין חסין חסין

חסין חסין חסין

חסין חסין חסין

חסין חסין חסין

חסין חסין חסין

חסין חסין חסין

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

כד וכתוב

הלכה במה שכתוב חזק הדד ועצת הי

למיו עמדתו הדד והיו לבשר ודם
יה במליוס עמדתו עמדתו עמדתו
יה ששולח כחוז שלם עמדתו עמדתו
שית כחוז ששולח עמדתו עמדתו
עמדתו עמדתו עמדתו עמדתו
ה קדושה וטהרה ששולח עמדתו עמדתו
היו חזרון ששולח עמדתו עמדתו
כל ששולח עמדתו עמדתו
עמדתו עמדתו עמדתו עמדתו
רום ומחובות באחד עמדתו עמדתו
לעמדת עמדתו עמדתו עמדתו

כלי מלאים יחד עמדתו עמדתו
אמר לאמת לא יפסק והעמדתו עמדתו
הבכר ועמדתו עמדתו עמדתו
עמדתו עמדתו עמדתו עמדתו
עמדתו עמדתו עמדתו עמדתו
עמדתו עמדתו עמדתו עמדתו
עמדתו עמדתו עמדתו עמדתו

הכל עמדתו עמדתו עמדתו
עמדתו עמדתו עמדתו עמדתו
עמדתו עמדתו עמדתו עמדתו
עמדתו עמדתו עמדתו עמדתו
עמדתו עמדתו עמדתו עמדתו
עמדתו עמדתו עמדתו עמדתו
עמדתו עמדתו עמדתו עמדתו

עמדתו עמדתו עמדתו עמדתו
עמדתו עמדתו עמדתו עמדתו
עמדתו עמדתו עמדתו עמדתו
עמדתו עמדתו עמדתו עמדתו
עמדתו עמדתו עמדתו עמדתו
עמדתו עמדתו עמדתו עמדתו
עמדתו עמדתו עמדתו עמדתו

הכל עמדתו עמדתו עמדתו

ויהי מטעם שיש בו טעם וזו היא הסיבה
 והוא המדריך הנק' מלכות עדיך שיעשה כשחשבתו ויק' שיהיה כפול אפתיים ויהי שלשה כפול
 הנק' מלכות ועט' ימל ונשריט והוא סוף החיכל העשירי שכת' וישעיהו חזקת ארבעה חודש ויש
 ואומרת שמכוס באישות שהם שלשים בענין שש צנפים הם עתה אלו והם הם עתה וזו היא
 פיה שיעלנו ויק' הנה בכל מה שהיה תאמר ויש אמת לזה יד הוא שמיכה ואיכה וישעיהו
 עשיריט מקושט הכנה בקטנות שלם ספר בכתובתה ועליו
 שמה שהיה נק' מלכותו שיש בו טעם ואחד כך ה' יד אותם ומק'
 פה כך ה' יד אצל שש שבה שיעשה ככזה יד ויש הנסים שיש בהם זנו' וק' א
 והנה יאמרו מק' מלכותו שיעשה ככזה יד ויש הנסים שיש בהם זנו' וק' א
 שסוף. וזה לתפלה כהונה גדולה וזה עשה עלולה הנה היא נכונה ויהי המ' עיסה
 ויהי המ' הוא כפול שש אצל רמז והוא אחד המאיר עניה שיהי כהן אחד
 ענין נאמרו אור שמושך מנחלה בלה' ויש היא דחובות הנדר וכלו יד עי'
 והנה שיש שמה למעלה דום המעלות משפיע בהצדקות ואחד קבלת הכלכלה
 והנה היל' מאעלות לאעלות ככזה ושובנת בין של ה' לזכר שם זה
 מה שהיה המורה וזה הוא סמיכת גאולה לתפילה והוא יחד גמור יד כל השלמות בה
 ואין שמה ואין פועל והוא העושה כך בין שש שיהי בין במחשבה ודבור שלא יקרא
 בעולם שיהי נק' הדין לתאנים וכשהדין לחמך חדי האוטרדים שובתים ממעשה
 יכולת חזק לכמד שבגוריא והנה שיהי לחמה בכמו שלמה פודע החיים ולב
 בעולם שיהיה לעולם שיעלו טוב על הוא חמדיך ואע' עזרת האלה נכונם בה
 ויהי מעשים עם מה שובתנו כי ממקור אחד נשאבו וממקור חמדיך
 מה שהיה רבינו זל' כבדמת פה על לב בלונט שבעס אחת סמך גאולה לתפילה ויהי
 מה שהיה בל' ההוא ומה ואין לחשוב על החסיד ההוא שהיה מפסיק בשאר ימים בה
 לתפילה לענות חמך גס היא קצת מן הגאונים ומתפוסקים אומרים שיש
 ויהי חק בלה הקדושה הוי הפסק אצל טעם הדבר לפי שמכית בחוכה לתפילה
 מה שהיה חמך ממשבה כלולה מכנסה כמיה מכל הנגה ויהי אפ' ויהי חמך
 הדברים יק' ויהי חמך ולפי שגלה בידו כל זה ביזם ההוא מה שלח עתה חמך לכמה
 שמהך גדולה ויהי חמך ויהי חמך שמהך זל' בצלכות פה השדה הוי בין חמך חמך
 קדושה שיש בו טעם על אומך גאולה לתפילה ויהי חמך כל זה הוא כוונה דום על
 גאולה שיהי חמך שיש בו טעם ויהי חמך גאולה לתפילה ואחד העבר
 חמך מאן רבינו חמך שמהך והטוב בעיניך עשית ומה וזה שחת שלם בדעת
 וכן באותו והנה חמך חמך המענין שחת התפילה ויהי חמך טעם חמך

אורמזנו למעלה ובסוד

שם והם המלאים פשוטים

יאלז בקפלה ולו אהם

לו ואינו יכל לקשר

תדינו בידיו ממנו

הילוי בקור ותשרי

כב ונשא השער

בן לשוח מעד

ביתו של

שם

זהו מור

סוד כפרת האדם

בכבוד ידוע שכל סודות האמורים אשר תלוי עליהם

מכבוד אלה יעדי על אשר חזרו לו ששוחם ששך הפסל

אחד כך מלמעלה בעצת מוסר הנקרא על הדוד שוחם

ואשר תלוי אה השפה ולפול על פניו ולמור אליו

שנכטי אשה מלמעלה

שם

שם

שם

שם

שם

שם

שם

שם

שם

שם

שם

שם

שם

שם

שם

כמה עבדים כמו שמוצינו להמנו ישראל קדושו עלינו ואמר כפרתנו כתוב רבנאמי בדיעחק
מכתף ועייל מכתף ונפיק אמרדי מקלעין לי דאמי ול אסי מיל לא מכתתני חילי המיהו איכא
דאמלי דאמי ול אסי הווי כחלפי ועיילי מכתפי ונפיקי אמרדי מקלעין לי דאמי ול אסי מכתתני
קמיה ונהי אלכ הקדושים היו בשמים כל וחומר בעעמם לומר אם לא היה כך וכל עבד ימ
שעשה אושפיז למלכו על עולמם בסוד השבת שהוא כלל המעלות הקדושות מוד אמנות
שהיה באה ושורה על עם הקדש שיערך לתקן ערבו שבת הוא בעצמו וזהו דבדד זה נס
אכיד את המלכה ועליו נאמי כי מכבד אכידו גדסינן במסכת ב ערבו וספוקתא
אכיד דבניא מהדא כל פדנסתו שלאדם קצובה לו מלאש השנה לראש השנה כפי מה צדקה
שבת ימים טובים והוצאת בניו לתלמוד תורה שאחז מוסיפין לו ואמרין נמי דתתם ביה תד
עצמו כי חדותא היא מעונם אם הקרה בעליו עלי וקדשו היום והחמינו בי ואני פורע עני
יום הששי עם השבת כעטן העולם הזה עם העולם הבא כי האדם מכין כל ערבו מערב שבת
לשבת כי בשבת קסוד להטוידה (ולולי הכנת) מערב שבת מה יאכל בשבת ובן חזק מי שפדח
בערב שבת ואכל בשבת וכו' המין תורה ומעשים טובים בעולם הזה יאכל מתן שכח בעוה הבד
ועל שלא רבין מה יאכל וכו' אצל מי שלא טעה בערב שבת מה יאכל בשבת ובחן אמרם
מי אכיל ויתאמר לו יאכל ביום גראה שהיה אפשר שיאכל לא שהיה עונשו שלא יאכל
בשבת מה יאכל (כי מן הנמנע הוא לאכול את) ששכל המעוה היא המעוה והוא לא
הכירה אדם כי מה חבל והכיוע להם באמרם כל פדנסתו וכו' הוא ענין מה שאוזר הקרה על
השבת והיה עליה בעולם הזה פדנסתו והוא אמרם מלאש השנה לראש השנה חזק
היה ענין שבתות וכו' שהיא רבנסתו נמורה ובמעשים טובים שזה ביד האדם בענין ויהיה
יהי אדם כי באידר יאדם בידו לזקוף או לגרוע כי מאזע ערדק בידו ואם הנה לצד טוב
היא התוספת מוסר לזכרון מעשה שבו עשה כי שכר מעוה מצוה ואם הפג לצד הרע
היא היא צד הרע לזכרון מעשה אשר לא הכין והפסו אומ וחכינו את אשר יביאו והנה
בכין האדם תורה ומצוות יהיה ממחרת המוסר ולזה צד הרעידם לכונן לא לתקות שכל
ענין דרע עובדים מה שהנה עמדות איש לבס מונח פיסוס סוף הוא פורע והן לא כל עיקר
על מה הם נשמה יתמקום והם יעושים שלום כו' שני יודים וגומרים ויתחן בבידו
והוא שבת כי חדותא היא מעונם ואמר דהקרה לו עליו וכו' בדרך זה ערדק האדם והוא
ענין שבת ערדק האדם לחיות בכל עת שהוא שקול ולחוסים מעוה כדי להפיק
ענין לצד הטוב כן ערדק לחיות בערבי השבת שעדיין יש להוסיף (לפצת) (לשמה אושפיז)
והוא אל ביתו ולזה ערדק לבין פדנסתו ובהתענג על שולחנו וזו היא כוונת החכם באמר
לשבת אע את השמחה אשר אין טוב לאדם תחת השמש כי אם לחמול ולשנות ולשמוח
היו בעמלו ומי היו אשר נתלו האדם תחת ישמש אמר ושבתא אע את השמחה זו היא
שמחת מלכות שמים שהיא שולטת בשבתות ימים טובים ואין טוב לאדם כי אם לחמול
ולשנות ולהמות שמה בזמן צעת ממשתלה בשביל שיהיה לו חלק לעוה הבא והוא לוינו הגם

לשד ונתח ורעיהו
לעמוד שבת אחר ונתח ורעיהו
שחז יבעל עולו ונתח ורעיהו
מחזק שיד ל...
שבת נעול ארץ...
שיר ליום השבת...
שנסוב ואשר...
למלך השלום...
אמר ליהודה...
לו כמחד ומת...
לא הזכר עם...
השנה שחל...
מנוחה להי...
עצמך כל י...
למטה ורע...
שלמכו המ...
המרחות מ...
הז נשמת כ...
העולם וע...
ועובד ארצ...
הקדמוני ס...
תורתנו ש...
קלות כאל...
אלפים ור...
ואלך שבה...
להינו ומב...
ומהראים...
בגנו ונח...
את שמך מ...
לך תכדעו...

129
ב

ולא יתמלדו והם סוד תורה שבכתב ומוקף שגמול מה שקבלו ועל ידי מ... שכן השמורת
האלה כשנזקקים בהם משהו וכן הוא המעשה על הד שיע והשיגו באמתות כן נאמר כי
במעם דברי יי... וישבו עשר תיבות כנגד עשר דבות וצדק
כדוגמת כללית... המלכה ונהיה לה עקד ואין בו שום טעם לא מסודתגם
כי הכל נמוקל בלתי שיש נאמה שחזל גמק למעלה מאי דבת וקראו בם תורת האלהים
מכורש וג' והעם שישמעלה נלללת עמדה סוד גורה שבכתב כל הטעמים והמסורות
ההם נרשמים בה ומתעלצות בהם מסוד גורה שבכתב מאשה המתעבדת מן הזכר ולהודיע
שתורה שבעל פה מתעבדת מסוד תורה שבכתב והוא מעל מה כלאותם טעמים ומסורות
שהם הגמת דברים עליונים והיא מתקדשת בהם למי שיש נאמה הכתב שהן האותיות
לכדי בקדשתן לכל העם וסמך לזה מה שכת אלוד אשר ליהודים דברי המורה הזאת וג'
כדי שישבו אל לבם סוד אמנותן של ישראל וקודין שבה נגד שבועותי במאשית ובעני
קולות שניתנה בהם התורה ובהן קראו ראשון בן הווא הראש ואחרת לך ואחריו ישראל בן
הש שיהיה בוגמתה צדיק ועדיך שיהיה הגון ועליו נאמ' מגדלעת שם שים יצחק עדיך
בספר תורה ירוק הדברים הצדיק הזה ושגב מיראת מלאך המות שיהיה ימים וליל
יעולם המשנים אפר שיה עטול שכד כנגד כל העולם כי הוא כדוגמת הכלל המשלם
ומטלת שכד כנגד כלמה שעלה כי כל החלים הולכים אלהים גלעין ממוקד כל
במרוק בין המתח ספר תורה אסור לספר ואעילו בצדק הנכה שנגבנתו עמדת ההם טעם
כי כן מצנו בנתנה שלה היה כי אם דבור אחד והמדבר אחד שג' ודבר אהי סג' הוא למעלה
וכולם למטה שג' ענין ג' תורה ההל ואם יש קול אחד בקראת סג' כלל הוא גרעון כסוד
המורה שנגבנת התורה והמורה בתורה יבין לבו למה שאומ' וידע כי התורה סוד בין ישראל
האבות שנטמים וענין לסדר הפרשה תלה ביה מצינו בדבור ההוא עד שלא משמעתי
אמרם כל אה' דהה' וספר וג' ואמר לאדם הקודם בתורה אסורו ללבוש אה' ויהיה
במקום שבסק מטה סג' כדשה ופרשה ולא יבסק בפרשה הבאה בשבת זה כי חסד משה כל
פרשה ופרשה ואמר אה' בשבת סלוע ואה' בשבת סלוע וכעה ליוס' ואלוהי ישראל
מרככות קדושות שתחתיה בשמוע התורה מדבבה סלוע על ששת סלוע ויהיה אשת
לתורה ציונה שבת' ואסור לערבאמר עם אלה ובהעם מדבבה במלכה אה' ויהיה אשת
באות אחת לא כל אחת ומהת כמו שבסק הקנה ובמו שמעה אותם באותם פרשיות כל אחד על
משמרתו וכשמשל מין ישראל הפרשה למשה אותם הדברים עולין למעלה ומטלת אותם
המדבבה כהיא הממונה עליה ומעלה אותם לבע הקנה והדברים ההם עומדים לפני ומתעשרים
כספה הכבוד והכלה עולה בהם להתחבר למעלה והכל נעשה כלל אחד לש' כך אשר המשלים
כרשייתו כדאי כמו שבסק למעלה ואחר כך מפידין מצינו מתוך הפרשה בין הכלה
מיוק תורה שבכתב והכל כלול בה והולקין כבוד למלכות ומתוך דין שג' ונחזקתו והגו' לומר

המלכה

בית דין לאדם כי גבעתו...
תב לבקש קשיוניה וזכור...
עולה אדם באהיון יושקן...
זה סוד איל במדק...
הקנה ובמה יכל לו דוד...
למען להגנה בכל שעה...
דאמר לעולם למוד אדם...
בשידור עוקים בתורה...
זומר דוד האהובים לשק...
בשל דודים הנזכרים בשיר...
אנשי קות ביהו נבא דרך...
כלומר במה מותקנים ונאבים...
ביענו ומצאו ישראל מי...
בשאלום עוסק בתודמה...
מעין זבנו הבא שהעדיקים...
בשנים אשר נפלאו מהם כל...
עסקי המלך כי הוא עולם...
בתי לשלמה וארעון באמרו...
ישתלם מבליט והזוכה לזה...
אשר בך אתפארו ויט **תפלת מנדה**
שאומן סדר זה מנע שמך המנחה...
ובתפלת שארית איך צריך...
שחירות מופט שבחול ימי...
מלכות מעל הצביון בדיאמלי...
העבודת האלה העולם...
לבסס העולם קצת כדאמר...
דבה דאגדתא ואחר כך אומ...
באי מרת הדין שולמות ואינו...
פואה הנובע מאחד החמרים...
מורה על ההיחוד ולפעמים...
תפלת סוד תפלה להסתיר...
ההוא ומצאנו את המעשים...

ועתה השבת וי' לנפש שאינה האנושא בבית וזכר האנושית וכיון שנתת
זכרה על גבי סגנון להחיות את האנוש והזכרה עליו הוא ואיתל מסכת

ומלך חנניה גתוד הקבלה להיות עומד בראש כל שבת ועדיין שג' ביום
ההוא היה צדק ללכת עבד ולעבודת תפילה לעושים וזמנו תלמודיך לתארוך
הקבלה ללעט ויכונן ביום הקדוש הזה דוגמת השדה החיה שנתעד להחיות עליו החזק ואי
להאריך בעת הזה ובשמים שיערך להיות באם במזמור שבת למעשה מן המוציא הוא הדס
למזון אל מקום הנשמות שממנו יוצאים לחד עם ישראל בשבת ואליו חוזרים וממנו קיומם
והחילוק ההוא שממנו ברחות הנשמות מן החרש על והוא עומד בין ההדסים ועל שמו טק אסתר
המלכה הדסה **מברך** על ראש פ' האש אשר צ' צמון נגזר ונעמן בערב שבת ומפט אבוד
שאין לעוררו בשבת כלל לט לאתבערו אש וגומר וכשישדל מצרכין עליו במוציא שבת
ועתה לעמוד על מטמדתו כבתולה וארבע מאות מאירים נשנה ה' ונג' מאורי האש
ואנו כותין חרבע ארבעות שלד ימוצק הג' והם למזן למחנות ההם סוד המדככות התחתונות
שמהיים מנגה סוד הכלל בעת שדל ששולט עליהם ומנהיג אותם וקומם וזין להסתכל
ביאם במאורי הארבעות שהם נשגות מאורות התחתונים שג' ביום נראית את אהודי והנעמי דמך
למאורות בעליונים שגבהם ובע לאידואו ואין להסתכל בו על כן אין כופין בעמית הארבעות
לפני החד לפי שהם נעמים ואינם במאירים מגד שלמטה אבל הם מאירים מהמאור העליון
לבעולת אב האחרים מאירים מנה תחתון לפי כך כופין אהודי הארבעות נגדה לרמוז
הם מאירים ועוד יש בעטן במסתכל בעפרטו טעם אחר והוא ביהצמנים רמז לסוד סב' ה'
אורה מאן שכתבנו למעלה בסוף דשע מעתה את העדיק ולפי שבמוציא שבת מתפשטת
בעולם מסתכלים בעפרעם להתיש כחה בזה ואינו עוקר כלל אותו שבע ובלבד שיאותו לאורו
ואז מברך למי שבאין להצילו מכל ערה ובפרקי ר' יעקב מין כל ציון השמשות היה אדם
ישב ומהרהר בלבו ואומ' אוי לי שמה הנפש שהטעני יבוא בערב וישכני עקב נשתלחה
לו עמוד שלאש להאיר לו ולשמדן מכל דע דאח אדם את עמוד האש ושמה בלבו ואבאש
כרה מאורי האש **ברך** בנדיעת פי במוציא שבת מברכים על האור היוצא מן העצים
ומן האבנים מה שאין כן ביום הכפורים כדפסקין בפסחים מין מקום שנהגו והטעם לפי
שה שבת הוא כולל הנהך הנק' עצים שג' שבע עצי ציון והעטרה טק אבן ישראל וגם העלונים
לה נקראים אבנים כי הם הבגין למי כך מברכין במוציא שבת על האור היוצא מן העצים או מן
האבנים אבל יוס' במרים הוא המעלה מן הבגין ואין מברכין עליו כיון שאור שלשבת בידה
עקב לבו ונלכה במד' ש' ומברך המבדיל בין קדש לחול וכו' ותקנו בבאן ארבע
הדלות בגד ארבע קליפות ששבע האצילות והם דוח סערה עק גדול ואש מתלקחת ונוגה לוקטב
ואלה הם סוד טהרה כפרים תחתונים הנק' קליפות ליוצאי חן ואלה הקליפות הם מחצה בין ישראל
לאברהם שבשמים קטנות העונות ועל זה כתב אש עונותיכם היו מכדילים וגומר ושכניה
מתלבשת בהם בימות חמור ואלו נשמות ככל משלה ולקיים מלך להים על כל גוים והוא

מלכות

מאורי האש
מאורי האש

ישכני

העלונים

קדמתו וכן המעלה כפי המעשה והענין
 בזה אולי שנתבונה לעדל כפי ענין
 קצת לתקן מן החלטה ולהתקן למה
 יבנה ענין מוקדם או ענין חזות
 וכן חזות המעשה ובושה החמה
 הלכנו כאור החמה ואת החמה יחיה
 משהו יתכן וזה שלמו סתרי השבא

להתעורר בעידון העו הבא ענין שבו

סדר ראשון

זכור ונזכר משביע ומקבל והתעורר
 בזה רוחו ואורו והלכה שבו אורה
 של שש עין אמר שבו שבו שבו
 כל בעל חיים וצמח וטבע וכל
 חכמת בני קדם וסמי שלמה על
 במלכותו שבו חכמתו עמו יום
 מן החכמה שבו יסודו שבו יום
 וזהו שבו חכמתו של בני קדם כי החשך קדם

לחיים וזהו שבו חכמתו של בני קדם כי החשך קדם
 על שבו חכמתו של בני קדם כי החשך קדם
 וזהו שבו חכמתו של בני קדם כי החשך קדם

זאת עתה שבו חכמתו של בני קדם כי החשך קדם
 כה יעש את שבו חכמתו של בני קדם כי החשך קדם
 הקנה לבנו של עולם אשור לשני מלכים שישמשו
 אמרה לפני שבו חכמתו של בני קדם כי החשך קדם

ובלילה שבו חכמתו של בני קדם כי החשך קדם
 נמי אמר אם דלא שבו חכמתו של בני קדם כי החשך קדם
 ויקחו עדיקים על שבו חכמתו של בני קדם כי החשך קדם
 הקנה הביאו על שבו חכמתו של בני קדם כי החשך קדם

שלחש חדש שבו חכמתו של בני קדם כי החשך קדם
 בתחלת גלותו של עולם שבו חכמתו של בני קדם כי החשך קדם
 שניהם גדולים בשבו חכמתו של בני קדם כי החשך קדם
 השמש בחבור אחר שבו חכמתו של בני קדם כי החשך קדם

עלמא... ארבעת ליעקב וכו'...

מטעם... וקיים על חדושה... ויחזק עד מות מברך... על דבד שלם... מלמעלה כי הוצעת חדושה... מבלעדי ועד... בני אביהם שנטו מים... שולה מן המדבר... מקבילים עד... את שני המאורות... סגור דמש חדש...

סדר חג המצות

שלאדם הוא היה קרבן... הצרכות החם צדוף ולבון... הסובת הוא ולעזוב... עזומים מזיו השכנה... וענך עומד עליהם... קשה ומדה הוא... ולא היה אפשר... אסור להוציאם... שש ולפי כך נזכרה... לעצת מוסדות הערלה... והמכין העול מיעה...

מתעלב

כוחות
המאורות

משהו גם הם מלכודתם...
שפתותיהם...
נשלתו...
לדוא...
היה...
שעבוד...
לעד...
בזה...
את...
לבד...
אומר...
ובראש...
ביום...
ולא...
על...
גדול...
הוא...
על...
שבת...
גדול...
מלך...
עוד...
זר...
שיה...
נקוב...
קו...
למע...
לחס...
כי

בבית
המקדש
הזה

בבית

דבר

לשש מעד גדולה לבש ש עוז התאזר מעד המלכה וגם המלכיים שלבש הקנה וברא את
 העולם וזה הוא שחמאף תקון נבל כל המעשה והתעורר עליו שלחן ברה
 העומדת על עמוד אחד ש אמן צדיק וצנוע על זה שמדת עליו צדקה ותכל נחמה עליהם
 כל המנוח עולם עד שאי עמים ואשיכם השערססם שני צדיקים ונולס הם
 והראשיתם העלונים עליהם ואמל לשלום שיצדקו והתעוררו ויהיה להם
 הנביא הוא מלך ישראל ויע כי יש עוד נשים ביהודה והתעוררו להם ויהיה להם
 ואמר למי סדר אם לא בקלה בה אל פת המלכה ויהיה יצדקו ומעט היוסס
 אע ותקנו למלך זה ביום שצבדא העולם ויהיה צדיק הנבאים כעבד לאמר כל
 אמר יע מלך ישראל וגואלו יע צבדא ויהיה צדיק ויהיה סס לבניהו לה
 קשורה במלכות ולפי כך יהי בראש ויהי צדיק ויהיה צדיק והוא צדיק שהוא
 אחדו והאמעיעת כי מפלעדין היו צדיקים ויהיה צדיק ויהיה צדיק ויהיה צדיק
 האף ותכלו כך תעלמות הכתוב עליו שיהיה צדיק ויהיה צדיק ויהיה צדיק
 את הד עשו ותוא מוחץ למלכה ויהיה צדיק ויהיה צדיק ויהיה צדיק
 ויעת חייב ותקיים מקדא שבת מצד המוות למלך וזה היתה ליה המלוכה בענין כי ליכל הארץ
 וזה הוא שאמר ויהי יע למלך עד מלך ישראל על כל הארץ כי יתיחד בעבודו ביום האמ שיעבד
 את לוח המצואה מן הארץ יהיה יע אחד ושמו אחד כי כל זמן שהן קיימין אין הייחוד שלם ולא
 אמר יע נשמו אחד למ שמוז לבו שני יחודים והוא שקודם יתחד האצילות בינא אתד ואחר
 כך תעלה הצלה עם כל צביאה ותתחד עם דודה ואי יהיה אחד ושמו אחד ותמצא בכל מקום
 כי יע יע קודמים לכתובים כי כן הסדר כמו שזכרנו למעלה ובכאן שנה הסדר והקדים בסתובס
 לנביאים והקדים בעטם התעורר שבשוטה לפניו ולשוטה לאחריה להמתיקה והשלים בגונה
 לתמוך איד הייחד לה הומתאש סביב לבלעול ועמא והונה עיה על הייחוד כי הדתשון אתדיון
 והאחרון דמשון בענין שבת אע דמשון ואע אחרון ומבלעדין יום וצנדרקא בתלד דראש
 השנה אמר רב עמרם שמע ישראל יי אהיבו יע אחד מלכות היום הרת עולם אמר זה על
 אדם הראשון שצבדא ביום זה וכו נגמר הדיוט שלטו והוא היה תכלית הנביאה וכלא ביום זה
 בתחדש העו בצללו ואתמא כל יעזר דאמרתן כך דראש השנה כמאן מצלינן האידנא זה
 היום תחלת מעשיך כל יעזר דאמל ככה באלול נכחה העו וביום ששי שהוא ראש השנה נבדית
 אמן ויהיה וכו ביום כדון ויעת בדימוס כירוש חפשי מן השנות ולפי כך הקבע היום הזה יום
 משקט לכל הדורות כדאמרין כפיסקתא בא כדון וביב יעא בדימוס אמר הקנה לאדם פתשון
 אתם סימן לבניך כשם שתעמדת לכת בדין ביום זה ויעת בדימוס כך עתידין בצך לאת שומדין
 לפט בדין ויעמין כדמוס וזה הוא שאמר היום יעמיד במשפט כל יצורי עולמ ועל דרך פאמת
 ירמוז לנו קוד הנביאה ופשו שאמל בהא נבדא העולם הזה וכך אמרו בהצאס כהא כהא הוא
 היום הזה ולתא אמרו התושעם יעמיד במשפט כהא מלך במשפט יעמיד אדך כי הוא מעבדי
 אם ככנס אם בעבדיפאס תדיעו פככא חליאנו כנך גולדים כציתך כי מאדערך יעמין עמוסים

מכאן

מכאן

מכאן

מכאן

מכאן

מכאן

מכאן

מכאן

מכאן

מכאן

מתחבר

ישלם לפניה וקם אב שמועתי ומומדי וזאת היתה עשייתו כי לא ידע כי יתקן וזה מבוואר
 וכדברי קדשך כתוב לאשר יתקן עמיתו ויתקן עמו כפי שחייבין מחובר כל אב
 מועלת נשים והם זכר לכל אחת מהם והם יתקנו זה את זה לא ידעו עיט חנוך
 פסוק וחננת את אשר אחוץ טקף נקם ליהוה כפי שחייבין זה את זה ונתן כוח ליתר
 וגם ומשחק תבין לחמה יסוד ליתר חקוקים בלויים שחייבין זה את זה ונתן כוח ליתר
 ויחזק להם בביתו וינחם כדוב חסדיהו ונתן כוח ליתר ונתן כוח ליתר ונתן כוח ליתר
 באזני יושלם העליונה זכרתי לך חסדיהו ונתן כוח ליתר ונתן כוח ליתר ונתן כוח ליתר
 שעשית עמי חנה והאבות במוך ונתן כוח ליתר ונתן כוח ליתר ונתן כוח ליתר
 אל פנים בכה דבר צאתך המענין שאמרתי לא ידעתי לא ידעתי לא ידעתי לא ידעתי
 והשמועתי שלטנות סבה חננה ונתן כוח ליתר ונתן כוח ליתר ונתן כוח ליתר
 השבח הגדול הזה לישלם ונתן כוח ליתר ונתן כוח ליתר ונתן כוח ליתר
 ישלם וגם היא הגדולה שנתן כוח ליתר ונתן כוח ליתר ונתן כוח ליתר
 זכור וזכרנו עני כולנו אמרתי ונתן כוח ליתר ונתן כוח ליתר ונתן כוח ליתר
 מן חלום העליון ולפי כך דחה חננה באם שחייבתי אב את גביתי אתך בשבילך ולענדך
 והקיימתי לך חקים הבדית עם אפולם בעצמי שנתן כוח ליתר ונתן כוח ליתר
 זכרתי כפי שחייבתי כפי שחייבתי כפי שחייבתי כפי שחייבתי כפי שחייבתי
 להנהיג את כל בני ישראל ונתן כוח ליתר ונתן כוח ליתר ונתן כוח ליתר
 המורה על חננה שנתן כוח ליתר ונתן כוח ליתר ונתן כוח ליתר
 למען שמי ונתן כוח ליתר ונתן כוח ליתר ונתן כוח ליתר
 כפי שחייבתי לך שלמעלה לפני החקד העליון ולפי כך אפרהם עקדת צחק שהוא המחד והחד
 הגדול לפני שנתן העולם באשו וזה הוא שכתב חמיו ונהפך לרין לעשות דעונו כי יבטח
 את כפי שחייבתי זה וצלו לחמיק מלמעלה ממקור אהיים על מדותך וכו' ותננו לנפש משורת הדין
 בסוד רב חסד משה כלפי חסד ובעבוד שמך הגדול ישאב חרון האף הגדול העליון מעמך ומאדך
 אדך חכך זה יזכר השם הגדול וטאס אעשה המדה חרון אפה מה יעשה לשמו הגדול וטאס
 כל העשבות והוא סוד ויגלו לחמיק על מדותך שאהם נזכרים ונזכרתם נזכר אנחנו ועקדת
 צחק לנפש הדין סוד מדתו בסוד מדת החסד וימצאו החיים וחרחמים לרחם עלינו וזהו וזכר
 הצבת סוד הזכרה אתה נגלית בענין נבדך נגלה השם הגדול בענין כבודו הוא האש
 החוכלת נגלה חקר על הכ סוב כי התורה עתה בשמו הגדול וישלם השיגו מלאה הכבוד בלבך
 והוא עב הענין שנתנה אנכי בא אליך בעב השגן בעבוד שמע העם כי בזולת זה לא יוכלו להביא
 דעם בבודותיו מן השמים ששמעתם קולך טמן השמים טתעך תודה שנתן השמים זכות עמם
 יבת מן השמים השמיעך את קולו ומשם בא הקול אל הארץ ומשם הביע לשלם טנ
 ועל הארץ הדף את אשו וכל ודבריו שמעת מתוך האש חהסוד פעם נגעים דבר יי עמכם
 וגומר בקולות נדקים עליהם נגלית הם סוד שבעה קולות שעתה בהם תורה והם שבע

והשמים

הוא

מאשענה לנה וכו' ביום...
 שלש עשרה אמרושם...
 הוא תהר היוצא מעדן...
 בארץ כלומר לבער הדין...
 היום ההוא מעם הדין...
 הדין להש...
 העולם...
 שבעים קומות מצויים...
 והההלת דינים ותחלת...
 אביהם שבשמים ולהסתפק...
 כדעוים...
 עערה אתכם לפע...
 מופס עכבו עמאי יום אחד...
 לזכ שבעים מרים כנגד...
 יודעוהו או להם לחומות...
 מבער עליהם עכשו...
 ולפי כך נח סעודה...
 אע הוא שאמרת...
 שיימות העולם...
 וזה לכוין לרמוז...
 נעמו בשמחה...
 העמה לרמוז...
 ואתה כך יתברך...
 וקמות לעדך...
 ממינו העמחים...
 כעטנ שכת בשנת...
 מהקמאים החולקים...
 העולם להמציא...
 ועם שהר עמיה...
 היה אבל כונת...
 שארבעים ושלש...
 סתרי הכוכות...

כל העולם...
 שבעים קומות...
 והההלת דינים...
 אביהם שבשמים...
 כדעוים...
 עערה אתכם...
 מופס עכבו...
 לזכ שבעים...
 יודעוהו או...
 מבער עליהם...
 ולפי כך נח...
 אע הוא שאמרת...
 שיימות העולם...
 וזה לכוין...
 נעמו בשמחה...
 העמה לרמוז...
 ואתה כך יתברך...
 וקמות לעדך...
 ממינו העמחים...
 כעטנ שכת...
 מהקמאים...
 העולם להמציא...
 ועם שהר...
 היה אבל...
 שארבעים...
 סתרי הכוכות...

הניצח מן הרוח ומה הטעם עריך אדם למנות עצמו שלא לעורר הדברים החם ליה
 שכל השולח הטוב אשר לפני יי ויטול ידי קודם שיאכל דאמרין בברכה בלהבשר לא אמ
 שיהיה ליה לחולין לאמכט סדך תרומה ואסמכזה הקרא דבר וכל אשר יגע בו חזב וידיו לא
 עבדו אלא אצל א' עזר בין ערך מבין סמכו הפנים לנטילת ידים מן התורה ובמה החמירו וצונו
 לא לנטילת ידים ביה אלא בן דמונה וצמספת עדיות ובכנות מרן מי שמתו מיכרו אתה
 ליה בן נד שפסק בנטילת ידים אדיו חכמים ומת בנדיון וסקלו חזונו ובכרם כמה אשה אמ
 ליה שלשה דברים מבטלים את האדם לידיו עניות וכן והמדלל בנטילת ידים נסדר הנטילה נוטל
 מן הימין כיון החיים באין מן הימין אל השמאל ואחר כך נוטל הימין מן השמאל להרחיק
 שכל כלל אחר וסוד הנטילה בארנותו למעלה ג' קסצן בירושלמי לפי דמסכת חלה
 ופירוש עריך לבצוע בעשר אצבעותיו מידו עריך לאחור הלחם בעשר אצבעותיו כנגד
 ששלה מעוות שנעטו עשר בתבואה לא תארוש בשור וכחמור שדך לא תזדע בלאים
 לקפי שכה' ופאה תרומה גדולה מעשר ראשון מעשר שני מעשר עב' חלה' וכנגד
 עשרת יבית שבכרבת המוציא ועשר תיבות בפה אדן חנה וכו' ועל דרך האמת עריך לחת
 הפער בעשר אצבעותיו כיון הלחם העליון הנק' לחם אבדים כל העשר משתתפים ומתחיים
 לו ופולן וזען אמרו ואך וברך המוציא לחם מן האדן סוד אלא החיים אלא ממנה יצא לחם
 שמתנו בנינים על יבית המוציא וזה סוד המוציא ג' קסצן בפרק שלשה שאכלו אמר
 יהיה אטום לשכל בעל הבית בוצע פדי שיבצע בעין ע' והטעם כי הוצע העליון משל
 ניונות אל כל העולמות בעין יפה עין החכמים והחמה לאינו מבחין בין צדיק לשע' ודומה
 לו עריך שיהיה הוצע התהנין והסתכל בצדיק הקדוש הזה ע' כי צונו באמרו בעל הבית
 בוצע ואורח מבכר היתה התהנין למת המשכ' לים ולעדרם לקראת החיים האמתים שג'
 עליוס באר כט מלך חיים כי באמרו בעל הבית בוצע כיון אל השם ית כמו ששפצע
 אבות דמק כהוא ה' העולמים והוא ראשון והוא אחרון ושנתנו לא יתנו לזה כנתנו באשר
 בעל הבית וכו' שג' לך שמים אף לך ארץ וג' ובאמרו ואורח מבכר כיון לנו בע' העול
 מותינו אורחים כי המול אהנו והאנדי ע' על ימינו על ידך ואספן צדיקים אנו להשתדל
 והשלים נכסותינו והוא לעבוד את השם הנכבד והנורא וזה אומרים בדי שיבכך לבעל הבית
 כי כל מה שבקרא הקנה לא בראו לא לבדו דנת כל מעל' למעשה לל' להללו ולטבחו כי זה
 כל האדם לבי שעל ידי האכילה נכשתה יעד הרע מתגבר והוא שנה להעביר את האדם מן
 התורה ומן העבודה ולטורדו מן החיים הנצחיים חיי העוהבא וכמו שאזל בפרק אין עומדין
 מלי' ברי' ז' ב' ב' מרוש מלוי הכנס גודם כמה מיני דעות לכן ראה זה הקדוש להבליע
 לנו את ההנהגה בענין הם הסעודה והודיענו כי כוונתו באכילתו תהיה לקיים ג' ב' לעבוד
 את בראו שכבר ידעת כי אין קדם הנפש בגוף ואין בעולותיה נגלות בו כי אם ע' האכילה
 והשתיה וכבר כתבנו במתחת ספר זה ב' אין המאכל והקשתה מועיל לגשמה אבל באמצעות
 האכילה יתמיד חבונה בגוף ותוכל לבעול פעולותיה אם הגוף עורך גדול לפרטם מעלית

שלש שנים יהיה לכם עבליים לא אכל
 מדרך השמים עד כי העוד בתוך שלש שנים
 עמך יתן ויהי לכם חלק ויהי לכם חלק

כש דוד ומנוחתה אינו לא בנזונה העליונה סוד תורה שבכתב והן תורה האמורה דת המורה
 על השולחן ההוא ולטעם זה ענה הקדוש על לסדר דברי תורה על השולחן לריון - אמר עליו
 וזה השולחן אשר לפני יי - ומה שנאכל על השולחן אשר בזה נחשב כענין מיוחד - יי
 בכלום על גבי המזבח לריון עוזח ליי - אמר וזה אמרו עליו דברי תורה השולחן הזו יובמול
 השולחן המיוחד הנקרא קיים - אמר וזה אמרו עליו העליונה והוא אמרו בל מקום כל איך
 לו הלק במשום תורה - אמר על השולחן הזה בזה דברי תורה לל תקובת על התמודות
 שהם סבת המות ונקראים - אמר וזה אמרו עליו השולחן שאמ עליו דברי תו
 השולחן ההוא הוא הלקו של השולחן אשר לפני יי - אמר על השולחן הזה ומשים דמות השולחן
 ההוא לפני הקרב דת זה השולחן אשר לפני יי - אמר על השולחן הזה ומשים דמות השולחן
 גבוה וגו' וידבר אלי זה השולחן אשר לפני יי - אמר על השולחן אשר לפני יי ואתמאל
 ליי בזמן שביית המקדש קיים מזבח מיוחד על השולחן ועשוי שאיזן פות המקדש קיים שולחנו
 של אדם מכפר עליו - ואין לנו להודיע הדרך הישירה שיכוד להאדם בדתו על שולחנו ואז
 יורה לנו מזבח כפרה בדבירה של קודש זה אכתוב בדבירה על השולחן גלגל העצמות בזה נשנה
 בדין זה הזן מעמודות לפ שניצו את בני ישראל ואמרת אליהם אתם קדש להם גזמנו זה הזן קדש
 של אדם קרב והוא אינו עומד על גבו לא שהתקיע נביאים והמשועם כל דבר מסתולת על
 כל משמר ומשמר היה מעמד שדו שלום שלכהנים ושללויים ושל ישראל הדין הזה והוא
 ליי עליון ליי שלום ישראל שלמותו משמר מתכנסין בעדיהן וקודין בנשמה פתוחה לבד
 ידע כי שולחנו של אדם הוא המזבח והוא מוכתר בשלש כתרים ומן השלטה הנו נבדל הסוגים
 עוקין בעבודה והלויים משודרים על הדוכן וישראל במעמדם עוסקים בתורה ואמרת ליי
 בדין אנשי משמר היו מתפללים על קרבן אחיהם שיתקבל בליצון ובה יהיה השולחן אשר
 יכפר על האדם בזמן הזה כמו שהיה המזבח מכפר עליו בזמן הבית כי שאדם מאכל
 העצים על שולחנו הנה קרבנו זכה שלמים ליי ולפי כך צריך להאכל המשובח של השולחן
 שכן חלב ודם קרב לגבוה וכה בהדימכס את חלבן ממנו חלב דבר משובח כמו חלב הארץ כי
 אין דבר משובח כמו המורס לגבוה וזה דוגמת זכה שלמים הקרב לריון נחלת ליי ופדור דברי
 תורה על השולחן דוגמת אנשי מעמד שהיו עוסקים במעשה בראשית והטעם שהיו עוסקים
 במעשה בראשית להודיע כי קיום העולם בכללו הוא על העבודה ובמו ששענו על שלשה דברים
 העולם שומד על התורה ועל העבודה ועל המילות החקדיים - ובדעת המקון כנגד שיר שהיו אומ'
 בדוכן והתכלה שמתפללים והנה בכלל דבר אשר שלשה דברים שהם קיום העולם והוא
 התורה השני והיא העבודה כנגדה בכת המקון והשלישי גמילות חסדים והוא החסד שגומל
 עם העבים על שולחנו ואלה הם שלש אמות שבהם גובה המזבח אל תקרי אמות לא אמות א'
 השלשה דברים שעדיך אדם לקיים על שולחנו הם אמות כל המעוות וכדש ליי אל צדק
 עקבית כנגד גורה נביאים וחסידים ואמר כנגד מקרא משנה ותלמוד שאדם צריך לדבר
 בהם על שולחנו ומה שפרשנו נראה יותר נכסא אתה האית לדעת איך הוא שולחנו של אדם

שולחן גוברת עליו כפינו לריון ולפי זה המיד שהיה מזבח
 ששם בהן בתורת הדין וכמעט - אמר וזה אמרו עליו השולחן הזו יובמול
 השולחן המיוחד הנקרא קיים - אמר וזה אמרו עליו העליונה והוא אמרו בל מקום כל איך
 לו הלק במשום תורה - אמר על השולחן הזה בזה דברי תורה לל תקובת על התמודות
 שהם סבת המות ונקראים - אמר וזה אמרו עליו השולחן שאמ עליו דברי תו
 השולחן ההוא הוא הלקו של השולחן אשר לפני יי - אמר על השולחן הזה ומשים דמות השולחן
 ההוא לפני הקרב דת זה השולחן אשר לפני יי - אמר על השולחן הזה ומשים דמות השולחן
 גבוה וגו' וידבר אלי זה השולחן אשר לפני יי - אמר על השולחן אשר לפני יי ואתמאל
 ליי בזמן שביית המקדש קיים מזבח מיוחד על השולחן ועשוי שאיזן פות המקדש קיים שולחנו
 של אדם מכפר עליו - ואין לנו להודיע הדרך הישירה שיכוד להאדם בדתו על שולחנו ואז
 יורה לנו מזבח כפרה בדבירה של קודש זה אכתוב בדבירה על השולחן גלגל העצמות בזה נשנה
 בדין זה הזן מעמודות לפ שניצו את בני ישראל ואמרת אליהם אתם קדש להם גזמנו זה הזן קדש
 של אדם קרב והוא אינו עומד על גבו לא שהתקיע נביאים והמשועם כל דבר מסתולת על
 כל משמר ומשמר היה מעמד שדו שלום שלכהנים ושללויים ושל ישראל הדין הזה והוא
 ליי עליון ליי שלום ישראל שלמותו משמר מתכנסין בעדיהן וקודין בנשמה פתוחה לבד
 ידע כי שולחנו של אדם הוא המזבח והוא מוכתר בשלש כתרים ומן השלטה הנו נבדל הסוגים
 עוקין בעבודה והלויים משודרים על הדוכן וישראל במעמדם עוסקים בתורה ואמרת ליי
 בדין אנשי משמר היו מתפללים על קרבן אחיהם שיתקבל בליצון ובה יהיה השולחן אשר
 יכפר על האדם בזמן הזה כמו שהיה המזבח מכפר עליו בזמן הבית כי שאדם מאכל
 העצים על שולחנו הנה קרבנו זכה שלמים ליי ולפי כך צריך להאכל המשובח של השולחן
 שכן חלב ודם קרב לגבוה וכה בהדימכס את חלבן ממנו חלב דבר משובח כמו חלב הארץ כי
 אין דבר משובח כמו המורס לגבוה וזה דוגמת זכה שלמים הקרב לריון נחלת ליי ופדור דברי
 תורה על השולחן דוגמת אנשי מעמד שהיו עוסקים במעשה בראשית והטעם שהיו עוסקים
 במעשה בראשית להודיע כי קיום העולם בכללו הוא על העבודה ובמו ששענו על שלשה דברים
 העולם שומד על התורה ועל העבודה ועל המילות החקדיים - ובדעת המקון כנגד שיר שהיו אומ'
 בדוכן והתכלה שמתפללים והנה בכלל דבר אשר שלשה דברים שהם קיום העולם והוא
 התורה השני והיא העבודה כנגדה בכת המקון והשלישי גמילות חסדים והוא החסד שגומל
 עם העבים על שולחנו ואלה הם שלש אמות שבהם גובה המזבח אל תקרי אמות לא אמות א'
 השלשה דברים שעדיך אדם לקיים על שולחנו הם אמות כל המעוות וכדש ליי אל צדק
 עקבית כנגד גורה נביאים וחסידים ואמר כנגד מקרא משנה ותלמוד שאדם צריך לדבר
 בהם על שולחנו ומה שפרשנו נראה יותר נכסא אתה האית לדעת איך הוא שולחנו של אדם

והוא איהא צמח רש ילמדינו ברשת ויעא יעקב ירמי
במא שקדם והוא ככל בעולותינו עריך לאשרם נב
ולא עמו גלה כי הגשמים הטבעיים את וסמולאכר
לפנינו וזה הוא השלמות ואחריהוד נ יהיה
במקור הפנימי המעין טובע כי מותח ידיו לכל ש

והוא במהו עין כי הוא עין המהמים משטח ולזה נק טוב עין
המבין טובען התחזון המצדק העליון ויבורך דל יבכך גרסינן בדשלאו בנכ
ויקחמנת לזיה בעי קומיה ל אפי שמד מהוה שובדך אמר ליה ואכלת ושבעת ובוכת את אב
ואם מדמדס דעכי ברכת המזון תלוי במקום שיש בו אסלה ושונה שנ באת לגבי אהודע
פלה אכלתי וגו' כינו שבא למקום אפלה אמל ולפך עריך להאזות שובע ושמה כדי
לשמה המקום ההוא והכח ואכלת ושבעת שובע בין הוא וההוא שבור וכת ובוכת את
מקור המה דאת אמר אתי אהך תלא בך אמרו במדרשו של רשב"א ומה הטעם שבור
במקור וברך ברכת המזון גרסינן בבבא שטשה שאכלו אמל זיהא עשרה דברים אמרו בבבא
שלבכה טעון גרה ושיבס הי מלא עמוד שטוף ומקבל בשטו ידיו וזונו לימצו ומגביהו
מן הקרקע טכה וניג עינו בו ומטבדו לאנשי ביתו דעכי פסדוד כלול מפל העשר וזה מוד
היתה וטובה קוד ושיבסו קדשו טהרה מצד הימין סוד הכהן ששפט בו טבל ועלה את המזון
מקומו מצד הלויים סוד העמוד שני קדשת את הלויים הי מסוד הצדיק שכולל את ברכת המזון
והשולמים הי אין פירושן ממש בלא מדגה שהיו שגנו ומודים חכמים לל אפול כנס שבכ
שמן מכוני עליו עד שית לתוכו מים דא חו עד ברכת הארץ וברכת הארץ מזוג ובר פוש
הלי אפול והטעם להודיע שבה הארץ שינותה הקיס ויעריך לערב בהם מים היס ויעריך
האמת כבד יעט כי היין למז המה היין ומקבלו שבעים כנגד שבעים שמים ושטח
ובלוי נמשכן מניס הארץ דגמת עקב שיצא ממנו שבעים גמש וממע שצדיק היין
מזוג בנהמים כדי שיכשוו כהמי ואת כעסו לכך עריך למזוג היין במים כשיגיע אל הארץ
לכלל את בנהמים במדת טובו של הקב"ה ואז תהיה הארץ הראשונה כלולה מלפני משח זרוע
תבא לה וכבר הודענו כי השולחן במקום המזבח ובמזבח היין מנסכין היין עם המים בכל יום
מימי המזבח עריך נסך על השולחן ומלא מסוד קו האמצעי עמוד מסוד העטררה
תעלונה המעטות כל המאורות שתחתו והוא כתב לראש צדיק ועטוף סוד שטהאור כשלמה
סוד היין העליון שנתעטף באור ונעשית אויר ומקבלו בשטו ידיו סוד שנ ההין אחת מימי
וההי ממש ולכך כך עריך לקבלו כהמטה אצבעת ונותנו לימין והשמאל לאתסייע כלל
בדאמדין כדאי ביקת אמר ימני ראשונים שאלו שמאל מהו שתסייע לימין אמר באפי הואיל
שאלו ראשונים ולא איבטיטא להו אנן לא נעביד ביה עובדא והטעם כי ימינו כשטוח לקבל
שבים ועריך להמשיך חוץ יחסד על אסתד המלכה ולהלך קמאר צמוד זה ונותן עינו בו
סוד למודיש העמודים והבית נבון עליהם ומסלקו ומן הקרקע טבת מסוד יד זעירא

ושמחה ביה שכל גלגליו ולא יאמר לו כלל סוד המלך
ועל דהוה השכל בשעס
הוא יסוד המה דהם ענין לה
הוא יסוד המה דהם ענין לה
הוא יסוד המה דהם ענין לה
הוא יסוד המה דהם ענין לה

בלכה לישית לחם שי אלהינו שי גבוה כל ישרא עמך ועליו

כבוד המזון והוא ושיבנה בית המקדש ומלכות בית דו

למקומה כיהכלה סוד מלכות בית דו

עם בנה

להמים שיחזר המלכות העליון למקומה

ופרכה זוריד ושלמה תקנה ולפי דיו קנה כי מגדל דויד וף המגן תלוי על

ופרכה היא עיר דויד ופתח המזבח על המזבח לן במתנה שנ ופי נתן חכמה לשלמה

וכשת שאין שם דויד ופתח המזבח על המזבח לן במתנה שנ ופי נתן חכמה לשלמה

עליונותיך ובמצותיו חסד כי כתיב וחקתו סוד זה גדול מקדוש לכתך

כיון שבו באהבה נמצות לכתך סוד חסד דויד ופתח המזבח לן במתנה שנ ופי נתן חכמה לשלמה

במצותיך ובהם אין שטן וזהו סוד דביעית המזבח והמשיב סוד אור לנייה

אשרן עדין כי טוב המיק עליה סוד המזבח לן במתנה שנ ופי נתן חכמה לשלמה

הכל מצד הימין אין שם שיחון כלל המזבח לן במתנה שנ ופי נתן חכמה לשלמה

מלמעלה כי המבדק מעורר הנדבות מלמעלה והוא המבדק כולל המזבח לן במתנה שנ ופי נתן חכמה לשלמה

המבדק מתבדק ועליו כתבנו ישועות אשן סוד הימין המזבח לן במתנה שנ ופי נתן חכמה לשלמה

והשעלוי ימינו וכה הושיעה ימיך וענני גדסינן כולל המזבח לן במתנה שנ ופי נתן חכמה לשלמה

המבדק על כוס מלא זכה לנחלה ברת מעדים שנ ומלא ברכות ודלים ישרא לויס בד

הענה אומרת נחלה טע עולמים בעולם הזה והעולם הבא סוד מאמר המזבח לן במתנה שנ ופי נתן חכמה לשלמה

שליך נחונאבן הקנה על נחתי לעוררך עליו וכו' שלמו סודות הקשורה כלל המזבח לן במתנה שנ ופי נתן חכמה לשלמה

אמר שם ישב לאמודא ודש מאי דכת מלא ברכת ימים ולילות ירשה לא כל המלאים מאי

מבדק כי הוא המלא שנ ומלא ברכת ומשם משקה העריכים ומן המלאים כלל המזבח לן במתנה שנ ופי נתן חכמה לשלמה

מלך למלך שרצה לבנות לבנות מלכותו שלו כסלעין החזקות קצץ עורו סוד המזבח לן במתנה שנ ופי נתן חכמה לשלמה

יצא לומעין מים גדול אמר החיל ויש לימים נובעים אטעגן ואשתעשעני כלל המזבח לן במתנה שנ ופי נתן חכמה לשלמה

הדד ואהי האעלו אמין ובהיה שעשועים וס' יום וימן שלהקנה לף שנהו סוד המזבח לן במתנה שנ ופי נתן חכמה לשלמה

ירשה דא היה לו לומר דא כיבוש אפי הקנה בכלל דהינו דשה רש יא למלך שהיו לו

שתי איצרות הקצה והאחד לקוף ימים אמר לבנו טול שבשע המזבח לן במתנה שנ ופי נתן חכמה לשלמה

שמה לאיתן לי מה שהקצה אמר לו טול הכל והינו דכת יס ודרום ירשה כל נתון לך ולואי

שגשמוד מצותנו עכ סוד שאר ברכות

שהכל נהיה בדברו היא כולל כל הבכורות כי הכל יקטר הכל והכל בוספך אמרו בפק דבכרות

על כולם אם אמר שהכל יצא וכלכת בודה נכשות לבות מומעה שחוח איער הנשמות

שידונש כללי והוא חי העולמים ולפי כך חותמין בה לא ייחד העולמים ככדאתא כיומנתי

על כל דבר שגידולו מן האדן מבדק בנחמבי האדמה היא אדמת הקדש הנעבדת תמיד

ממה שעליה לגדל כל דבר לזון נפש כל חי כי משם יוצאים כל מיני מזונות לעולמות

ודגמא זו אדמת עבר למטה על בידות האילן מבדק מלא כלי העץ הוא עץ החיים

העץ החיים הוא עץ החיים

העץ החיים הוא עץ החיים

העץ החיים הוא עץ החיים

למך

להאיר ואז שמוך תגדלך שמיך המעלת הקדושות והנבילות בששת ימי
על אהדת על חבדתה על בן עלמות אהבך וזוא סוד ותקן טרף לביתך ור
השולמות אהבך שהלי בדבר זה מתבסמים בעלי היין והעיר שושן ע

תצין עטף הדיה בזה הוא נעלה ולפי שאשפורך לבאר ברכת מילה דאית להקדים תולה פעם
הכיתום הדיה וסודי וכן בדת נשארין ופעם בניה ורביה

סוד המילה

כפי שכתבנו בדין שרדם כי האדם דומה עליוה וכל מה שבעלונים ותחתוטים כלולבו והוא
עליוהים בתינו בדין האלהים בשוד ומשד אהזה אלוה ושם המזנוכי הבז
בארם דומת העמוד שפניו השלש פניו האלפים מהש בשמים ומדיק בליה שלו והנה
ישל נבדדו להיותם עם סודו ואי אפשר להם לישא שם האדם אהזהם דקים באמונה העליו
דזה לא יהיה אם לא בהיותם כמולד בשמים ובין תשקוהו לשם כי עדיין הסחוף לשור
העליונה בעוד מאובלת במ העליונה לא ידעו לה כי אפשר להם המים עד שנמולו וזכה לכ
לכנס ידע כי בגדית מילה נכנס לתקום והואוית באמנותו ונבדדו עלהם כי בגדית
קדוים אחד כי הוא הקשר החמת הקשר על יסודו ששם אהזהם שנת אייחד על
שאינו חלום בחוקם הקדוש הזה אין לו חלק באהיה שיהיה אהזהם ששם אהזהם וטמא
יקרא ולא קדש לטעם זה אין מלמדין אתואם אלהי סוד נמול על המולדת פניה משך
בשם הגדול כי כל התורה שמתנו שלהקפה שהיא אין נעדין לבריאתו של הקדוש
הקדושה אם לה בכר הבשר וקל והומר הדברים ומה הפסח על האהזהם של קדוים
פחות כל על לא יאכלו התורה שהיא קדש קדשים שמתנו שלהקפה על האהזהם של קדוים
שך אהזהם ללמד תורה לבן שנמולד וברו ליערב חקיו ומשגשו לישד וגו' ואהזהם נשפוט ונוד
פלה זדע אמת ונת תקן אמת ליערב תורת אמת לזע אמת והמלמד תורה לזע אמת עכ
שעמו כלו אינה אמת הם ושלים וכסיונה לבגית בשר שהיא השער מכעסין אהזהם של
שהיא התורה והוא הנק' בן לדין והטעם כי נכנס תחת כנפי החיה אשר וטת אהזהם של
וששם נכסות הגדים הוא שבת תועה האדק הוא ארץ החפץ נמש היה ולפי שהיה כי
כימנה נכסות הם של עשרה הם יעצות חזק ואמר למענה כי במה אפשר להם שכלות
יש לאדק החיה ומשם יצאות נכסות לכלותם המתגירים והכל נותן אהזהם ואין להם חלק
במה של מעלה מהם ויש פניה סוד נעלה לה דאית לבנותו אבל נכסותם של שד מעלתם
נפנה מאד הוא החיל המונבל בשנים עשר בגולי אכסון ומשם נפחתו ששם נכסו דע כן
המנה בדין מינין כי המנה מעשו שלהנה ומן האילן הואו פודותו חלוק מעי האיה היה
ולפי כך הבין קדש הכדים כי המו מעיה לו הם העמוסים מעבטין ולא מהכנסים ואהזהם
בדאות על שד ובהיות שהם חטס כל שדו המים שרץ נפשהוה וכל בשפך חנד יתמש
המים שלדע קדש סימן הדע שלנמש היה ולפי כך נדשם ששם זה בצשר הקדש יתך משד
ששם נכת ובהה דים את התנינים הגדולים סוד ערלה ופדעה שעדיין יתבארו כשיעתד שמ
ואהזהם נמש החיה גרומשה זה הוא חושם את בגדית קדש כמו שלמנו אשר שדו המים עליו

הנמשם

כפיית אשר יצר את האדם בלתי שוד בשואה הימני יבין המוכן המן הבת
לבונה ושולחו אל הארץ התחתונה פן יחוש עכע לפניו ברכה חמישית שש

תשיש ותגל עמדה בקבוץ עקרת הבית לחל הקמנה עיקר הבית בקבוץ בטה מאדנע בנות הארץ
כסוד עמוד השמים בעז אשר לו העוז והגבורה ומתחבר עם העמוד הימני לקבוץ נמוכים והנעטם
בין ברכים שוד למודי ש ודעם ששתי ערבות שכללם אינם עושים נדי הבקבוץ הנפסם הוא

הנדי שלהם ואין כד שיעודל קבוץ הנפסם אלהים כי אם אנביאים ברכה עשירית עמדה
תשמה דעים אחובים מקור העמדה והשפחה והאיתות האישורו של עולם ולמיכל תורת ישראל
ועדיק ועדיק שעה נעים אחובים זה דודי זה רעי ואינם נפרדים מזה שיעמדים תחומי יבתי

הדוער בשוטנים ברכה שפעתה היא שפעתה חל ופסחה מתכרבים כל המאורות והוא
כלל עשר מאורות ולפי כך יש בברכה זו עשרה דברים ששפעתה שון ושמחה חתם וכלה חברה
ואחור גילה ודיעה שלום ודיעות על שוד ששתי ערבות של האיתנות הכלה העלונה ולפי כך

דומות הכלה התחתונה שחית דממותה לשון נהמנה בלה ברכה בכלל איתנה מן העולם הזה
בלא ברכה שמהל אביו ואמו וכלל יד אס על הנביא ואף אם טבלה הרי הוא גזל השם בזה
שטנו כלת בלא ברכה אסורה לבעלה פסיה והטעם כי כמו שבזמן נדתה אין האיש בניתו כי קצק

המיעץ מהשתדע לקבל אשה נפלה ודעה שוד נעלם ואז אין ברכה שורה כי אין האדם ששם
הוא מתחיים כי אם בברכה וזה כל עוד שאין הנכרות נמשכות מלמעלה הכלה אסורה
ועד כי ידיו נתק כל והכלה היא הא חלונה ובהתחבר עדיק עם עדיק נק בלה והדי היא מותקת

בעד כי נמשכו אליה מן הכרבה העליונה וכן למטה האשה אסורה לבעלה בלא ברכה לפי שהיא
בדומה עליונה שוד ברכה בתנאים ראוי לכהרננה זו אף אם לא יכנה
לא המשנה ולא נתלמוד למעלתה כי הנאונים תקנה בדומה עליונה בדרך א"י א"מ

אשר על אגוז בגן עדן הבוונה על היעדה התחתונה שהיתה בדומה היעדה העליונה והחל
אדם והיה פתועים היו שש נצר מטעי מעשה ידו להקמרה וקמנו לאדם וחיה העלונים כבתם
שהם בקרע העליון בעמקי ההויה ושתלם הקצה ונעשו ארזים גדולים וזה שוד ארז לבנון אשר

נטיע אגוז השפיל הכלה לאגוז שהיא פגורה ובהיותם האמת התומה מן הכלה העליונה נשתה
שמה ועל האמר המלך שה שלום שלו אל גנת אגוז יכרת הוא הגן שאמר עליו גן נעול אחות
כלה והיא כמו האגוז שיש לה כמה קליפות והמוח מבנים הוא שבת זאת יושלים בתוך הגנים
שמתה וסביבותה ארצות והמוח החוץ נחלק לארבעה חלקים דומת המרכבה העליונה והם

מסובבים מצד זה ונפרדים מצד זה כמו שהמאורות כיוחד שלם ונכרדים כל אחד לבעולתו
הממונה עליה וכמו שכל ומשם יפרד והיה לארבעה דאשים הוא הסובב נומר הוא החלוק נומר
ולפי שהאגוז הוא נטוע בגן נקראת גנת אגוז על שמו ונמשלה המרכבה העליונה לאגוז מה
אגוז זה פתוס מכל עדין את המרכבה העליונה סתומה ונעלמת מהכל שושנת העמקים
על שם שהכלה הכלולה בכל יופי נקראת בשם זה וכמו שאמרה על עזמה את חבצלת השכח
שושנת העמקים והבצלת הוא הנקרא חבצק והוא ידוק על שם אסתר וקדוקיה היתה השכח

פסחים

תנינן כר הדמיונות פו תנינן לך הפסחא דמאן דלית ליה חמץ אמרי להו נפסח אהו
 תנת חיבת כדמסת והתא בוצעו מתעלה ליה אלא דאמ' אמ' רבא דהוה אמרני נפסח
 מן הכבוד ואע"ב דמצי מעליק ליה עשרת חנוונות חייבת בחלה ואע"ג אלא מצ' ס' א ליה
 דא' טעמא בהמה אית לח קלח דגני עשה לא סית לה קלח דגני תכנן רבנן
 גרי שנקט לה צינו שלישראל ובעיקר בידו אין זקוק לבער המקור מעכו עדיך לבער יחד
 ללכות אין זקוק לבער משום שג לא ימנע פסחא דאמ' רבא דאמ' רבא דאמ' רבא דאמ'
 חסומה ומה טעם קחמ' מה טעם אין זקוק לבער משום לא ימנע ובזון דייחד לו בית לאו
 שדעוהו הוה קחמ' למימדה דשעבודת קמח' והא תמא דמקום שאמ' להשכר לא לביב
 דיהי המרן דמט שמעוס לעובדו ושאמ' רבא דאמ' רבא דאמ' רבא דאמ' רבא דאמ'
 קטת' גרי טיקא מעייל לביתא דמאן דלית ליה חמץ אמ' רבא דאמ' רבא דאמ' רבא דאמ'
 נהמ' דאמ' קדא לאו טי שמיני בידך דאמ' רבא דאמ' רבא דאמ' רבא דאמ' רבא דאמ'
 והלך ביום טוב טופה עליו את הכלי אמ' רבא דאמ' רבא דאמ' רבא דאמ' רבא דאמ'
 פסחא דמאן דאמ' רבא דאמ' רבא דאמ' רבא דאמ' רבא דאמ' רבא דאמ' רבא דאמ'
 לבער תוך שלשים יום זקוק לבער אמ' רבא דאמ' רבא דאמ' רבא דאמ' רבא דאמ'
 לא שדעתו לחזור אבל אין דעתו לחזור אין זקוק לבער אמ' רבא דאמ' רבא דאמ' רבא דאמ'
 מנחש השנה פני לא אמ' רבא דאמ' רבא דאמ' רבא דאמ' רבא דאמ' רבא דאמ'
 דעתו לחזור אבל דעתו לחזרה אפי' מנחש השנה נמי ואזדא רבא דאמ' רבא דאמ' רבא דאמ'
 את ביתא דאמ' רבא דאמ' רבא דאמ' רבא דאמ' רבא דאמ' רבא דאמ' רבא דאמ'
 לבער וטעמא דאין ט' דעתו לפנותו אבל דעתו לפנותו ואפי' מנחש השנה נמי
 יום טוב עבדתו דתעא שואלין בהלכות הפסח קודם לפסח שלשים יום לפסח
 בן גמלי' אומ' שנת שבת מאי טעמיה דתנא קמח' שהרי עומד בפסח ואשון ומתאמר
 בפסח ש' ויהי אנשים אשר היו סמ' לנאד ולא ולהבה' ואיך איהי דאודי בפסח פ' פ' פ'
 מלי דפסח' ונפן שמעון בן גמלי' טעמיה שהרי עומד בראש החדש ומתאמר בפסח
 מנח' לך או נמא מדלת ויאמר יי' אל משה ואמר בא מת לא הוה הו' לפ' לא פ' לא ל' דב
 הל' כל ע' יש לא בע' לה הו' ויקחו להם איש טה לבית אבות טה לבית ויהי ויהי עד אר
 עשר יום לחדש וממאי דברוש ירחא קח' לא אמ' רבא דאמ' רבא דאמ' רבא דאמ' רבא דאמ'
 וידבר יי' אל משה במדבר סיני בט' הש' לצ' מא מ' מצ' הוה לא וישונו פ' שכל את הפסח במו
 סוף סוף הכא ממא דבכיש ירחא קח' דלמא בארבעה ברחא קח' דאמ' רבא דאמ' רבא דאמ'
 לא אמר רב נחמן כל ירח אתה מדבר מדבר כל החדש במדבר סיני דאמ' רבא דאמ' רבא דאמ'
 במד סיני באו מן בא לה הש' כש הש' לצ' מא מ' מצ' לאמור מה להלן דאמ' רבא דאמ' רבא דאמ'
 חדש הימנעה בעא למכתב בלישא עכתיב בלישא חדש לאתן דאמ' רבא דאמ' רבא דאמ'
 רב מנשה כל תולדות משמא דרב זאת אמרת אמרת אין מקדים ומאוחר בתורה אמר רב
 פסח הא דאמרת אין מקדים ומאוחר בתורה לא אמרן לא בעינן עניי אבל עטמנא מאי

דמקד

דמקדש ומאי דמאמר מאהד דאו לא שבעי זכי ככל ומסדאין כסלל איהו
 דלמא גרש כג' שח והדה כלל' נתוב פתו וכלל' עמא כלל מוסק על גרש דלמא כלל בדישא
 והדר פתגמ' הכי בתרי עמא העמא למאן דאמ' כלל ופול' המדחוקין דה מזה איז דען אהו לא
 בכלל גרש שער לא למאן דאמ' דען מאי איכא למימד למאן דאמ' נמי דען כחד עניבת
 בתרי עניבת דקדען אמר רב יהודה הבורק צריך שיבטל לבו מאי טעמא אעמא משום
 דאיכא בדורין מאי השיבו וכי תימא כיון דמינשלי אנג ביתא שעי ומאי השיבו דהא תנא אסתי
 תיבז ומשמל שדהו מנע ענביו אסתי ענביו ומשמל שדהו מנע מקטאות ומדועות בזמין
 שבעל הבית מקמד עליהן אסורין משום גזל והאיכא במעשר ואין בעל הבית מקביל מתוך
 משום גזל ובטורק מן המעשר דאמ' כחל' מזהו עמא עניבת דקדען ויפיה דיעתה עליה
 וכיון דהשיבא לא בשל' לך משכח לך ג' עניבת' לך משכח לך מקמי זמן אסורה
 הכי נמי לא השיבא עניבת' דקדען דהא תנא דהא תנא דהא תנא דהא תנא דהא תנא
 דאמ' דעזר משום רבי שמעון עניבת' דקדען של אדם ועשאו חלת ברשותו ואלו
 הרבוב ברשות הרבים והמזן משום שעות נלמדה ונבטלה כשש כיון דאסורה רבב שעות
 רבבן ברשותה דאמ' רב בר אבהו היא כדירסק אמר רב המקדש משש שעות נלמדה חל
 בחמא חולק דעמא דאין חולקין לחושין עניבת' בארבעין ובחמשי' בעידן בדיקה יכיר
 כלל' עניבת' דקדען דהא תנא דהא תנא דהא תנא דהא תנא דהא תנא דהא תנא
 המדיר' עניבת' דקדען דהא תנא דהא תנא דהא תנא דהא תנא דהא תנא דהא תנא
 כגון שאל ברבנא עשר לחיות בשבת לא יום טוב לבתר אסורה הוא אמר רבאחא כדירק
 חסא בתלמודי חבמ' עסיקין שיש לו עיפה מגולגלת בתוך ביתו ומתרת שמה תחמי' א'
 וקראו מבטילי לה מעיקרא מקמי דנמאי זמן אסורה דוקא נמי דקתה היה יושב בבית
 התקדש שמע מטה אמר רבא בר בר חנה אמר רב פת שעבשה כון שבתה מעה מעתה
 היב דאמי א' דידענן דחמין הוא כי דבתה מעה מאי הוי ולא מאי או דלא ידעין אהמא הוא
 או מעה דקד' בתג בתדאמי לא תגן מעות שנמצאו רבב סחלי בהמה לעולם מעשר' בה ר'
 הבית חוליק' צביושלם בשאר ימות השנה חוליק' בגל הכל מעשר' ואמר רב שמעיה בר זעורא
 מה טעם האב' תאוק יושלים עשוין להתכבד בכל יום' שאע' הא דעיבשה מושח עליה
 הכי כי דבתה מעה מאי חאוי' לא תימא כי דבתה מעה תימא כיון שדבו ימי מעה' כיון שדבו
 ימי מעה בשיטת לא עדיבה דאיעבש ספ' מהוה דתימא מעיקרא הא קא משמעלך ד כיון
 שדבו ימי מעה אימור נהמא המימא אחינו עלה תדי תלת' דמי ואיעבש' ומי אמרינן
 א' בתך בתל' והא תנא ל' עס כלי הודה אמ' תובה שנשתמשו בה חוליק' ומעשר ובה פירות
 אס' רוב חוליק' חוליק' ואס' רוב מעשר מנשר' אמר רב נחמן בר יצחק הבא בתיבה שנשתמשו
 בה חוליק' ומעשר עסיקין ואינו יודע איזה מהן בעסק רב זביד אמ' כגון שנשתמשו בה צבורין
 רבסמא אמ' כגון דאשתבא בזמא' אמ' רב יהודה הבורק צריך שיבטל כיון דאין יבדק רבב
 משמא דרבא אמ' על ביתא חמין' רב פפא משמא דפפא רבסמא חמין' רב פפא רבסמא חמין'

מאי דען

מאי דען

מאי דען

מאי דען

פסחים

לא פליגי להבא מעמנו כי פליגי בעל ביעור חמץ דמר סבר לשעבר משמע להבא לה
 ומה סבר להבא נמי משמע מותי ברוך אשר הו' במל' וצ' ע"ל א' מחלל הפי
 למהל' לא סבא דלאן איהו מהול' אבי רבנן א' אינה למימר הכ' וצ' נח שמע ברוך אט'
 קול עמל' וצ' על השחיטה והא לא שחט' היכ' צמא לשחוט' לה סג' דלא איהו שחיט'
 פסח וקדשים מהו איכא למימר הבינמי' תא שמע העושה לולב לעצמו אומ' ברוך שדחינו
 וקיימנו והקדשנו לנסך הזה' נטלו' לעתה אומ' ברוך אט' קד גמ' צ' על גפילת לולב' אמאי
 האמי' לא טפח שחט' התם דכיון דאגדה נפק ליה' והבי' לעת' ויעה' מיב' ליה' איהי' דתנת'
 פיעה' לישב' בכוכה תנת' סופה' לעת' דקת' העושה סופה' לעצמו אומ' שהחינו וקיימנו והג'
 לנסך הזה' צמס' לישב' בה אומ' אשר קצ' ל' והלכת' על ביעור חמץ' מנהל' דמיעקרא
 בפני' בלוי' אמ' רב יהודה אמ' שמואל' לא אשתתף בל' כענין' עליה' שכל לעשות' מא' שמע
 וקדש' עובר לישחט' דאקדמי' התם' אמר' רב הונא' קרא ורץ אחימעץ דרך
 הצב' ועבד את רבוש' אב' אמ' מהלכ' הוא עבד לפתח' ווא' בשית' אימא' ועבד מלכ'ס
 לפתח' ובי' גמס' כבי' רב אמר' חוץ מעולה' ושופר' בשלמא' מפילה דאכתי' לא איתקן
 גמס' לא שופר מא' טעמא דלמא מקלקל אתקיעה' יהי' שחיטה פני' לה אמר' רב חסדא
 ור' יוחנן' מטבילה בלבד אתמר' כדתת' טבל' ועלה בעל' יתו אומ' אקב' על הטבילה' : לאור
 עמי' בעת' הו' מלי' אמ' רב חסדא' למדנו מצימא' מצימא' ומעוה' מצימא' מצימא' מצימא' מצימא'
 והחי' מגדות' ונדות' מנד' דהים' נשמת' אדם חופש' כל חדרי בטן' וכן תמוצי' פ' שלמואל'
 ליל' ארבעה עשר בודק' את החמץ לאור הנר ואע"פ' שאין נראה לדבר' זכר לדבר' שבעת' ימים
 שחל' לה' ימצא' בבית' : ואומ' ויחפש' בגדול' החל' ונקט' כלה' וימצא' הגבי' בא' בטמין' : ואומ'
 בעת' ההיא' אכפש' את יושלם' בערות' : ואומ' גד' אלהים' נשמת' אדם חופש' כל חדרי בטן' מאי
 ואומ' ופי' תמא' בעת' ההיא' לקולה' הוא דתת' והבי' קמ' רחמי' כי בדיקנא' לה ליושלם' לא' בדיקנא'
 לה' פתוקה' דכוש' גהודה' דעוקדבה' משתבז' ועוק' זנורא' לא משתבז' אמ' ר' אהי' ששמד'
 אדם חופש' כל חדרי בטן' : תלכו' רבנן' אין צדיקין' לא לאור חמה' ולא לאור לבנה'
 ולא לאור אבוקה' לא לאור הנר' מפני' שאור הנר' יפה' לבדיקה' שנ' שבעת' ימים שחל' לה' צדק'
 בבתיכם' ואומ' והפס' בגדול' החל' ונקט' כל' ואומ' בעת' ההיא' אכפש' את יושלם' בגדות' ואומ'
 טר' אהי' נשמת' אדם חופש' כל חדרי בטן' : באי' אור חמה' הי' חונמא דחער' ומי' צדיקה'
 בדיקנא' והא' אמ' רבא' דר' ר' ר' צדיקה' הוחיל' וערבין' מצוין' שם' : וא' דאכפדרה'
 ור' חמא' רבא' אכפדרה' להנה' כדקת' ולא' שחובה' שלחדר' כל' דלהדי' אפונה' באכפדרה' דמי'
 לא' לצדיקין' ואור אבוקה' לא' והא' אמ' רבא' מאי' דכתי' ושם' חפוז' עזו' למה' צדיקים' דומין'
 ולפי' שבעת' לאור הנר' בפני' אבוקה' : אמ' רבא' אבוקה' להבדלה' מצוה' מן' גמובחר' : אמר'
 ר' חמא' רב' צחק' זה' יכול' להטעמו' לחורין' ולסדקין' וזה' אינו' יכול' להטעמו' לחורין' ולסדקין'
 (ע' צדיק' חמ' זה' אורו' מלפני' זה' אורו' מלאחריו' : ר' פפא' אמר' האי' בעת' ההיא' לאצטית'
 ופצת' אמ' האי' משוך' נהויה' והאי' מקטף' קטופי' : כל מקום' שאין' מפתקין' לו חמץ' אין

צ"כ

ולחלצה לא השיב והתנחם מה שמשיל ימחנו בצנעה כדי שלא יהא ענין בדיקה אחת
אחדיו אלא לא קשה מן בטלשי עשר מן הצנעה בשל דשכח לה לחם כנאלו בתי
לא מצנעה בארבעה עשר ולא שכח לה לחם כנאלו בתי מצנעה אלא ליה רבא וכו' חולדה
נכחה היא וידעיה דהא רבא ארבעה עשר ולא שכח לה לחם כנאלו בתי ומצנעה אלא אמר
רבא מה שמשיל ימחנו בצנעה שמה טטול חולדה כנענו והא עדיך בדיקה אחת

כסל
עשר

תניא בותיה דרבא הדנע שראכל הנא וזהו שילך בצד הוא עושה מה שמשיל
ימחנו בצנעה שמה טטול חולדה כנענו והא עדיך בדיקה אחת רב מארי אמרנה שמה
עב עשר ומצנעה עשר עינן תשע קופות ושע שבילין צנעה כחוקא שדה בנה
קדוים תשעה עמורין שלמיתין שחוד שלשין ואם יתיר שקל זלמ ידעין מיהו

מיטאו שקל גיג תשע חננא בותיה דרבא עשר קופות ושע שבילין צנעה חננא טול מוכלות
בשר שהותה ואחת מוכלת בשל בנה דתהו דתהו דתהו דתהו דתהו דתהו דתהו דתהו
ובנמצא הלך החל הרוב שמה טטול חולדה כנענו והא עדיך בדיקה אחת

ולכמה
שמה
אחת שלילין
ואחת שלטומה
כסל

אחד בדיק ואחד שמו בדיק ושמה טטול חולדה כנענו והא עדיך בדיקה אחת
לחיה על חוקא שמה טטול חולדה כנענו והא עדיך בדיקה אחת
שלה חננא וכו' חולדה כנענו והא עדיך בדיקה אחת
בדיק אחת על אחד של חמץ ושע שבילין צנעה חננא טול מוכלות
שקל ולא ידעין לזו מניחה על היג שע שבילין דתנן שע שבילין אחד כמא ואחד טהור
ואחד כמא וזהו עשה מהפוד ובא חבירו והולך בשכ יעשה טהור ל יהודה אומר אם
נשאלה בשכ שמו וזה בשכ עצמן בשודין ואם נשאלו שניהן כמא טמאים ל יוסי
אומר בשכ ובין כך טהורין אמר רבא ואיתמא ל יוחנן הכל מודים בבת אחת דברייהג
טמאים ביה אחד זה דברי הכל טהורין לא נחלקו לא בנא לשאל עליו ועל חבירו דמר
מדמי ליה לטמאת ומד מדמיליה ליה אחד זה ספק על ספק לא על היו בזקעה דתנן
הכנע לבקעה בפתת הגשמים וטמאה בשדה פלונית ואם הלכתי למקום הלך ואי

ידע אם כנסתי לחולה שדה או לא כנסתי ל לעזר מטהר וכן מטמאים שהורה
לעזר אומר ספק ביאה טהור ספק כנגע עומא טמא על בדיק ולא אשכח בלוגתא
מחיר עבדן דתנן היה ל מאיד אומ' כל דבר שהוא בחקת טמאה לעולם הוא טמא עד
שירד עליו שטהרו וכן אומ' בודק עד שמוגע לסלע או לבתולה על בדיק אשכח
בלוגתא דל דבן שמוען בן גמליה דתנא שדה שאבד בה קבר נכנס לתוכה טמא ב
בדיק ומצא בה קבר נכנס לתוכה טהור שאב אומ' קבר שנמצא הוא קבר שאבד דברי
רבן שמשון בן גמליה אומ' בודק כל השדה כולה הנח תשע ומצא עשר בלוגתא
דל דבנן דתנא הטח מעה ומצא טמאין חליו ומעשר שע משורפין זה בזה דברי
וחכמ אומ' הכל חליו מחתים ומצא טמא מנה מעה ומנה מוטל דבריו וכן אומ'

כסל
בטומה

טועה חצי שעה...
שעתה לאחוריה...
ט הנה סוף שנים ארבעתים שלש לדברי לוי...
בסוף שלוש או בתולת חמש...
אם ליה השתה כמה לו דיקון...
העדה והעילו העדה ודרשת והקנה...
שת שעות חסד משהתא לדברי...
מאיר אדם טועה שש שעות...
לדברי ל' יהודה אדם טועה שש...
תן התם חיו בדיקון אנו בפסוק...
באיזה יום בארבעה ובאיזה נקדם...
התם אותן התקנה ב' עבד על...
וקתנ טבת מאבן בדיקות לחקירות...
אחד אמר משפיע ואפי שנים אומ' אין...
דאיותה מה לו חקירות ומה לו בדיקות...
עדות שאי אתה יכול להזמה...
ניקטליהו דלמה מטעם טובי...
שעה מאשונה ועד סוף חמש ודין...
לל יהודה דיהבינן להו מתחלת...
טוב לא שחמש חמה במזרח ובטבע...
ושורפין בתחלת שש' ל' יהודה...
אליבה דל מאיר דאמ' אין אדם...
אדם טועה ששעה טבול עד מלג' שש'
טועה מלג' טבול עד סוף שש'...
עד סוף חמש עדותיו מסונה...
טועה שש' שעת חסיד משאוא...
במערב י' הבי' בשית נמי טבול...
יהודה דאמ' אדם טועה שלש...
במזרח ובטבע חמה במערב...
אפי' אלבא דרבה עדות) מסונה...
דקסבר אין ביעוד חמץ לא שדפה...
לרבה אמ' ל' יהודה בלא שלא

ומהדר ליה ל' א'...
הנה עג המזבחים קדש...
הנשע נמי אצלה היא המזבח...
מתקין ליה ל' ירמיה...
מועט לא חששו...
הדדה לל אפי' נמצא קטבר...
מדבריהן מדבריו...
מתנתן חב טומאה דאוליתא...
אבל בשבע דבדי הכל שורפין...
שדבין כהוד ופית הכל אום שרפין...
הפגול והנותר משמאין אתהוידים...
וכל לאכלה משמאה טומאת אופלין...
הקם דביעיקרה עמרא בעלמא אומי...
ביבעיה רבנן דחזמלי לא אפי' ל' יושע...
לח מיקל' או חבי אצנה היא המזבח...
הבאין מהמת שרץ עסיקנן' ואזדא ל' מאיר...
לשמא טמא' לשמא אחרים טהור...
אומ' לכל הוה שמא ל' יסי' ור' שמעון...
לעזר אומ' בדבריו נסבד ל' אינור...
אומ' אין טומאת משקין כל עיקר...
בית מעבדות דבן הכחא לשמואל...
עביר' ושמואל דתם כל לעזר...
יעחק מאי בדברין אחרא'...
י'ספ' בן יעזר איש עזרה על איל קמציא...
במיתת יהי מטאב וקרן ליה יוסף שריא...
מל'טמא אחרים' אבל טומאת עצמן יש בהן...
דבנן ובי גזרו רבנן במשקין דבית מעבדות...
דבן מל'טמא אחרים אבל טומאת עצמן יש בהן...
ל'טמא אחרים דבנן ובי גזרו רבנן...
אם רב הונא בי חצבת ל'כניה בי עייבת...
אחרים אבל טומאת עצמן יש בהן...
שעת צליה דב ארי עשאון...
טמא והא איקרי קשיא' תא שמע...
י'טמא מואי י'טמא

הוא אומר
טומאת

הוא אומר
טומאת

הוא אומר
טומאת

אמתי בשלן במעיה נמי דפומתה המורה לא מלומים טומאה קלה איהא תטמיא מאי
בשלן במעיה נמי ולא מטומיא טומאה המורה אבל מטומיא קלה מטומיא מכלל דלמ
קדמא סבל טומאה המורה נמי מטומיא וזה בשדה עמא קא תני כלה ליהמיה היה ותיסור
מהפדא והכי קתני טומאה קלה אין טומאה המורה לא דבדי ליה הורה שר הורה אומ בשלן
במעיה דבאשי אמ לעולם בשלן לגמרי משום דאיה ליה משקה סדוה לויסוד שמעון
אומ באובלין טומא בכלים טהור אמ פדה דההוא אמ דיש לקסי ד תסי בשוטר עקבה
דכו אמרה דדיש יטמא ואתן דתן פו ביה עקבה וכל כלי חדש אשר יוכל מהם אל
תוכו כל אשר בתוכו יטמא ואותו תשפך לים יוצא לא יטמא לטמא את אחרים למד
של כפר שני שמטמא את השלשון ויש לו יוני דיש וכל משקה אשר
ישתה בכל כלי יטמא לטמא את האובלין וטמא את האובלין וטמא את האובלין וטמא
לטמא את המשקין אמרת לא כך היה מדי לא כך היה אמר צמא לא מיענו טומאה
ביוצא ביה לוי דבינאמו מנופה דקרא ביה לא מיענו אמרת וטמא לטמא את האובלין
משקין דיהו דקרא דעתא וטמא לטמא טומאת משקין וטמא דעיה לטמא טומאת
טומאת משקין וטמא לטמא טומאת משקין וטמא דעיה לטמא טומאת משקין
אובלין וטמא לטמא טומאת משקין וטמא דעיה לטמא טומאת משקין
הבב אשד תוכל אשר יבא עליה נים יטמא או דקרא דעיה וטמא לטמא את המשקין
דיש יטמא לטמא את המשקין וטמא דעיה לטמא טומאת משקין וטמא דעיה לטמא
אמרת קל וחומר וזה כל שמטמא את המשקה אין מטמא את הבב משקה הבב מאמת
כל אובלין שלח יטמא את הבב וזה משקין הבבין מהמת על משקין הבבין מהמת
שרץ וזו אמר למימד אמו משקין הבבין מהמת שרץ מבטבי מהבא קא מיתנת לה מקל
וחומר ומה כל הבב מהמת שרץ מטמא את המשקה שרץ עמנו אינו דין שוטמא את המשקה
דיו לבא מן הדין להיות כנדון דשה חיש דיש מכל האכל אש יא אש יב על חיש טמא יטמא
לטמא את המשקין אתה אומ לטמא את המשקין או אינו לא לטמא את הכל אמרת קל
וחומר ומה משקה שמטמא את אובלין אין מטמא כלי אובלין שחין מטמא את האובלין אינו דין
שחין מטמא את הכל אא מה אב מוקים יטמא לטמא את המשקין שחן עלולין לקבל טומאה
או הבימה אקיא שחן עלולין לקבל טומאה דפון לי דליבא מדי אחרים לטמאוי הבב
קא ובי יטמא אובלין נמי חסיד דאח קא מטמא לון למשקין לאי חומר דמשקין הוא
שחן עלולין לקבל טומאה ומה היה של לון עמי טומאין סליא באכעד וטומאה שחן עושה
ביוצא בה מהבא נקרא מהתם נקרא ובי וק חיש של דרס וככל משקין שחן טמא הוא לנס הוא
טמא וחי טומאה עושה ביוצא את הדין למשקין שחן מהמת על וחי למשקין הבבין מטמא
שרץ ועליו דיו אשמעון משקין הבבין מהמת על דחיש אבל אובלין גבא מהמת שרץ
דחמיל אימא לא ונשמעון חומר דחמיל שחן קלמין כל מלאה דאקיא בקל וחומר טרף וכל

התעיה

טומאת

טמא

טומאה

וכן כן בדעות הרבים דרך צדקה וכו' משום דלא ידעו ספק ממאח האש ביד
 וכן אמר לו יוחנן ספק ממאח נבאה עמי איהו עליו איהו עליו איהו עליו איהו עליו
 דאני כי דבר שיש בידעתי לטאל' והוא דאיהו עליו איהו עליו איהו עליו איהו עליו
 אה אמר לו חיה בדאבת אמר לו יוחנן כעין דהם קדשים שאינו מכשיר שג' על הארץ תטכנו כמים
 דם שנשפך כמים מכשיר דם שאינו נשפך כמים אלא מכשיר' ואילך דאיהו עליו איהו עליו
 מטבחיא האמר לו יסי בדחננה מש קיבית מן בנות' שהן דבן אה שאין מכשירין לא דאיהו עליו
 בחבת הקדש אימור דמהניא ליה עבד דאיהו עליו איהו עליו איהו עליו איהו עליו
 הח דבני דיש לקיש דלדי שלמחות כענין דאיהו עליו איהו עליו איהו עליו איהו עליו
 אמר שמיר הכח במאי עסי קינ' דאיהו עליו איהו עליו איהו עליו איהו עליו
 כשרה טובה ע'יה' במעלה בפלש' איהו עליו איהו עליו איהו עליו איהו עליו
 אמר דב איהו עליו איהו עליו איהו עליו איהו עליו איהו עליו איהו עליו איהו עליו
 וכן אמר' תאנ' תנח קמיה דרב שאות' איהו עליו איהו עליו איהו עליו איהו עליו
 מטמא את האוכל' אמר' מטמא את האוכל' אמר' מטמא את האוכל' אמר' מטמא את האוכל'
 משקה דדשית' אמר' משקה דדשית' אמר' משקה דדשית' אמר' משקה דדשית'
 אמר' דאיהו עליו איהו עליו איהו עליו איהו עליו איהו עליו איהו עליו איהו עליו
 שפוט' אמר' שפוט' אמר' שפוט' אמר' שפוט' אמר' שפוט' אמר' שפוט' אמר' שפוט'
 וכן אמר' אמר' אמר' אמר' אמר' אמר' אמר' אמר' אמר' אמר' אמר' אמר' אמר' אמר'
 מטמא את האוכל' אמר' מטמא את האוכל' אמר' מטמא את האוכל' אמר' מטמא את האוכל'
 יטמא את האוכל' אמר' יטמא את האוכל' אמר' יטמא את האוכל' אמר' יטמא את האוכל'
 דב' אמר' דב' אמר' דב' אמר' דב' אמר' דב' אמר' דב' אמר' דב' אמר' דב' אמר' דב' אמר'
 אין חוק' אמר' אין חוק' אמר' אין חוק' אמר' אין חוק' אמר' אין חוק' אמר' אין חוק'
 שטור' אמר' שטור' אמר' שטור' אמר' שטור' אמר' שטור' אמר' שטור' אמר' שטור'
 יום שמו' אמר' יום שמו' אמר' יום שמו' אמר' יום שמו' אמר' יום שמו' אמר' יום שמו'
 בולד' אמר' בולד' אמר' בולד' אמר' בולד' אמר' בולד' אמר' בולד' אמר' בולד'
 תלויה' אמר' תלויה' אמר' תלויה' אמר' תלויה' אמר' תלויה' אמר' תלויה' אמר'
 יסי' אמר' יסי' אמר' יסי' אמר' יסי' אמר' יסי' אמר' יסי' אמר' יסי' אמר' יסי' אמר'
 אוב' אמר' אוב' אמר' אוב' אמר' אוב' אמר' אוב' אמר' אוב' אמר' אוב' אמר' אוב' אמר'
 אינור' אמר' אינור' אמר' אינור' אמר' אינור' אמר' אינור' אמר' אינור' אמר' אינור'
 שורפן' אמר' שורפן' אמר' שורפן' אמר' שורפן' אמר' שורפן' אמר' שורפן' אמר' שורפן'
 ו' אמר' ו' אמר' ו' אמר' ו' אמר' ו' אמר' ו' אמר' ו' אמר' ו' אמר' ו' אמר' ו' אמר'
 לא שריפן' אמר' לא שריפן' אמר' לא שריפן' אמר' לא שריפן' אמר' לא שריפן' אמר' לא שריפן'
 ובטח' אמר' ובטח' אמר' ובטח' אמר' ובטח' אמר' ובטח' אמר' ובטח' אמר' ובטח'
 שותין' אמר' שותין' אמר' שותין' אמר' שותין' אמר' שותין' אמר' שותין' אמר' שותין'

מטה ציה
אמנון

התוך גלי
קקב יי

מונחת במקום התורה ונתנה במקום הענוה אם היתה מאלה יכנסה ל' יהושע א
היה מונחה במקום הענוה ונתנה במקום התוכנה אם היתה מכוסה יכלה ל' אמליל אם
אל יהושע בה דבר ומשע הא ל' שמעון ואליצא דל' יהושע הא ל' יוסי ואליצא דל' יהושע ל'
לעזר האמי תדומות אתדומות ומשע אמ' ל' יהושע גרמא חיז בידים לא ודמניה חבית ששנה
בגת העליונה והתחתונה טמאה מודה ל' לעזר ול' יהושע שאם יוכל להיעל חאנה רביעית
בטהרה יעלה אם לאו ל' לעזר אמ' תדומות אמ' ואל' טמאה ביד ומשע שחט התם אמ'
הכסד הול' מתקוף ליה רבא רבא נמי אמא חפדי עבדו אמ' לו חבית להכסד מהובד חששו
להכסד מונע לה השער' מצת תימיה דתנת חפדי שלעמן שלתדומה שנשבעה בגת העליונה
והתחתונה טמאה ל' לעזר ול' יהושע אמ' חפדי חפדי חפדי רביעית בטמאה יעיל ואם
לאו ל' לעזר אמ' תלד ותטמא ואל' טמאה אמ' טמאה ביד מא' טמא שמן
שמאני להול' יין נמי חיז ל' זילוף וכו' תימיה זילוף ולא בלבם הוה והאמי שמא' משום ל' חייא
שחפדי מילת בסלע ומזלפן מלא בשמים בחיש ולא חיז ל' זילוף והאמי לישנו את
בית ל' ד' תקלה וכו' תימיה שמן נמי את ביה ל' זילוף דמחית ליה בסלע מאוס ולא תימיה
בין נמי מחית ליה בכלי מאוס הכי השתא ל' זילוף ב' ליה בכלי מאוס מחית ליה תקלה אמ'
תעמי הית דתנת חבית שלין שלתדומה שנטמאת בית שמאי אמ' תשפך חפדי הכלל
אמי תיעשה זלף אמ' ל' שמא' ב' ל' יוסי אע' אכדע בבית תעשה זלף בשדה תעשה זלף ואיכא
דאמרי' בחיש תשפך הכל ובישן תעשה זלף אמ' לו חיז הכבעת שלשי מברעתי אמ' ל' יוסי
בד הננה לא שנו לא שנבלה למאות ממאה חולין טמאין אבל נבלה למאה חולין טמאין דבר
הכל תלד ותטמא ואל' טמאה ביד דתנת חבית שנשבעה בגת העליונה והתחתונה מאה
חולין טמאין מודה ל' לעזר ל' יהושע שאם יוכל להיעל ממנה רביעית בטמאה יעיל
אם לאו ל' לעזר תלד ותטמא ואל' טמאה ביד או חכ' מודה ל' לעזר ל' יהושע מודה
ל' יהושע ל' לעזר מי בעי ליה אמ' כ' כ' פמא אפד' רב הוה בדיה דרב יהושע אמר לעולם
לא תימך וחכא גבא להיעיל בכלי שתוכן טהור ונכו טמא עסיקין דאע"ג דאיכא למיגד'

תש' אמ' גבן קממעילך ילא גזרין
כל שמותיך לאכול מאכול לבהמה לחיה ולעופות
ומוכרו לגבדו ומותר בתעתיק עבד זמנו אסור בהנאתו ולא יסיקו תגור וכרים ל' יהודה
אמי חיז ביעור חמץ לא שדפה וחכמים אומרי' מפרך וזונה לדג או מיטיל לים
גב' כל שעה שמותך לאכול מאכול כל שעה שאין מותר לאכול אין מאכיל
מתעבתך ולא כלי יהודה דאו ל' יהודה האיבא חמש דאיבא חביל ומאכיל דתק' ל' מאיר אמ'
אכילין כל חמש ושודפן בתחלת שש ל' יהודה אמ' אכילין כל ארבע ותלין כל חמש שודפן
בתחלת שש' ולא מאיר ל' מאיר כל שעה שמותך לאכול מאכיל כל שעה שאוכל מאכיל חב' ל'
ליהאמי דבא בד עולא האמי דבן גמלי' הוא דתק' דבן גמלי' אמ' חולין נאכלין כל ארבע
ותדומה כל חמש ושודפן בתחלת שש' והפ' קאמי כל שעה שהתקן מותר לאכול בתדומה ושול'

מאמי

שאם לא חולק לאמא ליהא זליתא כוליה בל למה לי זליתא דאי אסמיעין בהא גמולא
 משיירא אבל היה דמשיירא אימא לא ואו אשמיעין היה משום דאו משיירא מצנעא ליה
 אבל במה אימא לא עלובה עוסות למא על ידי דתעא בהמה ויהי תנא נמי עופות
 מוכרו לנכרי משיירא לאמקי מה לי תנאי דתעא בית שמאי אומ לאי מכולה מיצו לגוי לא איב
 אסלידיע בו שפולה קודם הססח ושות הלל אמר כל שעה שמונת לאכול מותר למכור ל יהודה
 בן מתירא אומ פורתא וכל מיני כותא אשור למכור שלשים יום קודם לכסח מותר בהנחת
 כשיירא לא נכרבה לא לאחר זמנו וכדבא דתנא דבא חירבו קודם זמנו מותר בהנחתו חכיון
 לאחר זמנו עבר זמנו מסור בהנחתו פורתא ונכרבה לא בשש שעות דבבב דאמר רב גידל
 אמר ליה ר' יוסף אמר רב המקדש שפולה אמרין בחיובי קודם דתנא חכיון
 לקדושי אבוקענה רבבן לקדושי אבוקענה ופדיון משבועתא לא נכרבה אלא ליה
 יהודה דאמרו ביעור חמץ אלא שפולה אשור דתנא אימא חמץ ומיעות בשפולה
 אימא חמץ בהדי דקשריה ליה היתרע משה קאשמע לן אמר חזקיה מניין לחמץ בכסח
 בהנחה שנלא איב חמץ ליה היה בו חמץ אשור לא טעמא דמא לא יאכל חמץ לא יאכל לא תאכל
 לא יאכל אשור אשור משמע אישור חמץ לא משמע ומלא דל אבוקענה דאמר ל אבוקענה
 אמר ל אשור כל מקום שנ לא יאכל לא תאכל לא יאכל אחד אישור אשור ואחד אישור
 הניה באשור ער שיכרו לך אשור פדור שפולה בנבלה דא אשור בשעריך לגד בנתנה ולגוי
 במפיקה פדנתא לא תאכל כל נבלה לגד אש בשע וטעם ואפלה אומכור לנכרי אין לי לא
 לגד בנתנה ולגוי במטרה לגד במפיקה מניין הלל מבור ללגוי בנתנה הלל אומכברי
 נמי יתיר אומ אחד גר ואחד גר שפולה ו בין בנתנה דברי ל מאיר ל יהודה אומ דברים
 כותבין לגד בנתנה ולגוי במפיקה אומ טעמא דל יהודה אמר לך או שלקח דעתא כדקאמר
 ל מהאיר אשור מכת דחמ לגד אשור בשעריך תנן ואפלה ומכר לנכרי או למה לי שמע מעה
 לדברים ככתבין חמ דחמ ואירך חמ מייב ל לקדים גל לגוי ואירך כון דגר חמ
 מיעוה להחמין ותי אין אתה מיעוה להחמין לקדים לא אעפריך קרא בשלמא לך
 מאיר לדא עפריך קרא למישורא נבלה מכול דכל איסורין שבגונה אפירי בגונה אלא לר
 יהודה דאמר דברים ככתבין חמ דחמ הוא דתנא שחר איסורין שבגונה מנין ליה נפקת ליה מן לכלב
 תשליבין אנתו אנתו אנתו משליך לכלב ואי אתה משליך לכלב תולין ששחמו בשנה ולא
 בת בהל תחכילי ול חמא אמר לך חלוק ששחמו בשנה לא דאורייתא
 גדא שער נחשת סימן מונבט ליעה נפחה לר אבהו הדי גיד הנשה דחמ אעל
 לאי אכלו בני ישראל את גיד חמין ונתן שחמו אדום כנפי יד ער הנשה בגונה ככע שחמין
 ניכר חמ סבר כשהוברה ככע חמ חלוק וניח הנהו חמין כמות דאש שגדיום בעת
 טעם אכלא שחמ חמ ונד אכלא חמ את חמ דחמ חמין ככע טעם ל שחמין דתנן
 האוכל גיד הנשה שלנבלה ל יהודה שפירי שחמין כל אשורין חמין ל שחמין כהנה מעל אשור
 תנא גיד הנשה מותר בהנחה דברי יהודה ל אשורין אכלי בהמה חלדים דחמ אמר כל

המקור: תעשהו ליה מצותא קטנה לא יאכל ולא יאכל תרומתו יתעשה ליה מדיאזון פסחא
כל יהודה דחמד כספא תעשהו ליה מד ל יהודה מופיה קטנה חלילן ששחמו בעזרה דאזניא
ואליה מצה לן דבת וכל הטאת אשר יבא מדימהאל חול מועד לכפר בקדש לא תאכל שאין תל באש
תשרף מה תל באש תשרף אס אינו עטף לגופיה תפוק לי מהנה שונה תנהו עטף לכל איסורין
אומה כן בשלפה אף כל איסורין שבולעה בשלפה תל בקדש בקדש בשלפה ואין כל איסורין שבולעה
בשלפה והאי בקדש להכי הוא דאתה החמת מימי לן לכד לן שמעון דתנא לן שמעון אומ בקדש
באש תשרף לימד על הטאת ששליפתה בקדש אין לי לזון בלכד כסול קדשי קדשים ואמור
קדשים קלים חטין תל כל בקדש באש תשרף אס לן לזנת לאכד חמיל בתן דכך כד חמד
ואם יתד מבשר המלוואים וכן הלחם עד חבכה יעזבת אתהנותד באש לא יאכל שאין תל
פי קדש הם מה תל פי קדש הם אפאינו עטף דבמקא לי מושפת תנהו עטף לכל
איסורין שבולעה אומה כן בשלפה אף כל איסורין שבולעה בשלפה תל כותל כותל בשלפה
ואין כל איסורין שבולעה בשלפה והאי כן קדש אומ להכי הוא דאתה הווח מיבעי לכד לן
לכד דתנא לן ענד אומ לא יאכל כן קדש הוא כל שבקדש כסול ליתן לא תעשה על אפלתא לא
אמ אבי לעולם מקרא קטואיאס פן עמא קרא בקדש באש תשרף וישתוק לא תאכל למאכל
אס אינו עטף לגופיה תפוק לי מד לן ענד תתנו עטף לכל איסורין שבולעה אמר ליה רב
לאבי אומ לן חדי ליה לאו לגופיה דאו מד לן ענד הוה לאן שבולעות וכל לאן שבולעות אף
לוקין עלין לא חמיל פן מהבא והבעד אשר יע בכל עמא לא יאכל שאין תל באש ישרף ומה
תל באש ישרף אס אינו עטף לגופיה דאתו בקל וחומר ממעשה מה מעשה קל אמרד תורה
לא בערה ממנו בעמא קדש חמוד לא כן שכן תנהו עטף לכל איסורין שבולעה וכו' מהירי
מן הדין איתקושי איתקוש לאדי דבת ואפלת דכני י' דהך מעשה דתך תעשהו ודנהדיך
ובבולות בקדש וצאנך אמ ליה דאבעת לדב אשי אומא לעמד עלן בשש ליתן עטף אמ אבי
אכל כוטינתא לוקה ארבע ומלה לוקה חמש צדעה לוקה שש כל חיבא דאיבא למודש דדישין
בלאו יתדי לא מוקדינן ואבערה דיושה למא לן לרבות עעים ולבדק סלקא דעמא אמיבא
הואיל נלאו בעאשנה עתא איבא לא נתיב עלדהו משום טומאה קא נעש עטף והבעד
דסובה למא לן לרבות טומאת איסורין סלקא דעמא אמיבא כל חיבא דעמד לא מצב אכיל לא
טחיב עמא משום טומאה קא משמעלן וטומאת איסורין מוהיבא אתרבי מדתא אתרביא
אשר לני וטומאתו עליו לרבות טומאת איסורין התם טומאת התם בעצת הכא טומאת בשר
בלאו אמ לן אפוא אמר יוחנן כל איסורין שבולעה אף לוקין לא דרך אפלתא למעוטי מאי
אמר רבשימי ביד אשי למעוטי אובל חלב חי שפמוור איבא דאמרי אמ לן אפוא אמ לן יוחנן
כל איסורין שבולעה אין לוקין עלתן לא דרך העוה למעוטי מאי אמר רב שימי בידאשי למעוטי
אס העה חלב שד העקל על גבי מעטו שפמול איבול דביאמא דאמרוהו בגיה דדב שא אמר
אסי אמר יוחנן אמנוח חלב שלשוד העקל על גבי אפוא שפמוור לני שכל איסורין שבולעה אין
לוקין עלתן לא דרך העוה וכל שכן דקר אפלתאן אמ לן אמר אף אכך תענה אין סופין את

הארבעים

פרק שש

בארבעים מאות עדות לא בנינו סך ארבעים ומן הענינים אבל מה ואנחנו חייבים
 לא בראי שטחיה לא משום דלא דרך הנהגת ענהו אמר ליה חביב שלימה אי אשמעין פרק
 גופיה ולא מחיל ליה דרך הנהגת שפיר' אל ידעא זיעה בקרא מאמא' דאמא חביב הכל מודין
 בכלוי הכנס שלוקין עליהן אפילו דרך הנהגת מודעמא חז לא כתוב ביה אכילה בגופיה דת'
 סך תקדש מן תקדש אש' מותבי אישי' אן אחיה אומ' מעין לבשר בחלב שאסור טמא כח' כ' עם
 קדוש אדנא ליה' אהרן ונאמ' להלן ואנשי קדש תהיון לי מה להלן אסור אף כח' אסור' חיל' לא
 באכילה בהנהגת מטי' תמדת קל וחומר ומה עדמ' שלא נעברה בה עברה אסורה בהנהגת בער
 בחלב שטחיה בן עברה אינו דין שאסור בארבע' אף לעולה שכן לא היתה ליה שעת' לישט'
 המין בפסח יכיה' מה להמין בפסח שכן ענוש פתח' בלח' הכנס יכיהו אסאתה כפירך
 מה לכלח' הכנס שלוקין עליהן אפילו שלוקין אהרן' ואנשי תומד במאי תומד בעשר
 בחלב שאין לוקין עליו אף כדרך הנהגתו הנהגת ביה אכילה בגופיה ואיך מנבלה
 יליף מה נבלה דרך הנהגתו הקבשר בחלב דרך הנהגתו' ואיך לחבי' לא כתוב כח' אכילה בגופיה נבלה
 לומר שלוקין עליו אפילו שלא כדרך הנהגתו: ונבדוק מה נבלה אכילה שכן לא היתה
 ליה שעת הכושר' אמר כב' אדה בד' אבא זאת אומרת בלח' הכנס שקין נאסר הוחיל
 והיתה להן שעת הכושר קודם השדיש' אף כב' שמעיה בד' דרמ' המעמיד ענין נקוב נכנס
 אס' הוסיף מאגב' אסור הוסיף אין לא הוסיף לא' אמ' רבא תרי קראי כתיבי בתפן תקדש
 המלואה חז' וכת' הזרע הא' פיר' זרע מעוקרין בהשרשה נאסר זרע ובא' הוסיף אין לא הוסיף
 לא' אמ' ליעקב אפ' ל' יוחנן בכל מתרמזין חוץ מענין אשדה הובי דאמי' או דאינון סכנה
 אפילו ענין אשדה נמי או דליבא סכנה אפי' שאר אי סודין נמי לא' לעולם דאיבא סכנה
 וענין אשדה שאנו דתמא ל' ליעקב אומר אס' נאמו בכל נמטך למה נאמ' בכל מאודין' ואס' נאמ'
 בכל מאודין' למה נאמ' בכל נמטך' יש דף אדם שגנשו חביבה עליו ממונו לכך נאמ' בכל נמטך
 ממונו חביב עליו ממונו לכך נאמ' בכל מאודין' כי אתא רבון אמ' ל' יוחנן בכל מתרמזין
 חוץ מענין ובלוי עדינות ושטיפות דמים דתמא ד' אומ' כי נאשד' יקוב איש' על רעדו וריעתו נמט
 כן הדבר הזה מה למדנו למועח מעוטה' לא הדי' זה בא' ללמד' ונמצא למדי מקיש נערה מאוכסה
 לדועה מה דועה יתא' ואל' יעבור אף נערה מאוכסה יתא' ואל' יעבר' והיתה גופיה מנח' לך
 קבליה חוץ כי האור דאתא לקמיה דרבא אמר ליה אמ' ל' מדי' דוכא' יול קטילה לפלגיה ואינא
 קטילתא לך אמר ליה מאי תזית דרבא דידך פומך דלמא דמא דחבנך פומך טפי' רבינך
 אשכחיה למכ' בד' רב' אשי' דקא שיק' ליה לבנותה גול' קי' דעדלה אמר ליה אימא אמר רבנן
 היכא דאיבא סכנה היכא דליבא סכנה מי אמור' אמר ליה אשתא' עמידתא פנתת' היכא
 איבא דאמרי' הכי אמר ליה מדי' דרך הנהגת' קא עבידת' אי תמרי' הנהגת' אשתא' לחאס' בעל'
 כח' חבי' אמ' מותב' רבא אמ' אסור' אפטר' וקא מיבון' בנלי' עלמא' לא פליגי דאפיר' לא אנשר'
 מיבון' כנלי' עלמא' לא פליגי דשוי' לא' כי פליגי חביב' דאפטר' ולא קא' מיבון' אבא' ד' יהודה
 לא תבעי' לך דאמר רב' שאין מתכוין אסור' לא פי' תיבי' לך אליבא' ד' שאמנון דאמ' רב'

סך תקדש
 מן תקדש

סכנה
 ענין אשדה
 נמי או דליבא
 סכנה אפי'

כ
 כיון שכל
 צדק

אבג היבא דאפשר לה' אבג דאמרי אפשר ולא קח מיכא דהו' פלעצתהו' אב ב' פנ
 היבא דלא אפשר וקח מיכא אבג ד' שמעון לא תיבז לך דאזיל בתר לונדי אבג אבג היבא ד' קר
 אל'בא דל יהודה אבג ד' יהודה לאו אמ' ל יהודה היבא דאפשר ולא קח מיכא עשו שאין
 מתכוין כמתכוין היבא דלא אפשר כמי עשו מתכוין כשאין מתכוין ודבא כ' אזיל ל יהודה
 בתר אפשר לחומרא לקולא לא אזיל א' אבג' מנא אמיעה לה דתנא אמר עליו על רב' ונתן
 בן זכאי שהיה יושב ודקדש כל היום כולו בעלו שליה' והא היבא דלא אפשר וקח מיכא ושי
 ודבא שאע היבא דלתוכו עשו' אמר דבא מנא אמיעה לה דתנן לולין היו פתחין לעליה לנתן
 קדש הקדשים שבהן היו משלשין את האופקין ויהי כד' שלם יזכור עיניהם מבית קדש
 הקדשים והא היבא דלא אפשר וקח מיכא ונתקבדה דחמ' ד' שמעון בן מי אמר
 יהושע בן לוי משום בד קבדא קל מלחא' מ' משום מעילה לא מעלה עשו בכות
 הקדשים' איבא דאמרי אמ' דבא מנא אמיעה לה דאמ' ל שמעון בן אמר יהושע בן לוי משום
 בן קבדא קול מלחא ודיח אין בהן משום מעילה מעילה הוא דלפנ' האא סוכה איבא
 מאי לאו באותן העומדים בנטי' לא באותן ח' אין בחוץ' גופה אמר שמעון בן מי
 אמר יהושע בן לוי משום בד קבדא קול מלחא ודיח אין בהן משום מעילה ויחא אין בו
 משום מעילה והא תנן המפטם את הקשרת ההעומד בה למסרה לעובד פסול להכין בה
 היבא דלא קח מיכא בה פסול מוכרת לא פועל' אמר דב פסא קול ומלחא אין בהן משום
 מעילה להכין לאחד שעלתה תימרתו נעשית מצות' ועל איבא דנעשית מצות אין יושע
 בן הד' תרומת הדשן אעשית מצותה ומועלין בה' משום דהוא תרומת הדשן נגד'
 פסוקה ש' כתובין הצאין כ אחד וכל ש' כתובין הצאין כ אחד אין מלמדין' הנהא נמן דאמ
 והיבא ש' מלמד ששענן גזרה' א' נמן דאמ' כשרי'הן לבחן הדיוט ומאי ודעאס ש' שם
 שלם יחא מתלביש בהן ביום הפסוקים אחר מאי איבא למימד משום דהוא תרומת הדשן
 ועגלה עזובה ש' כתובין הצאין כ אחד וכל ש' כתובין הצאין כ אחד אין מלמדין הנהא
 למן דאמ' אין מלמדין א' למן דאמ' מלמדין מאי איבא למימד משום דהוא ושמא אע"כ
 המז הערומה הלך אין מידי אוחזקת לא' תא שמע לא ישחנה על גבי מטה ולא עכ'
 גבי מגוד לעדכו אב' שוחחה על גבי מטה ועל גבי מגוד לעדכו בזדמנו לו אנדתי' לה
 ישחנה על גבי מטה ולא על גבי מגוד בין לעמכו בין לעובה שאנו התם דקח קחל' לה
 משום עינא או משום גנאבי' תא שמע אבטיה לרבקה ודשה פשה' בשביל שתניק
 ותדוש פסולה שאנו התם דכות אשר לא עבד בה מכל מקום' וחבי לשה נמי' הא לא
 תמיא א' להא שבן השף עליה כשה עליה עליה זכר פסולה מאי טעמא אמר דב פסא
 הובת לא עבד דוקר לא עבד עדי דעבד' לכתחלה או חוה טג' לא עובד וקרינן לא עובד
 דאכילו מנילה' השתא דבית עבד וקרינן עבד בענן עבד דומיא דעבד מה עבד דנחא
 ליה חף עובד דנחא ליה' תא שמע מוכר פסול מוכרין כדלכך וכלכך שלא יתבון' חמה

הקדש
 לתוכו עשו
 גלגל

הקדשים

ושמעון
 ושמעון
 ושמעון
 ושמעון
 ושמעון
 ושמעון
 ושמעון

פלשטין
 פלשטין
 פלשטין

זה שמעך בצרכיך וזהו שיהיה שם ה' אלהיך
ישל על המינו אחר המען מופת בחינה שיהיה שם ה' אלהיך על המען אחר
במקום המין שכלה עליו מפולת הדי הוא במבוער רבן שמעון בן צבדיא אמר כל שאין הכלב
יכול לחפש אחיו **גמ'** מע מתעורר לא ל יהודה ולא ל יוסי הגלילי מאי
איהדתפא המין בין לפט זמנו ובין לאחר זמנו עובד עליו בלאו תוך זמנו עובד עליו בלאו
ונתת דברי ל יהודה ל שמעון אומ' תוך זמנו עובד בלאו ונתת לפט זמנו ולאחר זמנו אינו עובד
עליו בלאו כלום משעה שחסור בחטלה חסור בקפידה חסור בתנא קמא ל יוסי הגלילי אומ'
ותמה על צמחך הדיך המין חסור בהנחה כל שעה' מעין לחובל חמץ משש שעות ולמעלה
שהוא בלא תעשה תל לא תחבל עליו חמץ דברי יאודה' אמרו ל שמעון הדי הוא אומ' לא תחבל
עליו חמץ שבועת ימים תחבל עליו מצות להם ענין שישנו בקום אכול מעה ישנו בכל
אכול חמץ בשעה שאין בקום אכול מעה אינו בלא תחבל חמץ מאי טעמא ד יהודה אמ' לך
תלתא קמאי' בתיבי כל מחממת לא תחבלו לא תחבלו עליו חמץ ולא יאכל חמץ חד לתוך זמנו
וחד לפט זמנו וחד לאחר זמנו' ול שמעון חד לתוך זמנו' על מחממת לא תחבלו מי בעי ל
לפי תנוח מחממת ואין לרא' שנתחמץ שאליו נתחמץ על ידי דברי אחר אע"פ תל מחממת
לא יאכל חמץ מי בעי ל' לט אידך דל יוסי הגלילי דתנא ל יוסי הגלילי אומ' מעין לפסדו
מעלים שאין מופת בוחק אהזם אחד תל יואמד משה אל אהזם זכור הויספתם יועאים
ואידך שפסדו על ידי דברי אחר ממש קנה בדבוריה ול יהודה דל יוסי הגלילי לית ליה או
נמי אית ליה פסדו דשמין ליה היום' ואי בעית אימא פסדו לא דרש' מעין לחובל
משש שעות ולמעלה עתה בלא תעשה תל לא תחבל עליו חמץ דברי ל יהודה' אמ' לך שמע
הדי הוא אומ' לא תחבל עליו חמץ שבועת ימים תחבל עליו מצות להם ענין בשעה שישנו
בקום אכול מעה ישנו בכל חמץ בשעה שאינו בקום אכול מעה תחבל חמץ
ל ל יהודה שפיר קאמ' דל שמעון' ל יהודה הואו לקבש חובה בזמן הזה הוא דאתא ול שמעון
אידך נפקא ל' מפערי תחבלו מצות' ואידך הואו מיבעי ל' לשמא ושהיה בדריך נחוקה דפלקא
דעמא אמינא הואל ופסח לא אכל מעה ומדור נמי לא עפול ואידך הואו לא גרע מעד ל
זבן ככר דכתיב עליו לא תחבלו' וכל בן נטר לא יאכלו ותנא בו אינו אכול חבל אכול מעה
ומלך ואידך פת בהאי ופת חמאי' השתא מתעורר מנו אגל יהודה חמץ פתמא קתב
לתנא דכפדי ולא שנא דישדא אגל שמעון הא אמ' לאחר זמנו שליטתא שדי פסחא אמ' ל יוסי
הגלילי אומ' תוך זמנו שליטתא שדי פסחא אמ' דב אהזם ב' יתקב לשלם ל תנא וילתך ל יהודה
שאר דאכילה משאר דדאיהמת שאר דדאיהמת שדך אי אתם ואתא אכל אתם פתא שלאחדים
ושלכבוה אף שאר דאכילה שדך אי אתם ואתא אכל ואתא שלאחדים ועל פתא וכדין הוא דבעה
השתא מוטר באטלה ואידך דבעה פתא פתא ושלטתא דאכילתא פתא תל דישד
נמי בהנחה וכדין הוא דבעה למתכא תלך תוך זמנו ואידך דבעה למתכא פתא תל דישד
לאחר זמנו אפיק תנא כושה לאחר זמנו' דתא אומ' לשלם ל שמעון זכריתא הוא דתקנט

ל שני קטן וקטן עולה בכל יומא ובכל יומא בשלמא לדבא חזני דקתוב ושלשית
 אסור שני (לא תאכילתו) לא לביאחאן על יעקב משום לא יאכל חמץ וצוה מיבעי ליה' פסחית
 אסופה קאיי ארשתא זמא ואש קאמ ושגנדי מותל שגנלא ינאה לך שלרזאי חתיה דאיה אביל
 אתה מזה שלא חלים ושלגבנה' וילת ל יאודה שאר דאכילה מטמא דראייה ואזרו לעמיהו
 דאיתמר האוכל חמץ שלגבדי שגבד עלו אפסח לזעדי ל יחודה דבא חמ' לוקה דב אחא בל יעקב
 אמ' אינו לוקה דבא חמ' לוקה לא יליה ל יחודה שאר דאכילה משאר דראייה והדר ביה דב אחא
 בליעקב דתינא האוכל חמץ הקדים בחרפי מעלניש חמ' אמ' רב חסדא ל נחומא בן חקנה הוה
 דתמרל נחומא בן חקנה היה עושא אתאם הפסחים כטבת לתשלומי' מה שבת טרזן בנפשו
 וכטורד מן התשלומי' אף יום הפסחים טרזן בנפשו ופטור מן התשלומי' דב יוסף חמ' בנדין
 את הקדשים לחמץ לכלבים קא מילת דמל קבד פודין את הקדשים לחמץ לכלבים ומל
 קבד את פודין את הקדשים לחמץ לכלבים' רב אחא בדיה דבא משמא דרב יוסף חמ' דבנב
 עבא חמ' פודין את הקדשים לחמץ לכלבים והכא בדבר הגורם למזון כמזון דמיקח מיפנא
 דמר קבד דבר הגורם למזון כמזון חמ' ומל קבד דבר הגורם למזון לאו כמזון דאמי רב אחא
 בל יעקב חמ' דכל עלמא דבר הגורם למזון לאו כמזון דמי והכא בפלוגתא דל יחודה ור' שמעון
 קא מיפלג דמין דאמי מעל כל שמעון ומין דאמי' לא מעל כל יחודה והא הוא דאמי יליה ל יחודה
 שאר דאכילה משאר דראייה לא שמע מענה חדר ביה' רב אשי חמ' בפלוגתא דל יחי הגלילי ורבנן
 קא מיפלג לראי' דאמי מעל כל ינסי הגלילי ומן דאמי לא מעל כרבנן' אמ' רב חמץ בזמנו בין
 במיבו ובין שלא במיבו אסור שלא בזמנו במיבו אסור ושלח במיבו מותר במיבו פשיטא או טמא
 בנותן טעם שלא בזמנו שלא במיבו אסור' רב לטעמיה דרב ושמואל דאמרי
 במיבו' שלא בזמנו במיבו אסור כל יחודה במיבו' שלא במיבו מותר שלא בזמנו שלא במיבו
 לא גזר' ושמואל אמ' חמץ בזמנו במיבו אסור שלא במיבו מותר שלא בזמנו בין במיבו בין שלא
 במיבו מותר' חמץ בזמנו במיבו אסור במה שהיה שמואל לטעמיה' דרב ושמואל' דאמרל תלמייהו
 כל איסורין שבתורה במיבו במה שהיה שלא במיבו מותר שמואל גזר שלא במיבו אסור במיבו'
 שלא בזמנו בין במיבו ובין שלא במיבו אסור' שלא בזמנו בין במיבו ובין שלא במיבו מותר' חמץ
 בזמנו בין במיבו ובין שלא במיבו אסור' שלא בזמנו בין במיבו ובין שלא במיבו מותר' חמץ
 בזמנו בין במיבו ובין שלא במיבו אסור' גנות טעם' ל יחנן לטעמיה דל יחנן וריש לקיש דאמר
 תנייהו כל איסורין שבתורה בנותן טעם' שלא בזמנו בין במיבו בין שלא במיבו מותר כל
 שמעון' אמ' רבא הלכות חמץ בזמנו בין במיבו ובין שלא במיבו אסור במה שהיה כרב שלא
 בזמנו בין במיבו ובין שלא במיבו מותר כל שמעון והא הוא דאמי קאעא הוה דקאעס ל שמעון
 כי קעס היכא דאיתיה לאסורא בעיניה היכא תלתיה לאיסורא בעיניה לא קעס ואזדא כב' ל
 לטעמיה דאמי רבא סאמאן ב' רב נחמאן ב' הוה נפקי יומי דפחחא אמ' לין פוקו איתו חמירא דבני
 חילא' אמ' רב קרלות בפסח ישבדו אמאי שחיה' לאחד זמנו וכי נשיל ביה שלא במיבו גזרין

ל שני קטן

בזמנו במיבו אסור במה שהיה

חוב קא זאלן זיך שטענדיג באהאלטן און זיך נישט אריין
 אבונג מאלטן און זיך שטענדיג און זיך שטענדיג און זיך שטענדיג
 ליהו אדעם וזהרר גבילה מעהן דאמר וצבחהן אמר דבאן בד אפון יתנאים שגבו קרקע צבחה
 אבהן בעל חוב חוזר וגובה מהן אי אמרת בשלמא למפרע הוא גובה אפון חוזר וגובה מהן
 דבאן דבניה אבהן מהיים דאמי לא או אמרת טבאן וצבחה הוא גובה אילו קבננטי תגו
 מי הוה משתעבדי לבעל חוב שאנו אדם דאמלונו כיהיבי דמשתעבדנא לבו לדידכו אב
 משתעבדנא ליה לבעל חוב דאפון מדאגמך דאגמך ד נקא אמי מעיך לבושה בחצילו מעה וחברו
 בחברו מעיק שמוציאין מזה ונותנין ליה תל וצבחה למשך אשכולו תנך נכדי שהלוא
 את ישראל על חמיון אחד הפסח מותר בשפחה אי אמרת בשלמא למפרע הוא גובה אמטול
 חב מותר בהפסח דבדשנתא קאמי מלאך וצבחה הוא גובה מאי מותר בהפסח חבא צבחה
 עסיקין בשדה הינו אצלו נמוא בתנאי ישראל שהלוא אתהנכדי על חמיון אחד הפסח אינו
 עובר משום דמאיר אמר עובר מאי לחו זהה קא מופלג דמר טבר למפרע הוא גובה ומר טבר
 מריתן ולהבא הוא גובה ותקבלה אימא סופיה אבל שהלוא את ישראל על חמיון אחד הפסח
 דברי הכל אמר אינו עובר עובר מיבי ליה ומן דאמי עובר אינו עובר מעיך ליה
 לא אורי ואורי בשתהנינו אצלו והבא בדר יצחק קא מיפלגי דאמי ל יצחק מעיך לבעל חוב קונה
 משבון שולך תהיה צדקה אם אינו קונה צדקה מעיך מוכרין לבעל חוב שקונה משבון
 עמא דדי יצחק תנאי היא דנולי עלמא אית להוירי יצחק והבא בההו קא מיפלג דמר טבר ויהיה
 מישל דבך צדקה הוא קונה ישל מגוי דלאו צד צדקה הוא אינו קונה ויודך קל וחומר
 השתא ישל מישל קאמי ישל מגוי לח כל שבך אבל נכדי שהלוא את ישראל על חמיון אחד
 הפסח דברי הכל עובר ודאיגוי מישל לא קאמי תנך נכדי שהלוא את ישראל על
 חמיון אחד הפסח מותר בהנאה אמאי גהי נמי דהלהינו אצלו הוא אמרת גוי מישל לא קאמי
 הכא במאי עסיקין דאמי ליה מעטו מעטא זמנה דתעא גוי שההן פת פודמא אעל ישל
 אינו עובר אם אמר עתך עובר מאי שני לשה ומאי שני לא לחו שמע מעה הוא דאמר לו
 מעטו והא דלא אמר לו מעטו שמע מנה תנך לבבך חנות של ישראל ומלא
 של ישראל ופועל גוים נכסף ויצאין לשם חמץ שנמיעו שם אחד הפסח מותר באכילה ואין
 צריך לומר בהמה חנות של גוים ומלאי של גוים ומעט ושרא נכסף וינעו חמץ שנמיעו
 שם אחד הפסח אפון בהמה ואין צריך לומר באכילה פיש חמץ שנמלה עליו
 מביול היה הוא במצודה אמר דב הקרא וצריך שיבא בלבו פיש לבן שמעון
 נגמלה אומלל שאין חמץ יכול להפסח אחריו תנא כמא חפסת העלב שלשה טפחים
 אם ליה דבאחא בליש דההיא ליה אשוי חמץ אמר שמואל כפחים אין לה שמירה לא בקרקע
 הכא מאי צעיקן שמואל און לא אמר ליה חמץ חמץ הוא בענין כולו האי הבא משום
 אכסויי מעיבת הוא וצבחה שהוא סגיא וכמא אמר תרם ומסתגרה טמא מתנתך

מתנתך

האוב

490

10

לומר דהוה משה...
בלבד דהוה משה...
אמ אהיה עקובה וי יחזק מן נורי וד לעזר בן יעקב...
סביבה לה דחמין בטהאמה באמה נעוהו ל עקובה וד יחזק מן נורי בהה מלאי דל עקובה סביב
לבי דמיים הוא משלם וד יחזק מן מדי סביב לבי מודה משלם בשימור' מהוה דתמיא בשלמא
קסבל ד יחזק מן נורי לבי דמיים משלם והמא הוה מצמיח דל יחזק מן נורי דקסבל חמין במסא
מותה בהנהה קממשמע לן ואימא הוה גמיראס מן נהדר ליה ל יחזק מן נורי לבי עקובה נדי מהדר
ליה ל עזר חממה לבי לעזר בן יעקב...
והומש אבא שאל אומ' קרנא ונתת ונתנה אשוה פלוטה מאי טעמיה דתנא קמא דאזל קטן כי אבנן
אכילה בכזית והבא שאול אמ' קרנא ונתת ונתנה פלוטה ואידך גמי הא כותבי יאכל יהוה
מיבעי לבי כי יאכל פלוט למיזיק ואידך גמי והבית ונתת והוה מיבעי דבר הדאני להיות קדש פלוט
לחובל תלומה חמין במסא תנא אידך האבנן פחות מבזית תלומה משלם אתה הקרן וד משלם
אתה החומש הייב דמי או דליכא שוה פלוטה חטיל קרן גמי לבי משלם אמרנה רבנן קמיה דרב
בבא הא דהא כותבי שאול דאזל אבא שאול הא אמ' פון דאבנת שווד פלוטה אלעג דליכא כזית אמ'
להו רב בכח אבא שאול תלתא באעי' ומי באעי אבא שאול תלתא והתניא אבא שאול חומ' כלשיש
בו פלוטה פלוטה חמין בשלומין וכל שאין בו שווד פלוטה פלוטה חמין בשלומין אמ' לן לא אמ' שווד
פלוטה לא לעזר מעילה בלבד אבל לעזר תלומה דבזי הכלעי שיהא בו כזית אס איתיה פון
בו כזית מיבעי ליה תובתח דלכ פמא תובתח' ואף רב פמא הדר ביה דתנא בסנהדרין פלוט הלוא דין הוא
ומה שאר מצות שהייב עליהן כדלית פלוט בהן את המזיד מן חמין מעילה שלא חייב בה פלוט
אזנן דין שפטר בה את המזיד לא אס אמנות בשאל מצות שבין לא חייב בהן מיתה תאמר באעיל
שהייב בה מיתה תל בשגרה פלוט למזיד' אמ' ליה רב נחמן בדי עזק רב חייב בה אבון האי תנא
מעיקרה אלימא ליה פלוט כדלית לבקוץ לימא ליה מיתה' הן קאמ' לא אס אמנות בשאר מצות
שבין לא חייב בהן מיתה במחות מבזית תאמר במעילה שהייב בה מיתה במחות מבזית אמ' ליה
תנא דעתך דענתה דפטר' מאי ניהותה דהדר' רבא או תמא רב ששת שרי בה נרגא כין
שמעת ליה דאכל חזיד במעילה במיתה רבי היא דתנא חזיד במעילה ר' אמי צמיתה ואבנא אומ'
באזהרה' ואמרין מאי טעמיה דל אמ' ל אבהוא אבנא חמא חמא מצדומה מה ליהל' במיתה
אף כהן במיתה דפטר מה ליהל' עד דאיכא בזיתאף כהן עד דאיכא בזית' מתקין ליה רב פמא
ממאי דל כלבין פפדא ליה דלמא ל באבא שאול פגורא ליה דאמ' פון דאיכא שווד פלוטה
אלעג דלפחא בזית' והא רב פמא חמא דאמ' אבא שאול תפרי' באעילא סמוע מינה דהדי ביה מרבית
דדבינא אמ' קאמ' חמ' אס ליה אפלת בשאר מצות שבין לא עשה בהן שאין מתכוון במצותין שאס
נתכוון לחתך אתה תלוש וחתך את המחובר פטור תאמר באעילא שאס נתכוון להתכנס בגדי
חולין ונתחמס בגדי עלה מעל' דב נחמן בדי עזק אמ' לבי קאמ' ליה אס אמנות בשאר מצות
שבין לא עשה בהן שאין מתעסק במתעסק שאס נתכוון להתכנס אתה המחובר
פטור תאמר במעילה שאס הוסיף יד לאבא לתל חפץ דרך שמן שלה קדש מעול' אמ' קאמ'

התורה

ויחזק בן גוריון או כר באורז מפני שקרוב להחמיץ ויבטולו מן המים ויחזק בן גוריון
 מוחץ או לטמא קרוב להחמיץ מן המים במזל לא הוי' תא שמע דתנא ר' יוחנן בן גוריון אומר
 אורז לוי' דגן הוי' וחיביבין על האורז בדין ואדם יוצא לו יד חובתו כמסא (וכן היה ר' יוחנן בן גוריון)
 אומר קדמית חבת בחלת מאי קדמית אמר רבי שיצנתא אמר רב פפא שיצנתא דמשהבחה בביב
 כוללתא אמר רבא בר בר חנה אמר ריש לקיש עשה שגלגשה ביי קושמן ודבש איך חיביבין על חמוצה
 כרת' יתבדבב כפא ורב הונא בר יהושע דרב יהושע עקמיה דרבא בר אבון (יתבדבב חדי בר אבון קח
 מנמנס אמר ליה רב הונא בר רב יהושע לרב פפא מאי פתמיה דריש לקיש אמר קח לא תאכל
 עליו חמץ כל דברים שהדם יוצא בהן יד חובתו נמצה חיביבין על חמוצה כרת' ופא הוי' לוי' חמץ
 יוצא בהן יד חובתו נמצה דהוי' לה מצה עפירה פלאיך חיביבין על חמוצה כרת' איתבניה רב הונא
 בפיה דרב יהושע לרב פפא המכהו וכמעוראם החמץ הוי' ענוש כרת' אס מצה הוי' אין חמץ יוצא
 בה יד חובתו כמסא ופא חייבא דאין אדם יוצא בה יד חובתו נמצה וחיביבין על חמוצה כרת'
 אגער דהו' רבא בר אבון אמר להו' דדדקי הינו נעמיה דריש לקיש משום דהו' להו' מירוב
 ומ' פיתתאין מהמייבין בדמיה ובמעשר ראשון שעיטלה תלומת' דמא' הו' לה חדי ליה
 בייך דאו בעי ממקד ליה והו' עב אבול ומאי עב קרעא בה דגן מאבולין את העטים דמא' ואת
 האבסעא דמא' אמר רב הונא תאנח בית שאני אומ' איך מאבולין את העטים דמא' ובית הלל
 אומ' מאבולין את העטים דמא' ואת האבסעא דמא' מ' מעשר ראשון שעיטלה
 תלומתו פשיטא הכי' דמא' עסקינן בגן שהקדימו בשבילים וטמלה ממנו תלומת מעשר
 ולא בטולה ממנו תלומה גדולה' וכדרב אבה דאמ' לא בהן אמר ריש לקיש מעשר ראשון
 שהקדימו בשבילין פטור מתלומה גדולה שנ' והלמנתם ממנו תלומת' מעשר מן המעשר'
 אמ' ליה רב פפא לאביי לא מענה שהקדימו בגר' נמי אמ' ליה עלך אמ קרא מכל מתעדיכס
 תדימו מה דאית ופא אידגן הוי' לא אידגן' מעשר שב וקדש שבחו פשיטא הכי' כמא'
 עסקינן שנתקאת הקדן ולא נתקאת החומש קח מעמך לך דאין חומש מעצב' והנהגס
 בחלה ובתלומה פשיטא פהווא דתומא מצה שוה בכל אדם בפני מצות מצות ריבה' אביל
 לא בטול פשיטא בטול טבל מדרבנן ובטול שאינו נקוב' ולא נמצא ראשון שלא עטלה
 תלומתו פשיטא מהו דתומא כדאמ' ליה רב פפא לאביי קח מעמך לך דאין חומש ליה' ולא
 במעשר שב וקדש שלא פרוז פשיטא מאי פרוז לא פרוז דלכתן מעשר שחיללו על גב
 אסימון דדמא' אמ' ועדת הכסף בדרך לוחות חבד' ויש עשין טהר' וקדש שחיללו על הקרקע
 דחמ' מאי ונתן הכסף וקם לו' תנו רבנן' יכול ימא ויד חובתו כפופל שלא עתקן בטבל
 שלא עתקן כול' טבל נמי הו' לא מנתקן אבל כפופל שלא עתקן בלי עטבו שעיטלה תלומתו גדולה'
 לא תלומת מעשר ראשון ולא תפסד' ואפילו מעשר עב סעין חל' לא תוכל עליו חמץ
 ופא זה שאין אשורו משום כל תוכל חמץ לא משום כל תוכל עבל' ואי קורא דחמץ

עטו
 עטו
 עטו
 עטו

72

כפי שחן
 עליו עורה
 מלשון סמיה
 ונעשו חן
 חסיה

אחד... שדך נפול... מהדר אמר... ל' אשעיה מצוה במזדה ואמ' רבא מאי חזקת... יועתק למה נמשלו מצדים במדור... התלכו סך נסובו קשה אמר ליה הררי בי... איג' מדרתה דבובנה כי מציה מה מציה גידעל... מה מציה סין זרעים אף מדור סין דרשים... אף מדור שיקה בבסק מציער' אמ' ליה רבא בדרב הני... מציה מה מציה מציה הנה אף מוסר מציה הדבר... ארס יצאבהן ידי חובתו בכסא כולם נדעין בעדוה אחת למימרה לית בהו משום כלאים... רבא חזרת וחזרת גלים עולשין ועולשין שדה כרשין וכרשין שדה כספר וכספר שדה חדרל וחדרל... מציה מציה המציה והדמיה אין כלאים חזרת וחזרת גלן אין חזרת ועולשין ליה ועי' תמא... כוליה בהדי הדרי קתע' להו והה' רב זוגות זוגות שניו מאי קרעין כהלכות תענה עדוה שהיא ששה... על ששה טפחים זרעין בתוכה חמשה זרעונו איבעה על איבעה נוחות עדוה ואחת באמצע... מהוה דתמא הע מל בזרעים אבל בידקות לא למימרה דידקות אלמי מזרעים והתקל מינ... זרעים אין זרעין בעדוה כל מינ ידקות זרעין בעדוה מהוה דתמא הע סין זרעים טעו' זרעים... סלקה ריעה והחן תני דקות ותע בר קפדה ידקחת ותע דבי שמו' ידקות חזרת אעטוד' ליה סלקא... דעתה חמימה הואיל נסופה להקשות טות ליה דוחא טבי לחו אמ' ל' יוסי בד תענה קלה שבכדוב שהוה... קשה מהריבין לו בית דובע אמר ירעין ליה דוחא טבי חכא נמי עית' לה דוחא טבי קח משמע לן... יצאין בהן בין לחים בין אמר רב חסדיא לא שבו לא קלה אבל עליון ליון אין יבשין לא הוא מדקח... תע סופה יצאין בקלה שלהן מכלל דרשה בעלין עסיקין ערשין קממיש מזד יבשין קלה... מוהבי יצאין בהן ובקלה שלהן בין לחים ובין יבשים דברי ל' מאיר וחמא אמ' לחים יצאין יבשין... אין יצאין בהן ושון שיוצאין בהן במושין אבל לא כבושים ולא שלוקים ולא מבושלים כללו שלבר... כלשיש במוטעס מדור יצאין בונבל שאין במוטעס מדור אין יצאין בונבלמה אקלה תנח... אין יצאין בהן במוטעס משום ל' לעזר ביה דוק אומ' יצאין בהן מושיש' בעי נאמי בר חמא... מהוה שיוצאין ידי חובתו במדור שלמעטו שלעביא דה עקבה לחתבי לך השתה במערה... דאמיתת נפיק במדור הכהן מבעוה קרעין לך א' ל' ד' יוסי הגלילי מאי במעיה דאמיתת הוא... הוא דלא נפיק אבל עסקאיה במדור דרעין א' ונמא ב' דתקיבו בכין בעין דאמיתת תקינו אמ' רבא... אסתברא מציה ומדור' **מדוערען** אף שודי יאת המודקן לתורנגליון אבל... חולטיק האשה לא תשנה את המושין שהליון ביזה למדחן אבל שמה היה עלבשה יבש ולא... ילעוס אדם חטים ויתן פלגבי במעוהיכע שהן מאמיות אין גותען את הקמח לתוך החרושת... ולא לתוך החרדל ואם נהן יאכל מיוד ול' מאיר אמר אין מבשלין את הפסח לא במשקין גלילי

פדה שלחן
ששין טביל
והא שבוטל

דלכס

למה יצא עמך על כל עשה

למה יצא עמך על כל עשה

אלו עושה... וזיתים המעלה... נשים זה הכלל כל שהוא... גמ' תנו לבנך שלשה דברים... ומכחיש את הגוף... ומכחיש את הגוף... ונפולין אחד מהמש... ממעטין את הזבל... ששם כל דמעולו... ובשר שבין ויין... דרמו ביה שערי ומחמיץ... מחמיץ עד שהיו... שנותן בו שעדין... זו מלאה זו החל... יהודה ביהודה... התמד עפשו הלוקח... ל יהודה תמיד... דחמרה הא דבורע... קורטמי' רב פנח... גלהו ושתו... זומה שלעבען... שליש שמעתי... כלולא דאושלפי... העטים' איע וזחא... שלבנות עשירים... קולן שלרצעען... דפופרים גמי... נשים סלקא דענת... ולת הגיעו עינים... בשימן המנר מואי...

מקום

המלכה
המלכה
המלכה

הבית

את המעשה וימנעו את העשר זה הכלל כל שחזק מן המעשה
 שיהיה שיהיה מן דגן למה מנו המים את אלו כל שיהיה מן המעשה שיהיה זהו
 בר מעשה דיימלע לבב הוא יבא בשלח בהדיה אל לנו קדיבו כי יתעורר שמשדקח מלי קרבו
 ליה נחמה אל הינו דתן כותה הצבט ופרש' חדי לו באחזה זמן בהן משום כבוד מן תע חמץ
 חמץ אמר על ידי תעובות בלאו וקשה בעינה בלאו את רב יהודה אמר ל' מאיר היה יתעורר
 שיחור ישרף ונתנו לפני בלבן והאובלו בארבעים צדיק' והאמרת שיחור ישרף אמר
 אסור בהנחה והרת אמרת ונתנו לבט בלבן אמר מקשה הנהיה הני קאמ שיחור ישרף ד' מאיר
 ל' מאיר ושיחור ד' יהודה ל' יהודה ונתנו לפני בלבן שיחור ד' מאיר ל' יהודה והאובלו
 בחכמים אתן ל' מאיר דשמענא ליה ל' מאיר דאמ' נקשה בעינה בלאו וכל שבן חמץ דגן
 גמור על ידי תעובות ורב נחמן אמר ל' אינור הוא יתעורר על חמץ דגן גמור ענוש כרת ועל עירובו
 בלאו צדיק אינור וחכמי חומ' על חמץ דגן גמור ענוש כרת ועל עירובו בלאו כלום שמענא
 ליה ל' אינור דאמ' חמץ דגן גמור על ידי תעובות בלאו וכל שבן נקשה בעינה ורב
 נחמן מאי טעמא לא אמר בדר' יהודה אמר ל' רב נחמן דלמא ב' קאמ ל' מאיר נקשה
 אבל על ידי תעובות לא ורב יהודה מאי טעמא לא אמר כרב נחמן אמר ל' רב יהודה דלמא ב'
 קאמ ל' אינור על ידי תעובות קאמ אבל נקשה בעינה לא תמא כותה דרב יהודה כל מחממת
 לא תאכלו לרבות כותה הצבט ושבר המדי וחומץ האדומי וזיתוס המערי יכול הוא ענוש כרת
 תל ביכל אבל חמץ ונפרתה על חמץ גמור ענוש כרת ועל עירובו בלאו מן שמעת ליה דאמר
 עירובו בלאו ל' אינור ול' נקשה בעינה לא קא משמע לן: ול' אינור עירובו בלאו מנה ליה דנת
 כל מחממת לא תאכלו מו הכי כרת נמי דכתיב כל אבל מחממת ונב' ההיא מחממת מיבעי ל'
 לכדתניא מחממת אין ל' לא שנתחמץ מחממת דבר מעי' תל כל מחממת אוהבי ההוא נמי
 להי הוא דאמ' לא טעמיה דל' אינור מפני ההוא נמי הכי כל' ההוא כל מיבעי ל' לרבות את
 הנשים מדרב יהודה אמר רב נקשה דאמ' רב יהודה אמר רב וכן תפ' צביל ישמעל איש או
 אשה ב' יעשו מפני חממת האדם השוה הכי איש ואשה לכל שישון שבגודל' נקשה דעתה חממת
 הואיל ונת לא תאכל עליו חמץ שנת' י' תה עליו מינות לחם כל שישון בקום אטבל מצה ישנו
 תאכל חמץ והי נשים הואיל ואין בקום אטבל מצה דהויא לה מצות עשה עובדן קדמה בכל
 תאכל חמץ נמי לית לה קום משמע לן' והוא דהתעורר לאכלת פסח תענושי נמי לאכלת
 מצה דל' אינור דאמ' ל' אינור נשים חייבות באכילת מצה דהויא לה מצה אפ' עליו חמץ ו'
 כל שישנו בכל תאכל חמץ ישנו בקום אטבל מצה על אינור' ומאי מצה דתעורר נשים ומכאן
 עירובו והימא לרבות עירובו מחממת חיי באטבל מצה אפ' קאמבא חמץ לא מחממת
 מתעורר ליה רבנן אבא דרב הושעיה פ' שם ופ' אפ' לא מחממת באטבל'
 אבל חלב מן הכהמה אש' י' ממקל' ל' אין ל' אינור תאמ' הרחוק ליקרב חלב בעלי מומין ענין
 תל כל חלב: חולין מעי' תל צביל: והאבא דאמ' באטבל' קא מרבי באטבל' תהם דליבא אובלן

3
 למען
 כפי עמית
 שלט בחיים
 ודמות של עבד
 יקולו של אפיקורס
 עתה
 כחיים

בני ישראל בעלמא ואם הבא נא לא שמו: ודבנן עשיל גימ' נמי ודא כל הכותב
טעם לבקש מותר דמדינך מתבליה והבא אשיר ור עקבה כוון דאמ' ל חיה בדיה דרב הונא לא
אקטב מורה לא קדמה בתימה הולבך לאו גורן טעם לבקש הוא ודבנן קדמה בתימה נמי אשיר
ולא במא מורתא אמ' ליה דבאחא בדיה דרב הונא דבא אשיר מדבנן נשמע לר עקבה לאו
אמדי רבנן משרת ליתן טעם בעיקר מכתב אתה דן לכל אימדין שבתורה לר עקבה נמי משרת
להתנד מעבדק לאיסור ומכתב אתה דן לכל התורה כולה אמ' ליה משום דהנה נמיד וחטאת ש
כתובין הבאין כאחד וכל שבע כתובין הבאין כאחד איך מלמדין נמיד הא דאמרן חטאת מאי איה
דתתא כל אשיר געבב שרה יקדש יבול אעפ שלא בלע תל בגשרה עד שיבולע להיות כמות אם
בסולה היא יבסל ואם בשדה היא יאכל כחמוד שבה: ודבנן מעטדך ערובי ור עקבה מדי
ערובי בשלמא כתב לחמ' בחטאת לאו מינה דתלין מקדשים לא גמדינן אטו כתוב לחמ' בנזיר
ועית חטאת נגמד מעה דהא כל התורה כולה גמל איסורין דידיה מנזיר לא התר רבנן חטאת
לאיסור ודאלין מקדשים לא גמדינן ומשרת לדבנן טעם וכחן אתה למד לכל התורה כולה ור
עקבה תמיהו להתר מעטדק לאיסור והוון להו שני כתובין הבאין כאחד וכל שבע כתובין הבאין
כאחד איך מלמדין אמ' להודב אשיר לרב טעם אט כל אשיר יעשה מגבן היין מחל ועזג לא
יאכל לימד על איסור נזיר שמעטדק זה עשה לר עקבה איסור והתר מעטדק איסור
ואסור אמ' ליה אסור והתר בבת אחת איסור ואיסור אפי מיה אחר זה **מתכרדין**
בעק שאסורין ערובה אם יש כזית במקום אחד חייב לבער ואם לאו בטל במיעוטו וכן לענן
הטומאה אם הקפיד עליו חוצץ ואם לוצה בקיומו הדי הוא בערובה בעק החרש אם יש כזית
בו שהחמץ הדי זה אסור גמ' אמר רב יהודה אמ' שמואל לתשנו אא במקום שאין עשוי
לחזק אבל במקום העשוי לחזק איך חייב לבער מכלל דבמות מכזית אפילו במקום שאין עשוי
לחזק איך חייב לבער ואיבא דמתע לה אסופה ואם לאו בטל במיעוטו ואם רב יהודה אמר
שמואל לתשנו אא במקום שעשוי לחזק אבל במקום שאין עשוי לחזק חייב לבער מכלל דכזית
אפילו במקום העשוי לחזק חייב לבער: תמא כלשנא קמא ותמא כלשנא בתמא תמא כלשנא
קמא בסדקי ערבה באקס שעשוי לחזק איש חוצץ ואינו עובר ובמקום שאינו עשוי לחזק
חוצץ ועובר בדיח בכזית אבל במות מצות אפילו במקום שאין עשוי לחזק אינו חוצץ ואינו
עובר: תמא כלשנא בתמא בעק שבסדקי ערבה במקום שעשוי לחזק אינו עובר ואינו חוצץ:
במקום שאינו עשוי לחזק חוצץ ותמא בלא במות מצות אבל בדיח אפילו במקום שעשוי
לחזק איש חוצץ ועובר: קשיא אהדריה דרב הונא דמי קולתא מן קמא דהוה דתמי: דב יוסף
אמר תמי שחלת מעלמא תמי היא דתמי מן ערבה מן חייב לבער משה שדאיה לשחק ולהמע
בה במה עישת אחיות ל שמעון בן לעזר אמ' בלא במקומות לחזק אבל כמות שאר שיהיה
לישיבה כמות מוקמת ל שמעון בן לעזר כמות שאר שיהיה לישיבה בטל מכלל דתמא קמא

גמ'

לש

תוחח אלהים אל בני ישראל ויאמר אל בני ישראל בראשית חודש שבט יבא אל בני ישראל
הנשה בחלב ביום שבת לוקח המש לוקח משום משום או על גיד לוקח משום
אוכל בשר בחלב ולוקח אלהים מבשל בשר בחלב ולוקח משום הצעדה והוא אמרת המדען הוא
אזהבנה לה נחייב הוא חיי לערכיה אמ ליה אפיק הצעדה ועיל גיד הנשה שלגלה והתבט
היה לוקח משום שנים על אכלהו ושלו על בשולו ואם איתו שלש על אכלתו מיבשי ליה אם
תטק הצעדה ועיל עצי מוקצה ומוקצה אודיתא הוא אמ ליה איך נאזהרתה מהנח והיה ביום
הששי והכינו אתה ציביו וזה תעשה כל מלאכה אמ ליה והא את הוא דאמרת בעי מיניה מנהל
ואמר ליה מרב הסדא הניח שיה מאמר ושטתן תמיד ביום טוב מהו ואמר ליה שיה ולא הצבור אית וכן
מנשר מן הצחק ולא פולגס מן המאנים ממותר שתי מצוות ששטתין צבור מנחן לענלי צעלה
במאנים ממטקה שדל מן המותר לישראל מנחן אמ איך מביאין נשים מן הטבל יכול לא
יביא מן המוקצה אמרת מה טבל מיוחד שאיסור גופו גרס לו יען מוקצה שאין איסור גופו גרס
לו לא איסור דבד אחר גרס לו והו אמרת מוקצה דאודיתא מה ליה איסור גופו ומה ליה איסור דבד
אחר ועוד הו אמר דאמרת איך חלוק מלאכות ליום טוב אמ אפיק הצעדה ועיל עני אשה ואזהרתה
מהנח ולא יבין ביד מהומה מן החרס אמ ליה דב אחא בניה דבא ליה אשי ועל קינמי משום
ולא תביא תועבה אל ביתך אמ אפיק הצעדה ועיל עני הקדש ואזהרתה מהנח ואשיריהם תשרפון
באש לא תעש ליה אה אמ דמי בנחמא והו דב חסדא ונבא מחלוקת ל אעזר ול יהושע סבר
אמרינן הוחיל ול יהושע סבר לה אמרינן הוחיל אמרנה קמיה ל ירמיה ול זורא ל ירמיה קבלה
ול זורא לה קבלה האמ ליה ל ירמיה ל זורא מלתא דהו קשיא בי מדרשא במאי פליגי ל
ליעזר ול יהושע ולא איתמר טעמה השתא איתמר טעמה לא תקבלה מתקיף ליה רב פפא
דלמא לא היה עד כאן לאתא ל אעזר התם אה דבעינא דקא מניק כל חדא וחדא בעדנא דאפי
ליה חזית לירמיה אבל הכה דלחונחיס הוא דחזו לירמיה לחזו לה אמרינן הוחיל אמ ליה
שיטתא בריה דרב אחי ודלמא לא היה עד כאן לאתא ל יהושע התם לא משום דאפיב חדא דלא חזית
ליה לירמיה ולא לארתיים אבל הו דיחזי לאורחוס הו נמי דאמרינן הוחיל אמרנה קמי ל ירמיה
ול זורא ל ירמיה קבלה ול זורא לא קבלה אמ ליה ל ירמיה ל זורא מילתא דהו קשיא בי
מדרשא האי כמה שט פליגי במאי ל אעזר ול יהושע ולא איתמר טעמה השתא אמר בי בצנח
כבא טעמה ולא תקבלה אמ ליה היב אקבלה דתנא אמ ליה ל יהושע לדבריך הו שובל משום
לא תעשה כל מלאכה ואשתוק ואם איתא נמי ליה טעמא דחי משום הוחיל אמ ליה ולשעתיך
דתנח אמ ליה ל אשירי לדבריך הו עובר בכל יראה ובל ימצא ואשתוק הו נמי דקבלה
הו קא מהדר ליה במתעתיך לא זה הוא חמץ שמוזאדין עליו בכל יראה ובל ימצא אמ אהדר
ליה במתעתיך חדא נמי דלמא מהדר במכילתא אחריתו תנא דאמ הלכה כל אעזר ורב
יטק אומ הלכה כבן בתרה והלכה כל דקימא לן הלכה כל מחברו ונמה שאגד עי סוד
דישמעלבי ל יוחנן בן ברוקה אומ בחטין קבים ובשעורים שלשת קביץ ל נתן אומ משום ל
אעזר חלוק הדברים והתניא ל ישמעאל בר יוחנן בן ברוקה אומ חטין שלשת קבים ובשעורים

לשון קטנים
מאמר שיה
מאמר
כמה שיה
לחוש
שלגלה
הכנס

אדבעת

שמיא... אשום דמי... בדשות הדבים... אביו וחמיו... שני תאים... מונדו... נפיוה... מקום שינה... מל' מבבל... ביון דה'... ורבה... פמנפין... שפטו... פל ברה... נפיל... את דבן... אתה... דר עקיבה... מהיכן... סבר... ספחין... וקסיפה... דבת... הבית... דלדיה... בשביעות... א' בשלמא... ליה תב... אשורין... אדם... דחזי... ליה רב...

דרב איקא ליה אוקא ליה... כל שיהיה...
 דרב איקא ליה אוקא ליה... כל שיהיה...
 יהודה הכי בית...
 עליה דרב יוסף עמי בעל שאל ומקלו גיד לו כל גמיקי ללא מגיד לו : לחולא קץ בפסחא דש
 דשביעית והכי אבי הכי והכת ליה ולא להפסיד ופי תיבא אע"כ דנחית לפרוא הכא לא נשא
 לפרוא והאם כב נחמז חמ' דבה בדאצורה הע מתחיל דעלה אסירי הוואיל ונעשו שומרי לפני
 אימת הוי שומרי לפני בכומרה וקדרי ליה פרוי אמדרי דב נחמז דאמ' כל יוסי דתנן דיוסי אומ
 סמדל חסוד מפע שהיה פרוי אבקיף ליה רב שימי מנהורדעא ומפליג דבנך ענה דלי יוסי
 בשאד חלנות והתנן מאימתי הין קוצעין את החילין בשביעית שמאי חומ' כל החילין משויעא
 ופית הלל אומ' החלובין משיש לשלו והגמטס משיגרעו והחיתים משיבין צו שאד כל החילין
 והאם ל' חסי חומ' בוסר הוא גדוע הוא מול הרבין מול הרבין סלקא דעתא לא שיעורו ככול הרבין כין
 שמעט ליה דאמ' בוסר אין סמדר לא רבנן וקתנ' ושאר כל החילין משויעא לא ל' אלא כו קץ
 דעסאז הוא דקא' תנו רבנן אובלין בענבים עד שיכלו דלות שנאבג' חס' הוי מחתקור
 מרזן אובלין עליהן אובלים בזהם עד שיכלה האחרון שבתקוע ל' יעוד בן יעקב אומ' עד שיכלה
 האחרון שגש הלב כדי שיעה עב ואינו מוצא לא בדאשו ולא בעיקרו ד' בע אובלין בתאטס עד
 שיכלו סג' בית יב אמר יהודה לא הוזכרו פג' בתיב' לא לעזן מעשר בלבד סג' בתיב' והרי יב
 ד' טעמא הוי בין במעשר ל' אובלין בתמרים עד שיכלה האחרון שבעשר רבן שמעון בן גמליאל
 חומ' אובלין עד ש' ב' הכיין והין אובלין על שלבין השיצים ידמינהי אובלין בענבים עד הפסח
 ובזיתין עד העצרת בגדולות עד הנוכה ובתמרים עד בורים ואמ' רב ביבי ל' יוחנן מחילין בתמרים עד
 הנוכה ובגדולות עד בורים או בעית אימא אידי ואידי חד שיעורא הוא או בעית אימא הא קתנ'
 אס' הין מאחרות מהן אובלין עליהן : תנא רבן שמעון בן גמליאל אומ' סימן להם מילין סימן
 לעמקים דקלין סימן לנחלים קנים סימן לשפלה שקמה ואע"פ שאין נחיה לדבד' זכר לדבר וידג'
 שלמה את הכסף בירושלם אבנים ואת הארזים נתן כש קמים אשר בשפלה למז' : סימן לארזים
 מילין סימן לעמקים דקלין נפקא מינה לכדתנן אין מביחין בכורים לא משבעת מיבין לא מתמרים
 שבהרים ולא מפרות שבעמקים סימן לנחלים קנים לנחליהן סימן לשפלה שקמה למקד'
 וממכר' מתענתין מקום שנהגו למכור בהמה דקה למים מוכרין מקום שנהגו
 שלא למכור אין מוכרין ואל' שנה אדם מנע המחלקות ובכל מקום אין מוכרין להם בהמה
 גסה עגלים ופייחים שלמים ושבורין ל' יהודה מתיר בשבורה בן פתיה מתיר בסוס' מקום
 שנהגו לאכול עלי גמלי' הפסח אובלין מקום שנהגו שלא לאכול אין אובלין מקום שנהגו להרני'
 את הנר בל' יוסף הכהן מדליקין מקום שנהגו שלא להדליק אין מדליקין ומדליקין בבית
 כנסיות ובבית מדרשות ובמזוזות האפלים ועל גבי החוליות : גמ' אמר רב
 יהודה א' רבאבור לאדם שיאמר בשך זה הפסח מפע שנראה במקושיש בהמתו ואם קדשים
 בחור' אמר רבנא לא אמרן לא בשך אבל חפי לא מאי חפי דמסחא דמנטרין לפסחא א' נמי

קלי' כמס'
 ס' שולח'
 (כמס' א')
 ס'

ז' כ' ש' א'
 א' ש' ק' ש'
 ש' ב' י' ש'
 ב' ה' ש' א' ג'
 א' י' ב' י' ש' א'
 א' ב' ל'

ה' ה' ס'
 ע'

אמר רב

פסח... החמה הוא... לא קשיא... פסחים עד חצות... מקום שנהגו לעשות מלאכה עושיין כל עיקר... ארבעה עשר מותר בעשיית מלאכה והתקן היה אנכש בשלשה עשר ונעקרה שבולת בידו קולעה במקום הטעיה ואין זולעה במקום הקריד מכדי שמעת לילה יהודה דאמ כל הרבה שאינה קולטת שלשה ימים שוב אינה קולטת ואם סלקת דעתי ארבעה עשר מותר בעשיית מלאכה אמאי בשלשה עשר אין בארבעה עשר לא בארבעה עשר נמי הא איכה תלת יומי ארבעה נחמי קד ומקצת שתסת אמר רב יוסף בגלילא על החומה לילה אמר רב ששת המעביות שממז הוא דתקן הלילה בית שמאי אסדין לבא שאימא לעולם כבית הלל לפי שאין ירכין שלבני אדם לנכש בגלילה דאבינא אמר לעולם ביהודה ובהשרעה קד מקצת היום ככולו אמרינן תרי מקצת היום ככולו לא אמרינן מתעוררין ו מאיר אומ כל מלאכה שהתחיל בה קודם ארבעה עשר גומרה בארבעה עשר אבל לא יתחיל בתחלה בארבעה עשר ואעפ שיכול גומרה ואכא אומ שלוש ארבעות עושיין מלאכה ערבי כסחים עד חצות החיטים והספלים והכובעים ל יוסי ביר יהודה אומאף הדעעען

גמ איבעיא להו לעורך המועד דתנן אבל שלא לעורך המועד אפי מגמר נמי לא אמרינן או דלמא שלא לעורך המועד תנן אבל לעורך המועד אפילו מתחיל נמי מתחילין אנדלמא לא שנה לעורך המועד לא שנה שלא לעורך המועד תא שמע ל מאיר אומ כל מלאכה שהתחיל בה קודם ארבעה עשר גומרה בארבעה עשר אבל לא יתחיל בתחלה בארבעה עשר ואפי עליו קטן ואפי שבכה קטנה מאי אפי לאו אפי הגיע לעורך המועד מגמר אין אתחיל לאו מכולל לשלם לעורך נמי במדינא אמרי לא לעולם חוימא לך כל שלא לעורך המועד מגמר נמי לא במדינא ואפי עליו קטן ואפי שבכה קטנה דדוועמא מלאכותה וסלקא דעתא אמינא התחילתן זו היא גמרה מלאכותן אתחילי נמי נתחיל בהו אפילו הכי מגמר אין אתחילי לא תא שמע ל מאיר אומ כל מלאכה שהיא לעורך המועד גומרה בארבעה עשר אימתו בזמן שהתחיל בה קודם ארבעה עשר אבל יתחיל בתחלה בארבעה עשר ואפילו עליו קטן אפי כל שבכה קטנה קטנה שהיא לעורך המועד שמע מינה לעורך המועד גמרינן שלא לעורך המועד לא גמרינן הוא הדין אפילו שלא לעורך המועד גמרינן והקמשימא לך דאפילו לעורך המועד נמי מתחיל אין אתחילי לא תא שמע ל מאיר אומ כל מלאכה שהיא לעורך המועד גומרה בארבעה עשר ושלם לעורך המועד אפילו עושיין מלאכה ערבי כסחים עד חצות מקום שנהגו לעשות מלאכה עושיין כל עיקר אמר רב יוסף בגלילא על החומה לילה אמר רב ששת המעביות שממז הוא דתקן הלילה בית שמאי אסדין לבא שאימא לעולם כבית הלל לפי שאין ירכין שלבני אדם לנכש בגלילה דאבינא אמר לעולם ביהודה ובהשרעה קד מקצת היום ככולו אמרינן תרי מקצת היום ככולו לא אמרינן מתעוררין ו מאיר אומ כל מלאכה שהתחיל בה קודם ארבעה עשר גומרה בארבעה עשר אבל לא יתחיל בתחלה בארבעה עשר ואעפ שיכול גומרה ואכא אומ שלוש ארבעות עושיין מלאכה ערבי כסחים עד חצות החיטים והספלים והכובעים ל יוסי ביר יהודה אומאף הדעעען

דגמרינן שלא לעורך המועד לא גמרינן שמע מינה והא אומ שלוש ארבעות עושיין מלאכה ערבי כסחים עד חצות מקום שנהגו לעשות מלאכה עושיין כל עיקר אמר רב יוסף בגלילא על החומה לילה אמר רב ששת המעביות שממז הוא דתקן הלילה בית שמאי אסדין לבא שאימא לעולם כבית הלל לפי שאין ירכין שלבני אדם לנכש בגלילה דאבינא אמר לעולם ביהודה ובהשרעה קד מקצת היום ככולו אמרינן תרי מקצת היום ככולו לא אמרינן מתעוררין ו מאיר אומ כל מלאכה שהתחיל בה קודם ארבעה עשר גומרה בארבעה עשר אבל לא יתחיל בתחלה בארבעה עשר ואעפ שיכול גומרה ואכא אומ שלוש ארבעות עושיין מלאכה ערבי כסחים עד חצות החיטים והספלים והכובעים ל יוסי ביר יהודה אומאף הדעעען

ארבע כדורו ומצבם כדורם בחולו של מעבר ליש ציל יחודה אומהק הדי צליל
 גדלים מתקין מנעל הן וצד לזמן בחולו של מעבר במהרה תחלת מלכות
 משום מלכות המעלה רבן סברי אין לשידוך תחלת מלכות משום מלכות ול יסביד יהודה
 סבר לשידוך תחלת מלכות משום מלכות מתעוררין מושיבין שובבין לתדננוליס
 בארבעה עשר תדננוליס שבחה מחזירין אותה למקומה מתה מושיבין אחרת תהנה גורטין
 צל מתחת גלגל באמה בארבעה עשר ובמועד מסלקין אותו לעדדין מולי כף ומצאין כלים
 נ בית האומן ואת שחינו לעורך המועד גמ השתה יש לומד אותיב גמי מותבין
 האומן מ בעיה חמה צבי מוכה אתן לחולו של מעבר אמר רב הונא לה שני דא תוך שלשה ימים
 למוכרה דלא כח צמחה וכבשא וחדר שלשה ימים לשיבתה דמסוד לה גישי מי צלמא לאו
 ול אמי אמ אפילו אחר שלשה ימים למוכרה דמנה ליה צמחה ולא כבשא ותוך שלשה ימים
 לשיבתה דאיכרת לה פסוד ביש מי צלמא לאו ול אמי אמר אמי אחר שלשה ימים ותוך
 שלשה ימים לשיבתה מהדרין דהא מסוד להו ביעי מצע במאי קמיפליג רב הונא סבו להסוד
 מהבנה חשו להסוד ממועד לא חשו ול אמי סבר אש להסוד מועט חשו גורטין
 מתחת גלגל הבהמה גמ תע רבנן זבל שבחצר מסלקין אותו לעדדין ושבתת שבחצר
 מוציאין אותו לאשפה הא גופה קשיא אמרת זבל שבחצר מסלקין אותו לעדדין והדר רב
 אמרת מוציאין אותו לאשפה והאמרת מסלקין אותו לעדדין אבל לאשפה לא אמר אבי סופה
 אתן לארבעה עשר רבא אמר לעולם בחולו של מעבר והכי קאמי ואם געשית חצר ככפת מ
 מוציאין אותו לאשפה מוליכין ומצאין כלים מביית האומן ודמינה אין מציאין כלים מביית האומן ואם חושש להן מפני
 לחצר אחרת אמרינן ליה פן בארבעה עשר פן בחולו של מעבר ואי בעית אימא אידו ואידו
 בחולו של מעבר פן במאמינו פאן בשחינו מאמינו כדנעא מציאין כלים מביית האומן כפון
 הפוס מביית הזגג חזק מביית הכנר אבל לא צמר מביית הצבע ולא כלים מביית האומן ואם
 אין לזמיה יאכל גותן לו שכרו ומיחזק חצלו ואם אינו מאמיבו מנחו בצית הסמך לו ואם
 חושש שמיא ינבו מציאין בצנעה לתוך ביתו ואם לק שעתו מציאין חמוציאין מוליכין
 אמר ליה פון מאי אימא למימר לא מהורתא כדשטן מעיקרא תגולבן מאישת
 ארבעה עשר חסור במלכותה ליעזובן עקב אמר מארד ארבעה עשר יחודה אמר מעט
 הנך החמה אמ לך ליעזוב בן עקב היכן מצעו יום אחד שימקטו מדת בעשיית מלכות
 ומקטו אסור מתעוררין ששה דברים עשו אנשי ירוח על שלשה מהו בידם
 ועל שלש לא מיהו בידם ולו שלא מיהו בידם מלס בין דקלים פלאשם וכדכין את שמע
 יקועקן וגודשיך לפע העומר ולו שמיחו בידם מתורין מוזת שלהדיש ואוכלן מתחת
 הנשלים בשבת וסתען כיהא מירק גמ מדשפין דקלים כלהוים הינא עבד
 אמר רב יהודה מיתו אסא דדא ושיבדא דמנא דלא מאלו ליה ארבעין יומי וקמא דענדו
 גמנא ומדנא לאו גהדי הדדי וסליק דאמי ליה לדקלא בלביה זבל דקלא דקאיי בארבע

ס
 סמ"א

אמר ליהוה אלהי ישראל ייחוסו אל אלהי ישראל ואל אלהי ישראל ייחוסו אל אלהי ישראל
לנוקבתה ואל אלהי ישראל ייחוסו אל אלהי ישראל ואל אלהי ישראל ייחוסו אל אלהי ישראל
ולא היו מפסיקין לבוא אמר מפסיקין היו אלהי אומה היום על למסך דמם
למחר על לבך תט דבנך כי עד נורדין את שמע שהודוהו שמע ייחוסו אל אלהי ישראל
דבני ל מאיר ה יהודה חומ מפסיקו דיו לא שלא היו אומה בדרך שם בדרך מלכותו
ומאי נורדין ולא הון מפסיקין בין שמע לואהבת ולא הון אמרי בדרך שם ואנן מאי טעמא אמר
לה כדדטל שמעון בן כזי ויקרא יעקב אל בעו ויאמר האספו ואגדה לכם את אשר ייחוסו אל אלהי ישראל
המים דאובן בכורי חנה באורה שעה בקשי יעקב לגלות לבנו אחך הימין נסתלקה ממנו שבנה
אמר שמא יש במנות כסול כהגדה שהוליד ישמעל וכיחוק שיצא ממנו עשו פתחו נבלם
ואמרו לו שמע ישראל ייחוסו אל אלהי ישראל כד איך בלבינו לא אחד
באורה שעה נתח ואמר בדרך שם שפוזר מלו ואנן היכי נעביד נמריה לא אמריה משה לא
נמריה אמריה יעקב התקינו שיהוה אומדין אותו בוחשאי אמר ייחוק דבני לאמי משל לבת
אלך שהיתה מהלכת בשוק והריחה ייקו קדחה כי עד תעשה תאמר הביאו לי יש לה גבוי לא תאמר
הביאו לי יש לה צער היו עבדיה מביאי לה בתשאי אמר אבהו באושא התקינו שיהוה אומדין
אותו בקול מפת תדעומת המצבים ובהדדעא דליכא מצבים עדאן אמריה ליה בוחשאי
תנורבנן ששה דברים עשו אנשי ייחוסו שלשה כדצון חכמים ושלשה שלא כדצון חכמים
ולא כדצון חכמים מרבי ביין דקלים בלהיום ונורדין את שמע וקוצדין לפני העומד כדצון חכמים
ולא שלא כדצון חכמים גורשיין לפני העומד ופודיעין גנותיהן ופודיעותיהן כדי להאביל לעניים
גשר בשטע בצורת בשבתות ובימים טובים ונתען פאה לירק שלא כדצון חכמים דבני ל מאיר
אבלו ל יהודה אם כדצון חכמים היו עושיין הוא כל אדם עושיין כן לא לו ולא שלא כדצון חכמים
על שגשה מיהו בידם ועל שלשה לא מיהו בידם ולא שלא מיהו בידם מרבי ביין דקלים כל היום
ונורדין את שמע וקוצדין וגורשיין לפני העומד ולא מיהו בידן ולא שמיחו בידן מתמיזין גומזיות
שלהקדש שלהקדש ושלטקמה ופודיעין גנותיהן ופודיעותיהן כדי להאביל לעניים גשר בשטע
בצורת בשבתות ובימים טובים ונתען פאה לירק ומיהו ביין חכמים וקבל ל יהודה קיערה
דאנשי ייחוסו שלא כדצון חכמים והתטח אנשי ייחוסו קוצדין כדצון חכמים וגורשיין לפני העומד
שלא כדצון חכמים ולא מיהו בידן חכמי מן שמעת ליה דאמי מיהו ולא מיהו ל יהודה וקתע
כדצון חכמים ולשגמדין גט הדבעה לא פמי מבאן קיערה מתדין גומזיות שלהקדש שלהקדש
ושלש קמה אמרו אבדו לנו לא הקדישו לא קדה ואנו נהנד גזיות בגידולין הבאיין לאחד מבאן
וקטבדייין מצילה באדלין ודבנן בהי אצולה ליבא אישור איבא ופודיעין גנותיהן ופודיעותיהן
כדי להאביל לעניים בשטע בצורת בשבתות ובימים טובים אמר עולא אמר שמעון אן לקיש
מחלקת שלמהבדת דדבנן עברי גרדין שמא יעלה יתלוש ואנשי ייחוסו קבלי לאגדין שמא
יעלה ויתלוש אבל שלבין חפני דבני תבל אותגות אמר לו רצה ושלבין חפנין חפנין חפנין ענהו
וכי תנמא הואיל וחזיאן לעורבים השתח מוכן לאדם לא הוי מוכן לכנבים ופודיעין גנותיהן ופודיעותיהן

אם לא

א
דף
קמא

שמואל ואמר קדושים ליהוה בשלמה להנח קטאת יצא עשה זבחת שישבו צדק י
שאין בנפלת אל לך ישמעל בנו שלך יוחנן בן בדוקה מכדי יחיי עשה וקאי עשה
עשה ודחי האי עשה אמר רב חסדא חמי מצינו בג' עולות הבא בחטאת העוף עסיקין
לא דמה רב פפא חמי אפי' תימא בחטאת בהמה מעלה ומלינה בראשו שלמזבח ה' והאבא אבא
מצודע בשלמא לרב פפא מלינו בראשו שלמזבח אל לרב חסדא מאי איבא למימר וכו' ופפא
אשם מצודע לא מערב והתניא ל' ישמעל בנו שלך יוחנן בן בדוקה אומ' בשם שחטאתו עיבתו
כך חטמו עיכבו אמרי שקרב אשמו והאיבא עולה ופי' תימא עולה לא מערבא והתניא ל' ישמעל
בנו שלך יוחנן בן בדוקה אומ' בשם שחטאתו ואשמו עוכבין אותך כך עולתו עוכבתו ופי' תימא
שקרבה עולתו ומי קרבה והתניא והקריב את אשר לחטאת כאשר חטאתה חטאת חטאת
שהיא חטאת ראשונה הרי כבוד נאמר את השע' עשה עולה כמש"ס מהתל' והקריב את אשר
לחטאת כאשר חטאתה זה כבוד שיהיה חטאת קודמת לעולות וצאנות עמך וקיימא לך דאפי' לך
חטאת העוף לעולה בהמה אמ' רבא שני עולות מצודע דחמי אמ' והעלה חטאת העולה ואת
המלא ממי העולה העולה כבוד אמ' ליה רב שימי בר אבא לרב פפא לדי דך דאמנת מעלה
ומלינה בראשו שלמזבח עבדין להו מילתא לטהעם דאתו בה ליה תקלה דקבני דיומיה אומ'
ואתו לאקטוניה אמ' ליה כהעם זריזין הן אמ' ליה רב אשי לרב כהנא ואמרי לה רב
הונא ברין רב נח לרב פפא והא כמה דלא מקטרי אימורין טהנים לת מצע אבלי בשל' יצא
וכל' הוא כהעם זבאיין בחזה ושוק קודם הקטורת אימורין תל' והקטור הכהן את החלב
המזבחה והדר והיה החזה לאהרן ולבניו וכמה דלא אבלי כהעם בשל' לא הויה פניה לבעלים
דתעא ואכלו אותם אשר כפר בהם מלמד שכהנים אוכלין ובעלים מתכפרין אמר ליה ר' יוחנן
אמר נעשו כמו שנטמאו אימורין או שאבדו דתניא יכול שנטמאו אימורין או שאבדו לא
הו' כהנים זבאיין בחזה ושוק תל' והיה החזה לאהרן ולבניו מכל מקום רב כהנא כמי כן
לאילין חלב הגי עד בקר עד בקר הוא דלא ילין הא כל הלילה כולו ילין והאמר מר עליה השלם
כל קרבנות והא הוא מועט לה והוא מפרק לה בשנתן דאמי ליה רב ספרא לרבא פה לא ילין
לבקר זבח חג המועד לבקר הוא דלא ילין הא כל הלילה ילין והא בת עולות שבת בשבתו ולא
עולות חול בשבת ולא עולות חול ביום טוב אמר ליה רב רמהיה ליה ל' חייא בר אבא ל'
אבהו ושניה ליה הבא בחטאת עשר שחל להיות בשבת עסיקין דחלגי שבת קריבין פניבוס
טוב אמ' ליה טקו נמנת ליה לקרא אצבעה עשר שחל להיות בשבת כתיבת' אמ' ליה שבקיה
לקרא דהוא מוקי בפשיה מרת' ער' דין הפסח ששחטו שלא לשמוע
והלך וזרק שלא לשמו או לשמו או שלא לשמו או שלא לשמו פסול כפי' לשמו
ושלא לשמו לשם פסח לשם שלמים שלא לשמו ולשמו לשם שלמים ולשם פסח
בערב פפא בעבודה אחת תבן ול' יוסי היא דאמ' בגמ' דבדין אדם מתניס דאמ' מילך הוא

א
שחוק
פסול

א
תני

א
הוא
הוא
הוא
הוא

א
הוא
הוא

מידע שיש...
 לא אם אמרת...
 מיתה וישנו בצבור...
 בעלים דלה...
 וקוב שבו בעלים...
 איכא למימר...
 נעשה כמי...
 ושלא למעניין...
 ולעילום...
 וזה אחד ממקד...
 כיצד שלא לאוכלין...
 הבורה אחרת...
 שלא למעניין...
 פסקי הוא זה...
 אמר רבא...
 שיתפלו בו...
 בזיקה רבה...
 הבורה הבחין...
 טומאה ככל...
 מוסלת זמן...
 נראה למי...
 דבין דבד...
 בימא דכולה...
 כולה עולה...
 תל זאת שחטה...
 מאי קולה...
 וכל ערל...
 עולה לא...
 מקצתה נמי...
 אשי ממא...
 דהוה כתיב...
 קרא קמולג...
 כפרה אף...

מנצב עת
 זכר עת
 דבכמה

תכדין דהוה אמר דנת מאה נשמה בימיה מתלת מאה דמתא ואם הכי לא יעא דיהא
 שלש שנים ואת אמרת מתע לי בתלתא ירחין כרא שביקאזל אמר לה מה ביך לשמו ושלא
 לשמו לאוכליו ושלא לאוכליו אמר לו הואיל ונדבא מדבקא את הא אימאלך לשמו יש דל
 לשמו פסוק בגופו לאוכליו ושלא לאוכליו אין פסולו בגופו לשמו ושלא לשמו אי אפשר
 לברר איסורו לאוכליו ושלא לאוכליו אפשר לברר איסורו לשמו ושלא לשמו ישנו בצבור כביחד
 לאוכליו ושלא לאוכליו אינו בצבור כביחד אמר רב אשיאמר פסולו בגופו ואי אפשר לברר
 פסולו דהא הוה ומה טעם קאמ' מה טעם פסולו בגופו לפי שאי אפשר לברר איסורו אמר
 דאמי בר רב יוד אמר רב מוס שנגנן ספר יחסין תשש כוחן של חכמים וכהה מאור עיניהם אמ
 מה זעמא מחציל לאצל הו' פעוק אדבע כמה גמלי דנאשא תעא אחרים חוג' הקדים
 מולים לעולם כשר עדלים למולים פסול מאי שבא מולים לעולם כולה עדלה בענין ולא
 איבא עדלים למולים נמי כולה עדלה בענין ולא איבא עמא קסברי אחרים איני לשחטה
 לא בסוף וכדבא דאמ' רבא עדאן היא מחלוקת והולכך הקדים מולים לעולם בסוף שחיטה
 חלו להו מולין עדלים לית להו רוחא למיחל הקדים עדלים למולים בסוף שחיטה חלו להו
 עדלים מולים לית להו רוחא למיחל מאי איה דתקן תמורת עולה תמורת שלמים הרי זן
 תמורת עולה דברי ר' מאיר אמ' ל' יסי אם לטיח נתכוון תחלה והואיל ואי אפשר לקרות שש
 שמות כאחד דבריו קיימין ואמרינן איבעיא להו אמר תמורת עולה ותמורת שלמים לחצות
 מהוה מ' אמרינן כהא מילי' מחיר דכין דאית ליה מהשתא ועד לחצות לא ליה תקיפו או
 דלמא כהא נמי בלי' לאימתקא חלה לבי מאשיה חצות הויה שעתה חלה לה תמורת עולה
 תמורת שלמים תולית לה רוחא למיחל אמ' אבייהו איה בהא מודה ל' מאיר דכין דאית
 לה רוחא מהשתא ועד לחצות לא ליה תקיפו רבא אמ' עדאן היא מחלוקת לאימתקא חלה
 לחצות הויה שעתה חלה לה תמורת עולה תמורת שלמים תולה רוחא למיחל הו' דקא אמרינן
 עמא קסברי אחרים איני לשחיטה לא בסוף וכדבא דאמ' רבא עדאן היא מחלוקת אמ' רבא
 לעולם קסברי אחרים ישע' לשחיטה מתחלה ועד סוף והט' במא עסיקינן בגון שגמר בלבו
 למי לעולם ולמז'סאמל עדלים ולא הספיק לומר למולין עד שנגמרה שחיטה בעדלים
 ול' מאיר סבר לא בענין פו' ולבו שוין ודבין קבדי בענין פו' ולבו שוין ועבר ל' מאיר לא בענין פו'
 ולבו שוין אוריב'יה אביי המתפרק למר' תרומה ואמ' מעשר מעשר וממר' תרומה עולה ואמ'
 שלמים שלמים ואמר עולה שאנעבנס לבית'ה ואמ' לזה שאנע'נהנה לזה ואמ' לזה לא אמר
 כלום עד שיהיה פו' ולבו שוין לא אמ' אביי ר'עשה דאמ' סימן דאשון למולין סימן שני אף
 לעולם דבסימן שני נמי פתכיב'יה מולין סתיה דאמר סימן דאשון לעולם סימן שני נמל'
 ול' מאיר לפעמיה דאמ' אשון בחצי מתעד ובסימן דאשון לא פתכיב'יה מולין ולכנ' לעמיהו
 דאמרי אף מכנלין בחצי מתיר ובסימן ובהא שחיטה פתכיב'יה מולין
 מדעניתן השוחט את הכסח על המז' עובר בלא תעשה ל' הויה אומר דף

מכנלין

שלא יבדל שמה חולכה אחת מיגד חון עדי פגמתי ואם מאי קמטמע לן בעם הדנת
מלך ויבדל את המלכה אבל תבדלה מיטעא ליה לדיש לקיש דאמ דיש לקיש חון מעבורין
על המצות סגן הקרב אצל המזבח מן קטו מקח בזד יקרה אמר דב אקדח ל יסי תגלילי היא
דנעמ ל יסי תגלילי אומ דמנו לא נאמ לא דמנ חלבו לא נאמ לא חלבם לימד על צבור מעשר
וסמך שטעונין מתן דימים ואימורין לגבי מזבח מנח לן דטעון יסוד האל אעזריתא זדקה
זדוקה נח הדא את דמס תזוק על המזבח וכל התמוזדוק בני אהרן דצבנטס וג מה שלה טענה
יסודא קטא טעון יסוד עולה גובה מנח לן דכות אליסוד מזבח העולה אמא טענה יסוד
יענה כח דאשופד וכל תנח היא היתה שקולת כות עזלכות וזה לא אמר דלחו הכי אכלו הכי
איבעי להו לזכוזי נכשירו כדנכח חיא אמר ל עולם בלא זכרים ובלא נקיבות אשרי מי שקדשו
זכרים אוי לו ומי שקדשו נקיבות ואי אמר לעולם בלא בולסי וכלי צקס אשר מי שאומנותו
בקס אוי לו למי שאומנותו בולסי מתערתין נמעשהו בחול כך מעשרין
בשבת לא שהיו כהנים מדיחיך את העזרה שלא כדעון חכמים ל יהודה חומ צוסייה ממולח
מדיש התעקבות זוכרו זדוקה אחת על גבי המזבח ולא הודו לו חכמים גמ שלה
כדעון אמ לב הקדח שלא כדעון ל אעזר דחו נבגן הח אמרי שבות היא ואיך שבות במקדש
מאי איה דנעמ החודב וגמחבץ והמגבן בגדוגדת המכבד והמכבץ וההודה חלות דבש
בשובב בשבת חייב העאת מזיד ביום טוב לוקה ארבעים דברי ל אעזר וחפמ אומ אחד זה
ואחד זה אינן לא משום שבות לב אשי אמ שלא כדעון חכמי ל נתן דנעמ ל נתן חומ שבות
זדוכה התירו שבות שאינה זדוכה לא התירו ל יהודה אומ יג תנח ל יהודה חומ כוס היה
ממולח מדיש התעמכות שופכו שפכה אחת על גבי המזבח שאם שפך אחד מהן נמעה זה
מכשירו אמ לו ל יהודה והלא לא נתקבל בכל מנח ידע לא חצי קאמרי ליה שמא לא נתקבל
בכל מנח ידע לא חצי קאמרי ליה שמא לא נתקבל בכל אחד להן אף אט לא אמרת אלא
בנתקבל בכל מנח ידע כהנים זדוקין הן או זדוקין הן אמאי משתטך אגב זדוקותיהו
דעבדי היא משתטך והא דם התמצית מערב בו ל יהודה לעמיה דאמ דם התמצית חס
מעליה הוא דתנן דם התמצית באהרה ל יהודה אומ בהכרת והאמ ל אעזר מודה ל יהודה
לעטן כפרה שאינו מכפר שכני הדים הוא בנפש יכפר דם שהנפש יוצא בו מכפר דם שאין
הנפש יוצא בו אינו מכפר לא ל יהודה לעמיה דאמ אין דם מכפר דם תעא אמר להן ל
יהודה לחכמים לדבריכם למה נוקקין את העזרה אמרו לו שכן הוא לבט אהרן שיהלכו על
כבודותיהן בדם והא קח חייך לח אינו חובץ כדנעמ חס והדין והדבש והחלב יבשין חוצצין
והא קח מתוסו מעיהו דמלילי להו והנעמ מדובד פאדות שלא יוצר ושלא יחסיל כחולבת
איברים לכבש ולא עבדה היא והנעמ והקריב הכהן את הכל זה חולבת איברים לכבש לא
בחולבת עטים למעכפה דלאו עבדה היא לא חולבת איברים לכבש והחולבת דם חיי אזור
דאזור אצטבין מתערתין כיצד תולין ומגשיטין אנקלויות שלבד דל
היו שפוקמועין כסללים ובעמודין שבחן תולין ומגשיטין וכלמי שאין לו מקום לתלות
אקלור

טמא נפש אדם ומצודעין לא אמר דב תפא מצודע שנכנס לפנים ממחצתו פסול על בדי
 יעב מחוץ הכת נתקו לעשה מותיבו מצודע שנכנס לפנים ממחצתו בארבעים וכן דברי
 מותם שנכנסו לפנים ממחצתו מצודעין וטמא מת מותר ליכנס למחנה ליה ולא שמת מת בלבד
 אמרו לא הכל מת עצמו שניקח משה את עצמות יוסף עמו עמו במחצתו ענאי היא דתנא
 ביד שב וברו שב טמא והוא טמאים אחרים ושבין עמי יכול הוא זכום וטמאי מותם משתלחין
 למחנה האת תל ויהי טמא את מהנהם ליתן מחנה לזה ומחנה לזה דבכיל יהודה ו שמעון אמר
 אינו יצדק הרי הוא אומ ושלחו מן המחנה כל צדוע וכל צב וכל טמא לנפש יאמר טמא נפש ואל
 יאמר זב ואני אמי טמא מותם משתלחין זכום לאכל שכן לא מה תצב ליתן לו מחנה שניה יאמר
 זב ואל יאמר מצודע ואני אומ זכין משתלחין מצודעין לא כל שכן לא מה תצב מצודע ליתן לו מחנה
 שלשית כשהוא אומ בדישב הכת נתקו לעשה מאי חומציה דב מטמא נפש שכן טמא נפש
 יצא עולו מגובו לא ארובה טמא נפש המור שכן טעון הזאה שלש ושבוע אמר טמא וכל טמא
 לרבות טמא שרץ ומסתבחה זב המור מטמא שרץ ומאי חומציה דב שכן טמא נפש יצא עולו
 לא ארובה טמא שרץ המור שכן מטמא באונס אמרי לטומאת ערב ליה דמטמא טמא שרץ
 באונס טמאי מטמא בה בזב דב וזנב דאמר לב הונח דאיה דאשונה שלזב מטמא באונס מאי
 חומציה דמצודע מוב שכן טעון פדעה ופדימה ואסור בתשמיש המטה לא ארובה זה המור שכן
 עושה משכב ומושב ומטמא כל חדש בהסיט אמרי זב וכל צב לרבות בעל קרי ומסתבחה מצודע
 המור מבעל קרי מאי חומציה דמצודע שכן טעון פדעה ופדימה ואסור בתשמיש המטה אלא
 ארובה בעל קרי המור שכן מטמא במשהות המריס צד לה כל נתן דתשאל נתן אומ משום דבי
 ישמעל זב ערוך בחתימת כיהמה ולו הודו לו ובעל קרי איתקש לזב צדוע וכל צדוע למה ל
 משום דבכי מבתב זב וכל טמא לנפש בתב נמי יצדוע וכל צדוע ול יהודה נמי ספיר קחמ
 ו שמעון אמר לך הווא מיבי לי לכתתא ולעזר אומי יכול דחקו זבין ומצודעין ונכנסו לפניה בפסח
 הזה בטומאך יכול הוא חיובן תל ושלחו מן המחנה כל צדוע וכל צב וטמא נפש בשעה שטמאי
 מותם משתלחין זבין ומצודעין משתלחין איך טמאי מותם משתלחין איך זבין ומצודעין משתלחין
 אמר רב זב וכל צב לרבות בעל קרי מסייעא ליה לר' יוחנן דאמר יוחנן מחלות לא נתקדשו ובעל
 קרי משתלח חוץ לשת מחנות מותבי בעל קרי כמגע שרץ מאי לאו למחנות לא לטומאת
 לטומאת בהדיא בת בהו היא טמאת ערב והאי טומאת ערב לא לאו שמעמנה למחנות אמרי לא
 לעולם לטומאת לטמא באונס מה מגע שרץ מטמא באונס אף בעל קרי מטמא באונס מותבי
 ובעל נדה בטמא המת מאי לאו למחנות ומדשפה למחנות לישא נמי למחנות לא לטומאתם
 בהדיא כותבהו האי טומאת שבעה והאי טומאת שבעה סופה אעתיבה ליה לא שחמור מכבו
 מעל נדה שהו מטמא משכב ומושב טומא קלה לטמא אכיל ומשקין מותבי מצודע אמר
 מיד זב המור מטמא מת יצא בעל קרי שטמא מת המור ממנו מאי יצא לאו יצא מכלל זב לכל
 טמא מת יהוה טמא מת המור ממנו אמר לך לא יצא ממחנה טמא מת ונכנס למחנה זב ואעפ
 שטמא מת המור ממנו הואיל וטומאה יצאה עליו מגובו לזב מדימין ליה תאני תנא קמיה

השבתה אתה אל תתעורר על אלו שאעל שהן מצוה וכן משום שבת לא ידעו את השבתה
 אמר לו יהושע שמהת יום טוב נמי מצוה היא לו והושע למענין דאחר יום שבת
 נמי מצוה הוא דתנח ל' אינזר אומי אין לו לחיים ביום טוב לא או אפול ושונה או יושב ושונה פי
 יהושע אומי חלקיהו הציו לחפלה ושתייה וחציו לבית המדרש אמר יוחנן ושניהם מקרא אחד
 דרשו כל אחד אומי ענדת תהיה לכם וכו' אחד אומי ענדת לבי אהרן הכהן ל' אינזר סנה או
 חולי לבי או כולו לכם ול' יהושע סבר חלקיהו הציו לבי אהיבם וחציו לכם אמר לעזר הכהן
 מורים בעצרת דבענין לכם הואיל ויום שניתנה בו תורה אמר רבא הכל מורים בשבת דבענין לכם
 דכתיב וקדשתם לעצת עמך אמר רב יוסף הכל מורים במורים דבענין לכם ימי משתה ומשתה כתיב
 דאתעביד ביה נסא מר בכיה דרבעה כולה שבת יתב העשתה לכד מעצרתא ופריה ומעלי יומא
 דפסוקי עזרתא הואיל ויום שניתנה בו תורה פוריה משום דאתעביד ביה נסא מעלי יומא דפסוקא
 יהוה בד רב מדובר וענתם את נמשותכס בתשעה וכו' בתשעה מתעט (שלא אין מתעטן לא בעסרי
 לא לומר לך כל האוכל ושונה בתשיע מעלה עליו הכתוב וכו' בתשיע ובעשירי דב' וסבוימא
 דעצרתא עביד עגליה תלתא אמר רבא גרם לי לאו תורה כמה יוסף אינא בשוקא רב ששת כל תלמי
 זמין מהדר תלמודיה ותלמי נפשיה בעיבורה דרשא ודקיד וחמר הדאי נפש הדאי נפש לך קדאי לך
 תנאי אינוהא אמר לעזר למלא תורה לא נתק' מן שמים וארץ שאס לא בדין יומא ועלה חקור
 שמים וארץ לא שמה עיקר מידת כיעביד לנפשיה עביד אמר רב אשי ונמאי דקא אמר לעזר
 נמי אינר אינא למיפקר ומא יום טוב שהתירו בו אכלן מלאכה שמשום דשות לא התיר שבות שעמא
 שבת שלא התיר בה לא מלאכה שמשום מצוה אינודין שלא התיר שבות שעמא ול' אינזר אמר לך
 אפילו הכי שבות דמצוה עדיפא תנח אמר לעזר אס דחו מכשירי מצוה שלאחר שחטת את
 השבת דאתעביד ליה מצוה לא ידחו מכשירי מצוה שלכח שחטת את השבת דחכתי לא אתעביד מצוה
 אמר לו יהושע מה ל' דחו מכשירי מצוה שלאחר שחטת את השבת שהרי דחתה שחטת שבת
 ידחו מכשירי מצוה שלכח שחטת את השבת שלא דחתה שחטת שבת דא שמה ימעה זכא פסול
 נמצא מחלל שבת למפרע' או הכי מיי שחט נמי לא נשחוט שמה ימעה זכא פסול ומצא מחלל
 שבת למפרע לא האאמ ליה בדישא ופרכיה והדיאמ ליה אהרן גשבל עקיבה הזאה תופת ג'
מתעוררין אמר ר' אינזר ועליה אע ד' מהאס שחיטה שהיא משום מלאכה דוחה
 את השבת הזאה שהיא משום שבות לא תדחה את השבת אמר לו ר' עקיבה אוחלטי ומא אס הזאה
 שהיא משום שבות אינה דוחה את השבת שחיטה שהיא משום מלאכה אינודין שלא תדחה
 את השבת אמר לו ר' אינזר עקיבה עקרתה מה שבת בתולה בין העלבים במועדי בין בחול בין בשבת
 אמר לו ר' מועד לאו במועד לשחיטה כלל אמר ר' עקיבה כל מלאכה שאפשר לה לעשות מערב
 שבת אינה דוחה את השבת שחיטה שאי אפשר לה לעשות מערב שבת דוחה את השבת
 ג' תנח אמר לו ר' אינזר עקיבה בשחיטה הושבתה בעחיטה תנח מיתתו אמר לו
 ד' אל תכדיע בשעת הדין כך מקבילאני ממך הזאה שבות היא ואינה דוחה את השבת וכו' מאחד
 דחו אגמדיה מאי טעמא קא פריך אמר עליה כי אגמדיה הזאה דתנומה והזאה דתנומה גופה

הזאה

96

לא דחיא שבת ביקא מפיק דתתא שבת האתא דפסח קא בריך ובימינה לאל עקובה הזאה וזיהו
עקב הזאה דפסח קא מותב ליה דאדומא קא מית ליה מערב דתא האשכ ו עקובה הזאה
שומא מת שאל להיות שבעי עלו בערב הפסח שאל להיות בשבת תוסת שהיה מענה והיה משום
שבת וחייב דוחה את השבת : אלא ל' אעורר במדה הוא דחייקד עליה והיה יקרא בריך ליה דחייב
ד עקובה לדבוליה גמאליה ועמא ליה בהדיא קבר לאו ארעה אדעא : והזאה מית מאי טעמא
לא דחיא שבת מכדי טלכול בעלמא הוא תדיר שבת אמר רבא גזנה שמוא טלנה בידו ועבורה דרך
דשאת הרבים ולל' איעבד בעבמיה דתא אמר ל' עקב מכשירי מענה דחייב את השבת אמר ר' חסמ
היבא דחייב גברא דמי חיובא עליה הכת פוק דלחזי גברא ליפא חיובא עליה אמר רבא הולכך לית
ל' איעד קטין בדיא מהימין להמין להבדותו ולמולו בשבת קטן חולה איז מהימין לו המין להבדותו
ולמולו בשבת אמ רבא או בדיא הוא למא ל' המין להבדותו אלא אמ רבא הנל אצל מילא חולין קין ואחד
קטין בדיא ואחד קטן חולה מהימין לו המין להבדותו ולמולו בשבת : אוריביה אביי עגל טלח
מל' ענוש כדת דבר ל' איעבד ובה איכא דלא חזי גברא וקתט ענוש כדת אמא איכא תובתא עוויה
אמ רבא קא קבר ל' איעור איז שוחטין וזוקין על טמא שדך וכל שאן בוחיך נדחה בעיבור עושה
בטומאה וכל מלתא דאיתא בעיבור איתא בוחיך כל מלתא דליתא בעיבור ליתא בוחיך עלות דא
צבור ערלים אמרין להו קומו מהילכו במשיבו ועבור פסח : יהודי נמי אמדינן ליה קום מהילכ
ואפול ואילא מקבל ואפול ענוש כדת טמאים דאן צבור טמאים לא אמדינן להו קום טבול
ועבור פסח לא עבדי בטומאה יהודי נמי לא אמדינן ליה קוטבול ועיבור פסח ובי לא טבול ולא
עבור לא מתייב כדת : אמ ליה רב הונא בריה דרב יהושע לרבא הדי פסח שיב דליתיה בעיבור
ולא עבדי ואותיה בוחיך אמ ליה ההוא דקא עבדי יחודי בגמא שע משום דעבדי צבור בפסח
הוא אלא עבדי צבור בפסח כמשום מי עבדי יחודי בפסח שני : מותבי יכול לא יהא ענוש
כדת לא טהור שלא היה בדרך דחוקה : עגל וטמא שדך ושאר כל הטמאין מטיין תל' והאיש
מדקא מהדר אטמא שדך קא סאבד איז שוחטין וזוקין על טמא שדך וקתט דענוש כדת
דאן שוחטין וזוקין על טמא שדך למא ליה הדורי עלויה היגו טהור עגל אלא אעג דלא
חזי איכא חיובא עלויה ואעג דליתא בעיבור איתא בוחיך : דא אמ רבא קאבד ל' איעור שוחטין
וזוקין על טמא שדך : הזאה למאי לא טולת פסחים לאפילג פסחים לא מעכבא : אמר ליה
רב אדא בר אבא לרבא אספן מצונו פסח נשחט שלא למעבד אלא ליה שלא לאונולו היב דאמי
לשום חולה ולשום זקן דלא חזו כלל אבל האי מוחא תת' דמטאודיתא בד תקופ בשביה הוא
ומיכל הוא כבנן הוא דלא שבתי ליה : כלל אמר עקובה אמר רבא חודה אלצה כל עקובה :
ותנן גבי מילה טהורי גנוח כלל אמר ל' כל מלאכה שאפשר לה לעשות מערב שבת אינה דוחה
את השבת מילה הואיל ואי אפשר לה לעשות מערב שבת דוחה את השבת : אמר ר' יהודה
הלכה כל עקובה : ועיינה דאן אשמעינן גבי פסח תתם הוא ומכשירי מענה לא דחו שבת
משום דלא נכחתי עליה שלש עשרה בדיעות' אבל מילה דנכחתי עליה שלש עשרה בדיעות
לימא ליה ואו אשמעינן גבי מילה משום דתתם מכשירי מענה לא דחו שבת דלכת כדת

או דמית בשלשה עשר ספין דלא לפוא להו דמטבלי לה ולא דמית כדכתיב אשר מאז
שנא ספין מטבלי לה מאז שנא קפיץ דלא מטבלי לה אמר רב אשי אמרי לה צדוכה כגון
שהיה נשיא זקן בשלשה עשר ומת בארבעה עשר כגון דחד ספיקא הוא ספק מיית נשיא
ספק לא מיית מטבלי לה קפיץ דהדי ספיקו ניהו ספק מיית נשיא ספיק לא מיית ואם תמצה
לומר לא מיית ספק במועט אתה ספק נמדוכה אתה לא מטבלי לה דתולדנך יודת
בן דודת ברש הוה יודת עמו דהך דישללו בדרום אמר תפ צת אלהו ויאמר להן לישללו
מנע מה לא חגתם חקת המשה עשר בשבת מה תן אמרין לה תמיהה תפ על שפך גדול הדוד
שהן חכמים גדולים ודשפין גדולים שמעיה ואבטליון ולא אמרו להן לישללו שהתגמל איהו
אורי שפין אמר רב ממי נמי פועמיה דפין דהדי דכח וצבת פסח לוי אורי דפין ופיק דפין
והלא אין הפסח בא דאין הפסחים ומן הפסחים שלשה נקיים וזכרין שנה יריד לפס מן הפס
ומן הפס תקחו לא פתן זה פתן שקד זה חגת המשה עשר אומא דוחה את השבת אמר רב
אשי אתה פועמא דפסחים פיקו נמיה נמי מיבע לוי לנדב נחמן דאמ רב נחמן אמרנא בר
אבוא מרין אמרנא הפסח שקרב שלמים שלוש צבת פסח לוי דאין עין ופיק דפין והלא אין
פסח לא מן הפסחים ומן העזים שלם שלמים זכר בן שנה יהיה לכס מן הפסח ומן העז תקחו
לא מותב הפסח יהא לדבר הבא מן הבקר ומן העזין ומא נהו שלמים ונכחן דאמר
חגיגת עשר לא דהיא שבת מאי פועמיהו הא דאין קרבן צבור היה אמר דלעא משום ליהודה
בין סבלא דאמר קרא וחגתם אותו חג לבי שבעת ימים בני ויהא ימי חגה שמונה
הו דאין יום יום טוב האחרון שלחג מנחש השביעי תתן אותו לא מכתן לאגיה יום
דוחה את השבת פי אתה רבון אמר אמרנא לפי דבור פעמים שאי אפשר מועדה לחגה
לא ששה כגון שנה יום טוב הראשון שלחג לביית בשבת אמר אבי אבין תכלא לא מה
קאמ' שמונה לביית כלל שבעה איתן דבור שנים אמר עולא אמר ל' עשר שלמים ששחטן
מוערב יום טוב אין וקרא דהן לא לשון שמחה ולא לשון חגיגה לשון חגיגה לא דאנמי
שחטינהו בחמשה עשר לא נכח בהו הוה דבר שכן חובה וכל דבר שבת חובה אינו בא
לא מן החולין לשם שמחה נמי לא דבת וצבת ושחח בעקן צבחה בעידן שמחה
שמה מסייעא ליה והיי' שמיה לדבות לילי יום טוב האחרון לשמחה אתה אום לדבות ליל
יום טוב האחרון לשמחה אא' לא לדבות לילי יום טוב הראשון לשמחה תל אדך חלק
מאי פועמא לאמסוס דאין לוצמה ישמח אמי שלמים ששחטן מערביוס טוב אין וקרא
בהן לשון שמחה דבעקן צבחה בעידן שמחה אמרי לא כדקאמ' פועמא מה דאית לדבות
לילי יום טוב האחרון ולהוציא יום טוב הראשון מרבה אע לילי יום טוב האחרון שיש שמחה
לכחו ומועדה אע לילי יום טוב הראשון שאין שמחה לפעו מועד רב יוסק והנגד
אהנע עשר וצבת לשון שמחה והין וקרא ל' לשם חגיגה אמר רב אדי בר אבין כגון שעוב
ושחטה אמר אשי הכי נמי מסתבא דחו לא תומא הכי מכי' דא מתעתי' מן קתע' לה בן
עמא לשון שמחה דאמת או שמחה דליליא הא אמרנא לילי יום טוב הראשון לאו בר

46
100

למאמר... אמרו ולתעמך תקשיב...
בדבר מצוה ועשה מצוה ויב סופה דטעה בדבר מצוה ולתעמך
דבר ל יצוי דשה ברוך ששכח ומלאות שלשבת בערב שבת ולא ניתנה שבת ל
צורך הדי ניתנה שבת לידחות אמר ליה רב אשי לרב פהני הרינותה שבת ל
דעלמא אמר ליה בהאי טרמא מיהא לא ניתנה שבת לידחות. אס אינן דחויין איי אס דחויין
דאי עזר וג מאן דאיתגז דטב ליה בין דחויין לשאינן דחויין ד שמעון היא דתעמך אחד זכריס
הדאויין ואחד זכריס שאינן דחויין וכך השוחט לשם אימורי ציבור פטור דברי ל מאיר אמר
שמעון לא נהלק ל אי עזר ול יהושע על שאינן דחויין שחייב עלמה נחלקו על הדאויין של
אי עזר מחייב טעמא דיהושע פטור אמר רב ביבי אמר אי עזר פטור היה ל אי עזר חטלו
בעגל זבחי שלמים ששחטו לשם פסח: אמר לו ל זירא לרב ביבי והאם ל יוחנן מודה ל
מאיר בבעל מומין אמר לו שאע בעל מומין דלא טריד בהו: בעמ מטה רבא מרב נחמן
חולין לשום פסח מאי אמר עלה ל מאיר אמר ליה פטור היה ד מאיר אפילו בחולין לשם פסח
אמר ליה והאם ל יוחנן מודה ל מאיר בבעל מומין אמר ליה בעל מומין לא מיחלפי חולין
לשם פסח מיחלפי אמר לו וטעמיה דל מאיר משום דמיחלפי ולא מיחלפי הוא והאם רב
ביבי אמר ל אי עזר פטור היה ל מאיר אפילו בעגל זבחי שלמים ששחטו לשם פסח ועגל הוא
לא מיחלף אמר לו מאיר תדרת אית ליה טריד אעג דלא מיחלף מהלף אעג דלא טריד
עגל זבחי שלמים אעג דלא מיחלף טריד ביה חולין לשם פסח אעג דלא טריד בהו מיחלפי
לאבוקי בעל מומין דלא מטרידי טריד בהו ולא איחלופי מיחלפי יתב ל זירא ול שמואל
בד רב יצחק אקילעא דביר שמואל בר רב יצחק יתבי קאמרו אמר דיש לקיש נתחלף שפוד
שלנותה בשפוד שלעל ואכלו חייב ול יוחנן אמר אשתו גדה בעל חייב ובמתו גדה בעל פטור
איכא דאמרי כל שכן בנות דמי חייב ל יוחנן דלא עשה מצוה: איכא דאמרי באשתו גדה
הוא דמי חייב דהוה ליה לשוילי ולל יוחנן מאי שנא יבמתו דפטור דמצוה קעביד אשתו גמי
מצוה קעביד באשתו מעוברת והאיכא עונה שלא בשעת עונתה והאם רבא חייב אדם לשמ
את אשתו בדבר מצוה: בסמוך לוסתה יאו בסמוך לוסתה אפי יבמתו גמי איבעי ליה שוילה
יבמתו בזיז מינה לשוילה אשתו לא בזיז מינה ול יוחנן דאם כמאן או עמא כל יוסי דתנן
ל יוסי אומ יוס טוב הראשון שלחג שחל להיות בשבת שכן והוציא את הלולב לרשות
הרבים מבע שהוציאן ברשות: דלמא שאע התם דזמנו בהול ולא כל יהושע דתינוקו ד
דלמא שאע התם גמי דזמנו בהול ולא כל יהושע דזבדים דלמא שאע התם גמי דזמנו בהול
ולא כל יהושע דתממה דתנן היה אוכל בתרומה שבן גלושה או בן חלוצה ל אי עזר מחייב קן
וחומש ויהושע פטור: דלמא התם גמי כדל ביבי בר אבין דאמי בתרומה בערב הפסח
עסיקינן דזמנה בהול אמר גמי שאע תרומה אי קריא עבודה ועבודה מחממי אפשריה
דתנן היה עומד ומקליב על גבי מזבח ונודע שבן גלושה או בן חלוצה ל אי עזר אומ כל
קרבנות שהקליב פסולין ול יהושע מפשיר ואמרינן מאי טעמיה דל יהושע דכתיב

אם
מחיל

מאי איבא למחור... נעדר לשם עולה... בעלים אחד הצות דחה ליה גלגלה תדחה... אל לבב הא אמרוב בעלי חיים אינן נדחין לא אמרוב לב פמא הממוע אינער דייא דייא... לשם פסחא פסולין דהיה ליה פיסולו בגופו או לאעזר כותנא נמי נחייב דהא ליה ליה לל איצד... ועד בדבר מצוה פטור לא תלגמה רב יוסף ברביה רב סלא חסידא קמיה דרב פמא האמט יוסף בדחוב הויא דתנן יוסף בן חובאומ הנשחטין לשם פסח ולשם חטאת פסולין לאמא פסולו בדחוב הויא ומשום הכי יסדקמיה ודפטור יסבר לה כר' יחושע רב אשי אמר רב דאמ כי הוי תנע דתנע ל' ישמעל בני שלר יחנן בן ברוקה אומא יש שחית ביום כרי לודע שמטכו הכעלם את יוסאן שמתאן שנטמאן חייב ותעבור דהיה זיעא לבית השניפה לא משום דקסבר לא נאע עקידה (הוי ממילה הוי ליה שלמים) פסולו משום מאי משום דהא שחט ליה אחר תמיר טלבין ועדכיס הוא הנה ליה פסולו מהמת דבד אחר ובעי צורמן ממאי דלמא משום דקסבר ליה דתנע דכי רבא בר אבוב הוא דאמא אכילו פסול טעון צורה דאן לחו תימת הכי נטמאן בעלים מאי איבא למאן דאמ לא באעי עקידה והא אמר חיה בר גמדיא נזקה מפי חבורה ואמרו פגון שהיו בעלים טמא מתים ונדחין לפסח שני של מחוררתא כדלעיל מעקדא דיוסף בדחוב הויא

הדרנא עלך ואלו דברים

כיצד צולין את הפסח... נקבותו ונהגן את גדיעו ואת בני מעיו לתוכו דבדיר יוסי הגלילי ר' עקיבה אומי כמין מבושל האזהר לא תולן חוצה לו: ועתה שפוד שלמתכת כיון דחס מקצתו חס כולו וכי קא מטווי מהות שפוד קא מיטווי ודאמא אמר עליאש ולא עלב דבד אחר ונטע שלדקל אידי דאית ביה שיבי מהנפיק מיא והוה ליה מבושל ונטע שלדאנה כיון דמהלחלא מפק מיא והוה ליה כמבושל ונטע שלאלון ושלחנוב ושלשקמה אידי דאית בהו קיטרי מפקי מיא והוה ליה כמבושל או הכי דלמון נמי ביה קטרי דשיע קטריה ווי בעית דאמא בענגא בדשתיה דלית ביה קטרי והא אכא כי פיקקיה דמסיק ליה לבי פיקקיה לעיל: מתערתן דלא כל יהודי דתנע ל' יהודה אומ כשם ששפוד שלעיה אינן נשדק כד שסוד שלמתכת אינו מקדשה אמרו לו זה חס מקצתו חס כולו זה חס מקצתו לא חס כולו: נותן את כרעיו ואת בני מעיו לתוכו דבמל' יוסי הגלילי תנא ל' ישמעל היה קוראיהו תוך בר' ור' פדמון קוריהו גדי מקולס: תגובבן אזה הוא גדי מקולס כל שעלאו כולו כאחד נהתך ממנו אבד ונשלך הימנו אבד אין זה גדי מקולס: מותר בזמן הזה: השתא נהתך ממנו איצר דקא מייעו בדה אמרת לא נשלך מיבעיא אמר רב ששת כגון ששלקו במחובד אמר רבא דאמ רבא דאמאלת שדיא אמר ליה אביי והא קא בלעא דמא אמליה כבלנעא כין בלטה לימא מסייעא ליה נותן את כרעיו ואת בני מעיו לתוכו מאי טעמא לאו משום דאמרינן כדלעיל כדלעיל גלגלו התם כיון דאיבא בית שחיטה דמהלחל מידב דייב תח שמע הלכ קורעו ומיבא את דמו לא

מלמא
הגלגלה מיל
שעטת
מקדש

נענה חולק

שוקא
כשם מלה
כשם כתיב

קדעו

מכנה מכנה אמר משפחה מא לא חבו גחלת גחלת
לרבווי ביאנורך קנה ימחית שלמותכת ונחלת שלמותכת
דכה באש תשרף ואמר נבמתנה בפתלה שלאמר שאם אדם דילת באשות
שריפות הבאות מהמת אש וכל שכן אש נקוף לה חבילי זמירות וליף שריפה מאדימדת
אחרין מה להלן שריפת נשמה וגוף קיים אף כחן שריפת נשמה וגוף קיים ונעביד לוי חספ
האור המר דבנחמין אמר דבה בר חבוב אמר קלח ומהבית לרעד כמור בחדלו מיתה יתה
ובימחיד דאיכח דבנחמין גזרה שנה למה לי אי לאו גזרה שנה הוה אמינא וגוף קיים לא
שריפה היא ואומיס דבנחמין הוה אמינא נפש לה חבילי זמירות כי היכודתמודת
היא קח משמעלין ולא באש למה ללמ עופי אבר מעיקרו אמר ליה רבי ירמיה לרבי
זינא וכל היכא דכתיב באש תשרף לרבות כל שריפות הבאות מהמת אש החגי פדים הנשרפין
דכתיב ושרף אותי על עינים באש ותטח באש ולא בסיד דותח ולא בגנבים דותח התם כתיב
באש תשרף לרבות כל שריפות הבאות מהמת אש אבע הבה כתיב ושרף אותי על עינים באש ולא
בדבר אחר התם נמי כתיב על שכך הדשן ושרף מיבע לי לכתוביא ושרף אעפ שאין שם דשן
ושרף אעפ שהצית החור ברוב דבינא אמר ברוך ונתנו מכות אש איך ליא שנוכר באש גחלת
נכוח בדמא בסיד דותח בגנבים דותח וכל דבר הבא מהמת האור לאיתויי חמי חומר מניין אל
מכנה מכנה דיבה רבא דמי מי אמר לגחלת אש היא ודמינדי גחלי יכול עוממות הלך אש
אואש יכול שלהבת הלך גחלי הא כיצד מביא מן הלוחשות הא דיגופה קשיא אמרת גחלי יכול
עוממות מכלל דלוחשות אש אינון והדלת אמרת אש יכול שלהבת מכלל דלוחשות לאו אש
אינון אמר ב שעת האלה קשיא הו קאמגחלי יכול בין עוממות ובין לוחשות הלך אש
יכול שלהבת הלך גחלי מכל מקום לך קשיא שלהבת הוה דאי קראי אש גחלת לא איקראי אש
אמאביי הו קאמ גחלי יכול עוממות ולא לוחשות הלך אש חואש יכול יביא דעה גחלת דעה
שלהבת הלך גחלי הא כיצד מביא מן הלוחשות אמר ליה רבא שלהבת בלא גחלת רובי משנחת
לה כגון דאצפה למנח משחת ומתלו ביה גודא השתא לפני מלך בשד נדס איך עושיך כר
לפני מלך מצד המלכ פרה עושיך כן אמר רבא הו קאמ גחלי יכול בין עוממות ו
לוחשות הלך אש אואש יכול יביא מחצה גחלת ומחצה שלהבת עד דמאטי לפניס נהוי ליה
כוליה גחלי הלך ולקח הבה מלא המחתה גחלי אש משעת לקחה נהוי כולה אש גחלי אבעיה
לאו עוממות הו אוממות אמ רבי יוחנן בר אבוימי מדזים לא עוממותו בגן אדים פיר
נגע בחסרו שלתנוד יקלף את מקומו איתמל חס לתוך חס דברי הכל חסוד צונן לתוך צונן
דברי הכל מותר חס לתוך צונן וצונן לתוך חס רבאמ עלאה גבר ושמואל אמר תתאר
בבד תנן נטף מרוטבין על חודש וחזר אליו וטול את מקומו קלקח דעתין בחדר ע
צוננות בשלמא לרב דאמ עלאה גבר אחמה לחס ואחיתתה חס לדידיה ומשום הו
יכול את מקומו אא לשמואל דחמתתמה גבר דקלקחיה חס לדידיה כדאמ ל ירמיה
אמר שמואל בסולת דותחת הכא נמי בחס דותחת תאשמע נטף מרוטבין על הסולת

קמח

למעשה בפרק זה...
 יוחא לאמר אחד...
 בטומאה העומר ופוד הלחם ולחם הפנים / זבחה ליהוה עומר ושערי האש המזבחים
 הבא בטומאה טהור בטומאה שלח בא מתעשרת לך לך...
 למעוטי מאי למעוטי חגגת המטה עשר כלקח חטאת אמיתא אמר ר' יצחק
 זמן אימח תדחי בטומאה קא משמע לך / כיון דלא דמיא שבת לת דחיא טומאה / וציתג נפוג
 שערי הרגלים תת ליה זבחי שלמי עומר / הוויא אעטריבא ליה דדחש והאש גמי אוקר
 דבת קמא על מועד לטבור בהור / מנתה מלי דתגן לבגן / אמר נדבני משה את מעדי
 כי אדבע ישראל מה תלמוד לך שלא למדנו לא לתמיד ופסק שהרי אמר בהם מועדי מועדי
 אפילו בשבת מועדי אפילו בטומאה שאר כל קרבנותיה מניין תל אלה תעשו לך במעדיכם
 מניין לרבות עמר והקרב עמר שנת הלהם והקרב עמיהם תל וידבר משה את מועדי יי אבנ
 ישראל הכתובע מועד אחד לפולם / ובלה למה לי צריכה דאו אשמעינן פסח שבין כדתי
 אבל תמיד אימא לא ואו אשמעינן תמיד שבין תדיר וכליל אבל פסח אימא לא ואו אשמעינן
 הנך תלמי משום דישנן לפע הדבר הנמי דיש בה עד המור אבל שאר קרבנות עיבור אימא לא
 כתב דחמיה אלה תעשו לך במעדיכם ואי כתב רחמי אה תעש לך יי כמו הוה אמיתא שאר קרבנות
 עיבור דבתי לכפר אבל עומר ושתי הלחם דלהתקן הוה דקא אתרא אימא לא / ואי אשמעינן
 הנך תלמי משום דמי ושארו ועלמא אבל הך אימא לא צריכי / קבדוה דכולי עלמא טומאה
 דחיה הוה בעיבור ולא אשכחן תעו דאמ טומאה / הוה תעו בעבור אמר יהודה דתעו בין שיטנו
 על מצחו בין שאינו על מצחו מדעה דבדיל שמעון / יהודה אומ עודה על מצחו מדעה אלא
 אינו מדעה אמר לך שמעון בהן גדול ביום הכפורים יזבח שאינו על מצחו ומדעה אמר לו הנח
 ליום הכפורים טומאה הוה בעבור / מכלל דל שמעון קבר טומאה דחיה הוה בעבור /
 קבדוה נמי דחיי הערף מדעה על אכילות דלא אשכחן תעו דאמ הערף מדעה על אכילות אמ
 ליעזר דתעו ליעזר אומ הערף מדעה על אכילות / ל יוסי אומ אין הערף מדעה על אכילות
 עמא מתעתיק דלא כל הושע דתעו ועשית עולותיך הבשר והדם ליעזר אומ דם אע"פ שאין
 בער ל הושע אומ אסא דם אין בשר אסא דם אין דם זבחיך שבך ולא מה אט
 מקיים ועשית עולותיך הבשר והדם לומר לך מה דם בזריקה אט בשר בזריקה הוה אומ איר
 יש בין כבש ולמזבח / ול יעזר חיי דם זבחיך מאי עביד ליה בת פתייה והבשר תאכל כל
 הושע תדין קתי למה לי חד לעולה וחד לשלמים ועדיבא דאו אשמעינן עלה שבין כליל
 אבל שלמים אימא לא ואו אשמעינן שלמים שבין שבהן שת אכילות אבל עולה אימא לא
 צריכי / ול הושע האוי ועשית עולותיך מאי עביד ליה דמי מביעי לך שאין הבשר מותר
 באכילה עד שיהיה בדם / ול יעזר הא לא צריכה קדא איתיה בקל וחומר ומה אמורין דבי לא
 איתנון לא מעכבי כי איתנון מעכבי דבי לא איתיה מעכב דאיתיה לא כל שבין / ואדך כל
 מילתא דאתא בקל וחומר בדיח וכתב לך קדא / השתא עמא מתעתיק דלא כל הושע דאו

אם כי רובי דמליג... קשיא הא כנפמא חאצא...
באבוד ושדוק נטמא מאי טעמא משום דקין סבד הצויץ מרענ על אכילתו חזמ ל יעצור
הצויץ מרענ על אכילת לא קשיא הא ביהוד והא בעבור והבי קאמי דואח אעתיא צבד ל יעצור
בעבור דבדיל יהושע ציחוד בעבור מאי טעמא משום דמא סבד פומטא אונתה בעצור
היה דמ ל יעצור בומתא דחויס הא בעבור ועוד צבור ל יעצור ולא ל יהושע והאמת צבור
אכיל ל יהושע מידי לח קשיא הא לבתלה היה דיאבא (הבי קאמי) דואח אעתיא את צבד ל יעצור
דויעבד אעתיא דבד ל יהושע לבתלה דואבא ל יעצור ולא ל יהושע האמת דיאבא צבד
ל יהושע מודי כי מודי כנפמא חצב צבור ושדוק לא :
מתעתיא נטמא
טעם והלכס קיים איך זרק את הדם נטמא חלב ובשר קיים זרק את הדם ונמאד שין
אינו כן אלץ שנפמא בשל והלכס קיים זרק את הדם : אמ רב גדיל אמר רב
אם זרק הודעה והפעק אכילת האכילת כסחים לא מעבד והבית איש לפ אמר העמלי למצור
אבל לעכב לא : והתנה מעבדת מלמד שאין הנפס נשחט לא למגויין יכול שחטו על ומגויין
יהא בעצור על מצור ובשר תל מעבדת תכסו הכת שנה עליו לעכב : ואיתקש ל אוב כר
למגויין : זא רב דאמ בר נתן דאמ אכילת כסחים לא מעבד : הילכתא קמא לנתן דאמ
ל נתן אומ מטיק שישיח כולן וצאין כנסת אחד תל ושחטו אורג כל קול עדת שכל בין
העכבים : וכיל דקרל כולן שוחטין והלא אינו לא אחד לא מלמד שישיח כולם ויתא
כנסת אחד ודמא שאכ הגס דא ממשכב העחזו לרב ואו מימשכב העחזו לרב : זא הא
ל נתן דאמ נמנו עליו וחזרו ונמנו עליו דאשועם עיש להם כזית אובלין ופטורין מלעשות
מסא שיע אהרונים שאין להם כנסת איך חוכלין וחייבין לעשות מסא שיע ל נתן אומ ל ואל
פטורין מלעשות מסא שיע שבבד נזרק הדם : דלמא הכא נמי או מימשכב העחזו לרב
ואו מימשכב העחזו לרב אס כן נתע הואיל וראויין למשך מאי שבבד נזרק הדם הא
קמשמע לן דבדס תלח לחמ ולאו באכילת : ומאי דחקיה דלב דמוקלה למתנתין כל נתן
ואו עבד נקמה כעבדן וחפילו דאז עבד נמי לא : אמ רבא מתעתיא קשתיה מא אריא
דתנא אינו זורק את הדם נתע מסור מדקתנ אינו זורק את הדם הא קמשמע לן לכתלה
הוא דלא האדיאבא שפיר דאמי : מאן תנו דתנו רבנן שחטו לאוכלו ונמק דמו שר לא
לאוכלו הכסח עצמו כשר ואין אדם יוצא בו ידי חובתו כמאן עמא לנתן הוא ולא רבנן
אפילו תימא רבנן אין מאשבת אובלין כזריקה : מאן תנא הא דתנו רבנן הדי שהיה
חלום בשעת שחיטה וחולה בשעת זריקה או שהיה חולה בשעת שחיטה וחלום בשעת
זריקה אין שוחטין וזרקין עליו עדי שיהא חלום משעת שחיטה ועד שעת זריקה :
כמאן עמא רבנן היא ולא כדנתן אפילו תימא לנתן רבנן דחזי לאכילה בענן מאן תנא
הא דתנו רבנן שחטו בטורה ואחר כך נטמאו בעליים זורק הדם בטורה ואין הכשר נאכר
כטומאה : כמאן אמר לעזר במחלוקת שנייה ולנתן היא לזתן אומ אפילו תימא רבנן

וזק קיון על טמא שיש לא למן דאמר שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה
השתה טומאה ידעה התנהג לן טומאת התהום שייעים דא לאו בעין נשמע מיעה התנהג
טומאת התהום : אמר דב יסקה למיעוטי טומאת התהום בקבה ו בצדקה לא והתנהג
יסי הוסי טומאת התהום כנגד וס ששהטו וזקן על היבשט שלח ואחד כך דחתה הריזו אונה
אובלות ופטורה מלעשות פסח שש קטבר מבין ולהבא מטמאה והתניא לויסיואמי זב
בעל שש החיות ששהטו וזקן עליו בשביע שלו ואחד כך דחה וכן שומרת וס כנגד וס
ששהטו וזקן עליו בשש שלה ואחד כך דאתה הריזו מטמאין משבב ומושב למפרע
ופטורין מלעשות פסח שש מהיל למפרע למפרע מדרבנן וחקל להושיעה קבר למפרע
למפרע מדרבנן : דתני להושיעה אהל ההוא זב בשביע שלו סותר את שלטנו ואמלו
ל יחזיק לא יסתור לא יפלו : או אמרת בשלמא למפרע מטמאה משום הש לא יסתור אלה
יזמו שא הו אמרת מבין ולהבא מטמא אפילו יזמו לא יסתור : אמר לא יסתור ולא יזמו
אמר ליה לויסיו קהים כותף והא לויסיו מטמאין משבב ומושב למפרע קחמי אא לאו שמע
מיעה למפרע מדרבנן שמע מיעה : לויסיו צדק במורה היב משכחת לה משכחת לה יזמו
או נמי ביהא שבין השמשותף פאש רבי וקח בהן המרעה בתמיד הותרת לו טומאת
התהום או לא הותרת בפסח הוא המרי בתמיד לא גמירי או דלמא ילי בתמיד מכסה אמ
רבה קל וחומר ומה במקום שלא הותרת לו טומאה ידעה לו הותרת לו טומאת התהום ק"ס
שהותרת לו טומאה ידעה היזו דין שהותרת לו טומאת התהום ופירשן קל וחומר מהלכה
והתניא חל לו ליעזר עקב העצם נשעורה אצלה רביעית דם קל וחומר ואין דען קלחו
מהלכה : דא אמר רבא לויסיו מועדו מועדו מועדו : טומאת התהום גופה היבא כתבא
אמל לעזר אמר קהמות עליו עליו במחזורת עליו ואשבחן נזיר עושה פסח מנח לו אמל
יחנק אמ קראו או בדרך דחקר לכס לכס במחזורת לכס : ריש לקיש אמר קראו בדרך מנח
מהלכה בגלוי אף בגלוי : מותבי איו היא טומאת התהום כל שלא הכריזה אחד העולם
הכריזה אחד בטוף העולם אין זו טומאת התהום : לויסיו דאמ עליו בעטן עד דמיתדע ליה
לדידה ולויסיו דאמ לכס עד דמיתדע לבידה : ולויסיו דאמ דרך עד דמיתדע ליה
לבידה עלמא אא טומאת התהום גופה גמירי ליה וקרא אסתכתח בעלמא אמר
בדבאש לא שבו לא לאהר זריקה אבל לכס זריקה אינו מצעה : מותבי המועד מדר
מושבב לרחבו של דרך לתדומד טמא לנזיר ועושה פסח טהור אא איתמר הכי איתמר אמר
מר בר רב אש לא תמא לאהר זריקה מדרע לכס זריקה לא מדרע אא אפילו לכס זריקה
גמי מדרע : גופה מצח מת מושבב לרחבו של דרך לתדומד טמא לנזיר ועושה פסח טהור
בדא בטאין לו מקום לעבוד אבל יש לו מקום לעבוד אף לתדומד טהור ובדא בשמאן שלס
אבל מצעו משובב או מפורק טהור שמא בין פקיון עבר ובקבר אפילו משובב או מפורק
טמא מפע שהקבר מצדו בלח במהלך במליו אבל טעון או רבוב טמא לכי שמהלך בגלוי
אפשר לו שלא ליגע ושלא לכיטו ושלא לאהיל וטעון וכבוב אי אפשר לו שלא ליגע ושלא

ט"ו

השם שלם לא יתקבל כלל בשמותיהם הנכבדים כפי שהיה ידועה כפי מה צוהו היא טומאה
אחרת כל ענין כי כן בא אחד ששם זה שלם הבירה אחד בסוף השם אין זו טומאת התחום
ששם שמו בתוך בעמך ובקדושתו ששם זה ששם התחום במים ובאפלה ובניקוי השלעים אין
זו טומאת התחום לא אמרו ששמות שהם לא למת בלבד: **מתלוצץ** נטמא
שם או רובו שורפין אותו לפני הבירה מעצי המערכה נטמא מיעוטו הנותל שורפין אותו
באמצעותה או על גנותיהן מעצי עצמן העיקרין שורפין אותו לכת הבירה בשביל להבדיל
מעצי המערכה: **גמ'** נלכך למה אמר ירמי בד חטטה כדי לביישן נטמא **מיעוטו**
הנותל שורפין אותו בהצרותה או על גנותיהן מעצי עצמן: ודמעה כלמי שיצא מירושלים
ונכר שישיביו בשך הקדש אם עבר הצופים שורפו במקומו אם לא חוזר ושורפו לכת
הבירה מעצי המערכה: אם רב חמאכל עקב לא קשיא הא באכילתו הא בצעלהבת: רב
פנא לא הא והא באכילתו ולא קשיא כהן שהחזיק בדרך כאן שלא החזיק בדרך ורב זביד אמר
הא והא בשחזיק בדרך ולא קשיא כיון דאכילתו הוא ששאוהו כצוקו דתנן העיקרין שורפין
אותו לכת הבירה בשביל להבדיל מעצי המערכה: תמי דבנין באו לשדפו לכת הצודה מעצי
עצמן אין שומעין להן בהצרותה או על גנותיהן מעצי המערכה אין שומעין להן: בשלמא
בהצרותה או על גנותיהן מעצי המערכה אין שומעין להן דלמא אתו בהן ידי תקלה:
לא לכת הצודה מעצי עצמן אמרו דב יוסף אמר כדי שלא לבייש את מי שאין לו דבא חמר
מפשהו שדרי מאי ביניה איכא ביניהו קני והדוחת דלמא חזו למערכה תנא התם לאש
המעמדי מעמדי את הטמאים בשער המזבח מאי טעמא דב יוסף אמר כדי לביישן נכא
אמי מפני השדה מאי ביניהו איכא ביניהו מפני אונמי דקח גדיל שישורא: **מתלוצץ**
הפסח שיצא מושבטא ושדף מיד נטמאו בעליזאו נאמר תעביר עונתו יצא לביישן
השדפה ל יצאנו בין בדוקה אומי אף זה ישדף מיד שאין לו אוכלין העצמות ובגידים והנותל
ישדפו לששה עשר חלשה עשר להיות בשבת ישדפו בשבעה עשר לפי שאין דוחין לא את
השבת ולא אתיום טוב: **גמ'** בשלמא טמא דבת והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל
לא יצא מנחשין דבתהו לא הוציא את דמה אל הקדש בטמא אמר לו משה לחהרץ מדוע לא
אכלתם את החטאת במקום הקדש שמוא חוץ למחיצתה יצתה אמר לו לאו שמוא נפגש דמה
לכנס אמר לו לאו הן לא הוציא את דמה אל הקדש פעמה ובקורש היתה אכולתאכלו אותה
מכלל דאון נכח אהו אונמי עול דמיה בשדפה: בשלמא טמא גלי דחמנא בקדשים קדשין
ובלשון קדשי קדשים לא יוצא אימא הני מלי בקדשי קדשים אבל בקדשים קלים לא:
והוה דתניא לן דמה נשכר דמה יצא דמה חוץ לקלעים קומא לן בשדפה מנחלן נפקח
ליה מדל שמעון דתניא ל שמעון אמי בקדש באש ישדף לימד על חטאת שטרופתה בקדש
אין לי לא זו בלבד כסול קדשים ואימורי קדשי קדשים ואימורי קדשים קלים מעיין תל
כל בקדש באש ישדף: ואכתי אשכחן קדשי קדשים קלים מנחלן לא כל כסול קדש
בשדפה במדא גמירי לה חטאת דאהרן מעשה שהיה בעלמא תני: ולתני דבי רבא בר

בזה כל אמה ואמה אשר
יהיה לה כל פסולי קדש
המדת כל פסולי קדש
בקרש בהש תשרף למה
למה לי ההוא לגביה
ועסק דמה נשחטה
ולא בשדפה קח משמע
אמר רב הקדש מהלוקח
שפסולו כגופו שדף מידי
ועמי הדין מה דם
מהלוקח לטע זריקה
מהלוקח ואדא ל יוחנן
עין בקוקה הוא דהמדן
אענות לאחד זריקה
חזק לטע זריקה
הבירה ולתק לא העשר
אשר יהיה אל הקדש
העצמות והגידים והזותר
יעקב עצמות קדשים
עמה מסיעא ליה
דלת בהו מוח
קצבה בו כשר
את הארבעים
ונמסל הוא הנא
הכוסד ונמסל
העצם של שמעון
אין טעון שרפה
אין טעון שרפה
דלת בהו משום
שבדלת העצם
חלוצים עצמות
הפסח דאותו

מגיד

לכסל לאחד... שדברת עמו... ממנה וזקאני יצול דא זגרטא... אתה יודיע חס שלך... משלשה קנעס שקנית בעולמי... שמים וחדש קנען אחד... באומה אחת כיון שדע בעצמו... מבקש דחמים על עצמך... ובקש דחמים ובטל את הגזירה... לא ימד ולא יספר והיה במקום אשר... לי בארץ ודיחמתי את לא דוחמה וחמרתה... ויחנן הו' לרבנות שמקרבת את בעליה... מלכים שנחנן ישעיהו בן אמוץ... מלכי יהודה ואמ' ל יחנן מבני מה זכה ירבעם... קבל לשון הרע על עמוס וממאי דאימנע דכתיב... ותם אחז החזקיה מלכי יהודה ובימי ירבעם... חמיעה כהן בית אל אלי ירבעם מלך ישראל... החדש להציל את דבריו כה אמר עמוס בחרב ימות ירבעם... חס ושלום שלח אמר הו' צדיק כד וחס אמר מה אעשה לו... אעזר אבולו בשעת בעסו שנהקבה זכר את הרחמים שנב לא... ליעסי ברחמי אמי מהבנה גשמה חס להם ואם לעזר לא הגלה... כמי שיתקסבו עליהם גרים שנודעתה לי בארץ כלום אדם... ל יחנן אומ' מהבנה ורחמתי את דא כוחמה אה' יחנן משום... אל תלשן עבד אל הדבון בן יקללך ואשמתי דור אביו יקלל ואמו... דור אביו יקלל ואמו לא יבדק אל תלשן אה' הכי קאמאפי דור שאבון יקלל ואמו לא יבדק... אל תלשן מינו מיהושע אמר הושעיה מאי דכתיב צדקות פכאנו בישראל צדקה עשה הקב"ה... עם ישראל שבצדק בין חכמות יעולם והינו דאמ' ליה הוהו מינו לל יהודה בשיאה אבן... מעלצן מעבדו דחלו אתי כה בכי ששה חדשים ישב שם יואב וכל ישראל עד הכרית על צד... בחדו ואלו אבן איתכבזי שש שש בכך ולא עבדינג לבו ולא מידי אמלו רעונך יטבל לך רומי... אחד בטל לור הישעיה אמ' ליה משום דלא ידעיתו מה תצדדו לוו תקטלומוזו כולוהו לך... מליכתו עליוהו תקטלומוזו להע די מליכיתו עליהו קרו לבו מלכותא קביעתא אמר ליה גבה... דרומי בהאסקלונא בהא נחיתנגן תאע ל חיה מאי דפוט אהיים הצבן דרבה והוא ידע את... מקומה יודע הקב"ה שהי' ישראל יכולין לקבל גזירות של דומיים עמד והגלה אותם

לכסל לאחד
שדברת עמו
ממנה וזקאני יצול דא זגרטא
אתה יודיע חס שלך
משלשה קנעס שקנית בעולמי
שמים וחדש קנען אחד
באומה אחת כיון שדע בעצמו
מבקש דחמים על עצמך
ובקש דחמים ובטל את הגזירה
לא ימד ולא יספר והיה במקום אשר
לי בארץ ודיחמתי את לא דוחמה וחמרתה
ויחנן הו' לרבנות שמקרבת את בעליה
מלכים שנחנן ישעיהו בן אמוץ
מלכי יהודה ואמ' ל יחנן מבני מה זכה ירבעם
קבל לשון הרע על עמוס וממאי דאימנע דכתיב
ותם אחז החזקיה מלכי יהודה ובימי ירבעם
חמיעה כהן בית אל אלי ירבעם מלך ישראל
החדש להציל את דבריו כה אמר עמוס בחרב ימות ירבעם
חס ושלום שלח אמר הו' צדיק כד וחס אמר מה אעשה לו
אעזר אבולו בשעת בעסו שנהקבה זכר את הרחמים שנב לא
ליעסי ברחמי אמי מהבנה גשמה חס להם ואם לעזר לא הגלה
כמי שיתקסבו עליהם גרים שנודעתה לי בארץ כלום אדם
ל יחנן אומ' מהבנה ורחמתי את דא כוחמה אה' יחנן משום
אל תלשן עבד אל הדבון בן יקללך ואשמתי דור אביו יקלל ואמו
דור אביו יקלל ואמו לא יבדק אל תלשן אה' הכי קאמאפי דור שאבון יקלל ואמו לא יבדק
אל תלשן מינו מיהושע אמר הושעיה מאי דכתיב צדקות פכאנו בישראל צדקה עשה הקב"ה
עם ישראל שבצדק בין חכמות יעולם והינו דאמ' ליה הוהו מינו לל יהודה בשיאה אבן
מעלצן מעבדו דחלו אתי כה בכי ששה חדשים ישב שם יואב וכל ישראל עד הכרית על צד
בחדו ואלו אבן איתכבזי שש שש בכך ולא עבדינג לבו ולא מידי אמלו רעונך יטבל לך רומי
אחד בטל לור הישעיה אמ' ליה משום דלא ידעיתו מה תצדדו לוו תקטלומוזו כולוהו לך
מליכתו עליוהו תקטלומוזו להע די מליכיתו עליהו קרו לבו מלכותא קביעתא אמר ליה גבה
דרומי בהאסקלונא בהא נחיתנגן תאע ל חיה מאי דפוט אהיים הצבן דרבה והוא ידע את
מקומה יודע הקב"ה שהי' ישראל יכולין לקבל גזירות של דומיים עמד והגלה אותם

לכסל

במשנה אחרונה כדלמי שחזרו עכר הליכו בן ארדין פוצה את לבו וישתדל ויהיה
 יבני בית הלל ביד שמאי אוח תקטנו את דמן ואת עישו לא תקטנו וישתדל ויהיה
 חורדין אינו יכול וכו' ובלא לא נבדא העולם מה לבניה ודכיה שכלה לתחבאיהו לית
 מאכס תקון העולם כוכין את רבו ועושה אותו בן חורדין וכו' וכו' שטרעל איש דמין והוא
 הלל להורות כדברי בית שמאי מת' ת' ת' האומר לעבדו עמ שחוט עלי את הפסח שהם
 גדיי הכל שהם טלה והכל שהם גדי וטלה ואכל מן הדחשוק עכה מהאמר לו רבו מיניך ישנה
 ישחוט גדי וטלה ויהאמר גדי אמר לי תבי גדי שלו וטלה שלו אמר אמר לי רבי טלה שלו
 וגדי שלו עכה רבו מהאמר לו שנהק יצאין לבית השדרה ופטורין מלעשות פסח שע'
 גדיי שהם גדי והכל פשיטא דאלע דהגיל בטלה שהם טלה ואכל פשיטא דאלע גדי
 גדיי שהם גדי וטלה הכל מן הדחשוק והתנא אין נמשך על שטבסחים כאחד אמר אביי
 מתניתין במלך ומלכה עסיקין והתנא אין נמשך על שטבסחים כאחד ומעשה במלך
 ומלכה שהמדו לעבדיהן עמו שהפז עליונות הכסא יצאו ושחטו עליהם טע פסחים באו
 ושחלו את המלך המד לוק עמו ושחלו את המלכה באו ושחלו את המלכה אמרה לוק עמו
 ושחלו את הבן שמעון בן גמלי' אמר להן מלך ומלכה שדעתן קלה הולין מן הדחשוק אבו
 להקטיל לא מן הדחשוק ולא מן השט' שוב פסע אהת נמקאת הלמאה בני המטבחים ובקשו
 להמית את כל הסעודה כולה באו ושחלו את המלך המד לוק עמו ושחלו את המלכה באו ושחלו
 את המלכה אמרה לוק עמו ושחלו את רבן שמעון בן גמלי' אמר להם בית המטבחים דותק
 וזוכין אמרו לו דותק אמר לוק לכו והטילו עליה כוס שליוטין ונחשה ושיהדרכן שמעון
 בן גמלי' את כל הסעודה נמצא מלך תלוי במלכה ומלכה תלויה בכבן שמעון בן גמלי'
 נמצאת כל הסעודה כולה תלויה בכבן שמעון בן גמלי' פ'ס שכה מהאמר לו רבו
 אמר הוא מצא ליה אמר הביי הורין יציל לועה הוגל רבו אעלו דעחא ליה בתקטנא דרבי
 דמקב ליה על מנת שאין לו להבו לשותבו שכה רבו מהאמר לו אמר אביי לאטנו לא
 שטכה לאחד זדיקה דבי אדריק דם הוה חזי לאטלה אבל שכה לפע זדיקה דבי אדריק דם
 לא הוה חזי לאטלה הייבוק לעשות פסח שע' איבך דמתע לו אביתתח המשה שתערכו
 עובות כס הדקזה ביה ונמצאת יבולת בעידו של אחד מהן כולין יצאו לבית השדרה ופטורין
 מלעשות פסח ושהמר אביי לא שנו דה שנתערכו לאחד זדיקה דבי אדריק הנך לאכע מינה
 הוה חזי לאטלה אבל נתערכו לפע זדיקה הייבוק לעשות פסח שע' מן דמתע לה אמתנתין כל
 שכן אביתתח ומאן דמתע לה אביתתח אבל המתנתין כון דבשרין ענהו קמי שמיא גליה
 אמר מד ופטורין מלעשות שט' והאיבא חד מעחו ללא עבד פסח אמרי משום דלא אפשר
 היט ביבי עמי כל חד מפייהו פסח קח מי'תחולין לעודה עתין כוליהו חד פסח נמצא פסח
 נאכל שלא למניין אמר רבי כל חד מעהו פסח ונתע ועמא או דידי בעל מום הוה החורץ
 דאתני ליה שתהנהו פסח או דידי תם הוה חזי דאיתני לי השתח נהוי שלמים אמר ר' יוס
 הוא ושוק דפסחים הוא דאכל לון אמרו נמנע כל חד וחד כהן בהדיה אמרי האי כהן היט

עמו על חלקו לשמו ליתן לו את כל אשר הוא חובל משלו וכן אמר ר' יוחנן ב"ר חנינא
 וידיו יפות מצי אמר לון קבילתון נוחי האי כי ידיו יפות אמר ר' יוחנן ב"ר חנינא
 מבט חבונה הוא דאכל מצי אמר ליה דלא נחא לך דכיתובי אבש נפלא נבין : תא שמע
 שאכל ביה בעד התנור אם היה מקח אמלא בדיסו ממנו אם רצו בע חבורה לעשות פתה שעה
 פתה שעה בעד רצו חין להנינו לה ואמח עמח לה קבילתון כל היש דמתגללי שחב
 דאמר ליה כי קבילתך אדעתך דטהרת את קמך במטותת לדין גבר לא קבילתך : תא שמע
 בעי אבונה שהיו ידיו של אחד מהן יפות דשחין לומר לו טול חלקך ועמולא עוד לא אפי אמשה
 שעתו סבוכת והיו ידיו של אחד מהן יפות דשחין לומר לו טול חלקך ועמ שמע מינה מאי ולא
 עוד לא בעיא פסא דמיצו אמרי ליה כי קבילתך אדעתך דקטוע זבחה הוא דקבילתך לא אמר
 סבוכת נמי אדעתך דקטוע הוא דשחין לומר לך טול חלקך ועמ : אכח דאמרי הא לא חיבע
 לך לא הוי הוה דחיבע לך בעי אבונה דשחין לומר לך טול חלקך ועמ : תא שמע בע חבורה
 שחין ידיו של אחד מהן יפות דשחין לומר לו טול חלקך ועמ ידיו פות חזקין ידיו יפות לא
 שמע מינה : רב פפא ורב הונא ברבי רבב יהושע עדיבו ליתתהו בהדי הדדי אדאכל רב הונא
 פניה דרב יהושע עמח אבל רב פפא אדבעי אמר ליה פלוג ליה אמ ליה קבילתך : אהניניה גע
 וביבחה הממנה אהדים עמו על חלקו אמר ליה דעות שאט : אהניניה בע חבורה שהיו ידיו
 של אחד מהן יפות שאט הניס דאמרי ליה כי קבילתך אדעתך דקטוע זבחה הוא דקבילתך : אהניניה
 סבוכת בלג ליה מל ערב בהדי רביעא דאכיל רב הונא בעיה רבב יהושע חיה אכיל רבנא תמע
 אמ מאה פני ורח חיה רביעא : תנו רבנן הממנה אהדים על פסחו ועל חבנתו מעות שבידו
 חזקין והמוכר עולתו ושלמין לא עשה כלום ואעוה כלום שהקבלו לנדבה כי מאחר דלא עשה
 כלום מעות אמרי פלו לנדבה אמר רבא קנסה : והוי כלשהו דאעני דלא האו שוי לא אדבעה
 והני ליה חמשה אפילו בההוא יתרא נמי קנסה רבנן : אמר ר' עולא ואותומא ל הושעיה אפטר
 ידע חבדין בבבלי טעמא דהא מילתא דה חבדי מעות לכסחו וזה חבדי טלס לכסחו האר
 חבדי על חבדי דקתע מעות שבידו חולין אמר חבדי או לאו דאוקמה להושעיה להדיא למתע
 כל כסחו ול הוא הוה מוקיעא להדיא בקדשים קליין וליבא דל יכרי הגלילי דאמר קדשים קלים
 ממון בעלמא הן אבל בפסח לא משחר אעיש במעות ודאי משחר אעיש וכי מערש ליה אדעתא
 דחבי אפדיש ליה ובהר הוא ומסוס הני מעות שבידו חולין דבמעות ודאי משחר אעיש והוי
 מוקיעא הושעיה בר לא מוקיעא להאנה בכרי דבפסח לא משחר אעיש ואילו במעות והא ליבא
 להוקיעא כל אפי הגלילי דקתע בה והמוכר עולתו ושלמין לא עשה כלום השתא דאוקמה ל
 הושעיה להדיא בממנה ול פסחו ודבי הוא אפילו בפסח טע משחר אעיש : מאי לאושעיה
 דתנן נתן לה מוקדשין חדי למוותיקין ובינוכר חדי או חסודין שהיה בדין מהאס מוקדשין
 שאמוס פוסל בהן חין אתנן ומחיה חל עליהן עשות שאין המוס פוסל בהן חסודין שאין
 אתנן ומחיה חל עליהן חל לכל נדר לעבות את העופות והיו מוקדשין אתנן ומחיה חל
 עליהן מקל וחומר מה עופות שאין המוס פוסל בהן חסודין ומחיה חל עליהן מוקדשין

שכחתי לומר לך...
כדי לשלאת המלך...
במדברות שלא ליבשאת המלעים...
עול ועבוד פסח...
ועבד פסח הכחמי אמרין ליה קו עול ועבד פסח...
לחוקה לעמא...
מקום במעשר מה להלן חוץ לאכולתו אף בחן חוץ לאכולתו ל יוסי ביד יהודה חומ משום
ל אעזר חוץ לעשייתו במזן אזלא הח דאמ' ל יצחק בטמאים הלך אחר חובה עומדין בעונה
במזן כל יוסי בל יהודה שאמר משום ל אעזר אמ' ל יוסי לפיכך נקוד עלהא: תנא ל יוסי
הגלילי אומר דרך שומע אע שעבד ושלשה פדסאות תל לחוקה אפילו פסיעה אחת:
מתעדין מה בין הדאשון לשע הדאשון אסוד בכל יראה וכל ימצא והשע מצה
חמץ עמו בבית הדאשון טעון הלל באפילתו השע אין טעון הלל באפילתו: וזה זכר
טעון הלל בעשייתו ועמ' בלין עלי עלמעה ומדורים ודוחין את השבת גמ' תנו
דבן ככל חקת הפסח ועשו אותו במעוה שבגופו הכת מדבר מצוה שעל גופו ומעין תל
על מצות ומדורים יאכלו פול אפילו מצוה שלא על גופו תל ועצם לא תשבדו בו מה
שבירת עצם מיוחדת מצוה שבגופו אף כל מצוה שבגופו איסי בן יהודה אמ' ועשו אנדנו
במצוה שבגופו הכת מדבר: אמר מרי פול אפילו מצוה שלא על גופו הח מהיכא תירני
פלקה דעתא אמינא הואיל ונת על מצות ומדורים יאכלוהו אפיקה קרא ממצוה שבגופו ומצוה שעל
גופו הואיל ואמ' א מצוה שבגופו אפילו מצוה שלא על גופו נתב דחמ' ועצם לא תשבדו מצוה
שבגופו אין מצוה שלא על גופו לא איסי בן יהודה אמ' ועשו אותו במצוה שבגופו הכת מדבר:
ולאיסי בן יהודה נמי תפיק ליה מועצם לא תשבדו בו אמ' לך ההוא מיבי לך אחד עצם שיש בו מוח
ואחד עצם שאין בו מוח: ותנא קמא סבר לה כד דאמ' מבעוד יום אין בו משום שביכת העצם
וכן דאפשר לקומיה לעשה ולא תעשה דאפשר למתבדיה מבעוד יום ואפוקיה למוח דידיה מכלה
לא חתי עשה דחי לא תעשה: ותנא קמא נמי תפיק ליה מיעשו אותו אמד לך ההוא מיבי לי שאין
שוחטין את הפסח עלי חידו: תנו דבנן ככל חקת הפסח ועשו אותו פול בשם שהדאשון אסוד
בכל יראה וכל ימצא אף שניבן תל על מצות ומדורים יאכלוהו ואין לי לא מצות עשה מצות לא תעשה
מעין תל לא יש אידן ממנו עד הבקר ואין לי לא מצות לא תעשה שניתק לעשה מצות לא תעשה
במוד מעין תל ועצם לא תשבדו בו מה הפדו סבורש מצות עשה ומצות לא תעשה שניתק לעשה
ומצות לא תעשה גמור אף כל מצוה עשה ומצות לא תעשה שניתק לעשה ומצות לא תעשה גמור
אמדי בכללוב דעל מצות ומדורים מאי קא מרבי על אש' כנפטיה מאי קא ממעיט השבת
דשא' אינן חמ' מקתבדא הח מצוה שבגופו הח מצוה שלא על גופו בכלל' ה דלא ישאירו בלחנו עד
בקר מאי קא מרבי לא תועיא מן הבית מן הפשר חוניה דמי ליה דהא' מיפסי לבנות והאי מיפסי
בזיעה' כנפטיה מאי קא ממעיט לא יראה לך שאל לא יראה לך חמץ דמי ליה דהאי לא ישאירו ממנו

פסח
השבת
החל

עלמיתו מהיכא
פסח כלל חקת הפסח
פסח
השבת
החל

לא לך

לפניה משלנו נמי... ואין...
ממחנה מן המחנה של ואפי מחצת מחנה...
ואל מיוחץ למחנה תשלום כל היבוא דהר...
ושלחו מן המחנה כל היבוא דלמ קדינה ביה אל מיוחץ למחנה תשלום...
מ'המחנה... בעירוב זילא אימודי פסח מצרים היבוא אקטוניהו אמר לה...
לן דלא שוי סמי עבדוניהו ואכלוניהו ועוד הוא תע דב יסק ששאה מזבחות...
ועל שתי המזוזות הט אין מידי אחיניה לא הור... מה בין פסח מצרים לפסח דודות ו...
מעתה ממנ דכתיב דכלו אלכל עדר ישראל לאמר בעשור לחדש הזה ויקחו להם איש שא לבית
אבות שיה יבית אבות שה לבית זה מקחו מבעשור ואין פסח דודות מקחו מצעשור אלא
מעשה הזה לכס למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה הפינמי דזה טעון בקור ארבעה
ימים קודם שחטה ואין אהר טעון בקור ארבעה ימים קודם שחטה והתעב כן בצנג און
אעין להמיר טעון בקור ארבעה ימים קודם שחטה תל תשמרו להתיר לי במועדו ועל
הוא אום זהיה לכס למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה מה להלן טעון בקור ארבעה
ימים קודם שחטה אף כמן טעון בקור ארבעה ימים קודם שחטה לא תמיר כיון דכתיב ביה
תשמרו בעי בקור פסח דודות נמי כיון דכתיב ביה ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה שיהוא
כל עבודות שלחוש הזה כזה בעי בקור לא זה למה לי למיעוטו פסח שיי דכונותיה לא מעתה
ואכלו את הבשר בפילה הזה הט נמי דזה טעון כלילה ואין פסח דודות נאכל כלילה אף קדמ
ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה שיהוא כל עבודות שלחוש הזה כזה ולא זה למה לי לחדש
אעורבן עזריה לא מעתה כל עבד לא יאכלו כלבן נכר לא ואכלו הפינמי דבי אינו אוכל
אכל אוכל מפסח דודות אמ קדמ ועבדת ולא בו למה לי בזה אינו אוכל אכל אוכל במערה
אמר ואת עבדך למצותך ענין ואעטריך למצותך בנכר דאי כתב מחמתך ענין זה אמר
ענין הוא דלבו לישמים אכלו פסח דאין לכו לשמים אמרתי אימא לא קח משמעלך
ואוהב דחמתך בנכר הוא אמרתי בנכר הוא דלא מאיס אכל ענין דמאיס אימא לא קח משמע
אין לא מעתה גושב וטביר לא יאכלו הפינמי דבי אינו אוכל אכל אוכל בפסח דודות אמ
קדמ ועבדת לא בו למה לי בו משומדות ואין משומדות פסלית בתדומה לא מעתה ומערת
אומרתי אכל בו מילת זכריו ועבדיו מעבדת ואין מילת זכריו ועבדיו מעבדת בפסח דודות
אמר קדמ ועבדת ולא בו למה לי בו מילת זכריו ועבדיו מעבדת ואין מילת זכריו ועבדיו
מעבדת בתדומה לא מעתה וענין לא תעבדו בורגי נמי בו היא אתה שובר אבל אתה שובר
בפסח דודות אמר קדמ ועבדת ולא בו למה לי בו מילת זכריו מעתה תאכלו
ממנו הפינמי דממנו אי אתה אכל אתה חתמתה ואתה אמר קדמ ועבדת אלא
ממנו למה לי ממנו לכדכתיב את ליעקב פסח דאמרתי ונאמר באפיון בחפזן מעולן דאמר
קדמ ואכלתם אותו בחפזן אתו בחפזן ואין פסח דודות בחפזן ללילה אחד ופסח דודות

מאכלי חלב ודבש וכל מאכלי חלב ודבש
שיקח אחד מבני ישראל לא יאכלו וכל
אשר יתן אפילו תמלה ליהודה כדן
לא יאכלו אחריה כדן מבני חבילה
המש חבומת שלחמשה חמשה ושאל עשרה עשרה
לא מא טעמא לא משום דלא קח פיש חד מבני חבילה גביר

דדרנא עלך מי שיהיה טמא

ערב נפחים סמוך
למנחה לא יאכל עד שתחשך
ואפילו עב שבי שרד לא יאכל עד שישוב ולא יפתחו למאכליהם נוסות שליו ואפילו חן מן
התמחה בהגלו כוס לא שוקי ביות שמתי אומי מבדק על היום ואחר כך מבדק על היום ובירת
לכל חבובים מבדק על היום ואחר כך מבדק על היום גם מאי זכירי ערב נפחים
אפילו ערב שבתות וערבי ימים טובים ומי דתניא לא יאכל אדם בערבי שבתות אעפ"י ימים
טובים מן המנחה ולמעלה כדי שתבנס שבת בתורה ובדיל יהודה ויסי אומי אפילו והולך עד
שתחשך אמר רב חונא לא פנכה לא לל יסי דאמ אוכל והולך עד שתחשך ערב הנפח
משום דזבא דרעה מורה רב פמי אמ אפילו תימא ל יהודה ערב שבת מן המנחה ולמעלה
הוא ד אפיר סמוך למנחה שדי ובמסא אפילו סמוך למנחה נמי אפיר וערב שבת סמוך
למנחה שדי והתניא לא יאכל אדם בערבי שבתות ובערבי ימים טובים מתשע שעות ולמעלה
כדי שתבנס שבת בתורה ובדיל יהודה ויסי אומי אפילו והולך עד שתחשך ואמר מר זוטרא
אין נמא דמתקנתא הוא דלמא משבתתא היא אמר להו מדי מד ואוגמא רב יימר אנך
אין לך לנדיקה דרב בינחש בדיר דרבמי ותע תלו קמיה ליה אמר ליה רבי יודא קשיא לא
מחזיקת כדב חוכה ולרב הונא מיניחא והאמ ר דמיה אמר ויחן אמר אבא אמר ל יוסי
בר הנהר הלכה כל יהודה בערב הנפח הלכה כל יוסי בערב שבת הלכה מעלל דנלבי אמר
רב הנהר בר יצחק הלכה מעלל דנלבי לרבנקה דתנא מפסיקין לשבתות בדיל יהודה ר
יוסי אומי אין מפסיקין ומעשה דרבן שמעון בן גמליאל כל יהודה כל יוסי שהיו מסובין בערב
שבת בעכו וקדש עליהם היום אמר לורבן שמעון בן גמליאל כל יוסי ברבי יעקב שנפיק ונחוש
דדבר יהודה חבירינו אמר לו כל מיך אתה מחובב דבדי בפני יהודה עכשו אתה מחבב דבדי
ישראל בשבת הגס לבבוש את המלכה עמי ציית לא נפסיק שמתיכחו התלמידים זקבעו ואלו
הדברים אמרו לא זזו משם עד שקבעו הלכה פלוסי אמר רב יהודה אמר שמואל אין הלכה
לרב יהודה ולא כל יוסי לא בודק פלוסי אמר רב תלמיח בר אבימי אמר
שמואל כל ס שמפסיקין לקדוש כך מפסיקין ליהודה מאן דפסיקין לאו לעקידת שולחן
לא למכה רבה בדבד חונא איקלע ליה רב יהודה איתו לקסיה תבא פדק עליה מכה וקדש
ענה נמי הכי שויך שדך מביאין אל השולחן לא אפין קדש אפין חבא פונס עליו מכה
ומקדשו תכ הלא שדך שאין מתחילין ליהנות או עמיך ציית שבת מיפלג פליגי לא לא

גמר אין צריך לבקש

הוא לאחד

מקצת הידים כש

בכמה ואחריו במשך כשהוא חוזק טעונו גדלה בתולה: תיכף יצא דל וחסד
 ואלהן חזרו אין צריטן לבדך תנו רבנן
 מביאין להם טעם ראשון אומרים עליו קדוש הוי"ו האלשי אומ' וכו' וכו'
 י יוסי אומ' אובלין וחולבין עד שתהטך גמרו כוס ראשון אומרים עליו וכו' וכו'
 עליו ברכת המזון דברי י הודה ליוסי אומ' אובלין וחולבין עד שתהטך גמרו כוס ראשון אומ'
 עליו ברכת המזון והשע אומרים עליו קדוש הוי"ו ואמרו במדני' תלדיהן אחד כשמתא
 רב הונא בדי הודה אמר רב ששה לפי שהן אומרים שש קדושות על כוס אחד מאי טעמא
 המר רב טהמן בדי יתחן רבי יתחן עושיין מצוות חבילות חבילות מותבי הונקס לבייתו
 במצותי שבתה מצדך על היין ועל המאור ועל הבשמים ואחד כך אומ' הבדלה ואם אין לו
 לא כוס אחד מנחו לאחר המזון ומשלשל בולג אחריו אין לו שאט והא יוס טוב שחל
 ליה וכו' אחר שבת דאית ליה ואמר רב יקנה בשביעי שלפסח עסי קינן דלית ליה ההא יוס טוב דחית
 ליה ואצרי אמר יקנא ורבא אמר יקנא לא קדושה והבדלה היא מילתא כנהי קדושה ובכח
 המזון גדל מל פניה' גמרי יוס טוב שחל להיות אחר שבת אמ' יקנה ושמואל אמר יתחן וכח
 אמר יתחן ולי אמר קטא ורבנן אמרי קינה' מדבדיה דרבא בנה אמ' נקטא מכוונא אמ' לישע
 בן חנניה נהיק' שלח ליה אבה אבה דאבנה דשמואל לך ולמדינא דבינו סדר הבדלות היאך
 שלח ליה אמ' ל' ישמעאל ב' יוסי אמ' משום אבה שאמ' משום ל' יהושע בן חנניה נהיק'
 אמר חנניה משל דל יהושע למה הדבר דומה למלך יוצא ומכוס נכנס מלויין את המלך ואחר
 כך יצא לקחת הכתובים היכא דאיכא זמן היט עביד חבי' אלא יקנא והלפתא כדבא
 יב הונא בדי הודה אקלע לבו רבא איתו לקמיהו מאור ובשמים בתח רבא בריך אנשמים בדישא
 נהדר בריך המאור אמר ליה והא בן בית שמאי ובית הלל מאור בדישא והדר בשמים דתנן בית
 שמאי אומ' אחר חמ' בשמים והבדלה' בית הלל אומ' גר ובשמים מזון והבדלה: עני רבא בתורה
 דבבב' דמאיר אבל יתויה אומ' ל' נהלקו בית שמאי ובית הלל על המזון שבתתלה ועל הבדלה
 שבתא על מה נהלקו על המאור על הבשמים שבת שמאי אומ' מאור ואחד כך בשמים
 ובית הלל אומ' בשמים ואחד כך מאור אמר יוחנן נהגו העם כבית הלל ואליבא דל' יהודה
 רב יעקב בר אבה אקלע לכו' כה' אחזייה לרבא דבריק בוכא פרי הגמזן אכסא קמא והדר
 בריך אכסא דבכתיא אמר ליה למה לית לכו' תאז טא בריך ליה מר חדא זמנא אמר ליה כי
 ביריש גלותא הני תאז עבדינן אמר ליה ביריש גלותא לית ידעת אומ' משקו לך אלא יבא
 מנה קמך בל אימת דבעית שותת אמר ליה למה אמת בתלמידי דרבי פרידא ל' רבא הנהי בעונא
 יבב' ונא תלמידי דרבא הו' יבבי בעונתיה קמי' עלתו רב יוחנן פקא אמרו ליה רבא ניב בריך
 הדר אמר ליה רבא בשבת אמר לכו אנו נהליה כיון דתלמידיהן הו' עבדיהן איתתדיהן למשתא
 אמר אמר ימר נהדיה וכו' לשי דאוי יתבי' ששעדיהן הו' קומי' פליגי רב אבה בדיה דרבא אמר

בכך
ד

הוא...
הוא...
הוא...

הוא...
הוא...
הוא...

הוא...
הוא...
הוא...

הוא...
הוא...
הוא...

הוא...
הוא...
הוא...

הוא...
הוא...
הוא...

הוא...
הוא...
הוא...

הוא...
הוא...
הוא...

הוא...
הוא...
הוא...

הוא...
הוא...
הוא...

פ דגמרי
מערב

הוא...
הוא...
הוא...

הוא...
הוא...
הוא...

בשלוש צדדים שכל... מקוה אנשים סאה...
שאובין בסקלן את המקוה וזמנה היום...
וששה לוגי למא קבא אנבעה לוגי הוי ולא...
היך ושלישית ההיך וצביעות ההיך ולוג וחצי לוג ורביעית...
רב אשי אמר לי דאבון בר חנינא שלחן שלמקדש שלמקדש...
הנה הנה מיקדק אמרת באמתא היט הנה מטבול ליהומאי קוש...
שעשה שלמה ולא ימחתו לו מאנבעה כוסות שלנין היט קימי...
גה לידו קבנעא דתניח לא יאכלת תלי ולא ישתה תלי ולא יקנה תלי...
אמר רב נחמן גריצחק ליל שמודים הוא ליל לילה המשומד וזאמן המזיקין...
אמר מס עלבנעא מצטרף לטובה ואין מצטרף לדעה רביעא אמר כל חד וחד מצוה באנט...
נפשיה הוא וכו' עלמתי די נמלך אמר אביי הכי קתנ לא יאכלתרי ועשה ערבון...
ולא ישתה תרי ועשה ערבון ולא יקנה תרי וכו' אמר תליש ומיתרע תנו רבנן...
השותה כפלים דמו בראשן אימתו בזמן שלא ישתה אבל דאיה בני השוק הדשות בידו...
אמר רב אשי חזינה ליה לדב חנינא צר בי די ככל שפא בטיק חזי שוקא וליה אמרן לא...
לעאת לידק אבל בביתו לית לך בה אמר רבא ולישן בלעתא לדך דמי אמר רב גמא ובלית...
הפסא בלעתא דך דמי וצביתו לא וזא רבי מע בשורי אביי מנפשא ליה אמי תלי באסו...
באלתי ידיה רבי יצחק צביה דרב יהודה מנפשו ליה שמועה תלי כפי בתרתי ידיו אדם חשוב...
שמו אמר עולא עטרה בנסות אינן בהן משום זוגות עולא לעמיה דאמר עולא ואמרי לה...
במתנתא עטרה בוקות תקנו הבמים בבית האבנאון שלקא דעתא עטרה יש בהן משום זוגות...
קימי מתקע לבן מלתא דאית בה סבנתא אבל תמיה יש בהן משום זוגות רב חסדא נבבא...
בר רב ורב אמר דתניהו שלום לדעה אינו מצטרף אבל שותה יש בהן משום זוגות רבא...
ורב יוסף דאמרי תדניהו ויהיך לדעה אינו מצטרף אבל אנבעה יש בהן משום זוגות אביי נבבא...
דאמרי תניהו וישמך לדעה אינו מצטרף ואזלי רבא לעמיה דרבא אפיקניה לרבין...
כפי ואעג דאיתק רבא בר ליהוי אמר האי משום דאיתק ברקח הוא אמר רב יוסף אמר לי...
יוסף שידא אשמדאי מלכא דשידי ממע אזני ומלכא לא איתק מוסיק איבא דאמרי אדרבה...
לאידך גיסא מלכא חייא רתח אמר רב יוסף אמר לי ווסף אמר לי ווסף אמר לי ווסף אמר לי...
בתרי בן בשונג רבין באמיד באנבעה במידאין בשונג לא ואי איתק נפק נקוב זקנא דבדא דימעה...
בידא דמאליה וזקנא דבידא דמאליה בידא דימעה ונימא אס השתה גאגתה ואו שמע איבעש...
דאמר אנפעה נמא אנה חמשה ואושמע איבעש דאמר שיתא אנה טבעה הנה עובדא עד...
מאז ומקע שידא אמר המימל אגתא די שיהו דשנים וכו' אמר רבא דבגעה ביה נשים...
בשפנות עמא לתת חלי בקדקדא לישוי בן חלשיא וכו' אמר רבא דבגעה ביה נשים...
תבאנני נפשיה יוסף למודיקא חריתא דקטילתא דהעני וכו' אמר רבא דבגעה ביה נשים...
לגו

שלוש
שלוש

נתקן בלא ונסיים בלא
אם סוף נדה היא מוכנה עושה צניחה
בבשמים עסיקין איבא דכבא אחריית טיול ליה
אחריית בהדיה עניקטו בודא דהרדי ונחלבן ואר
מאלת אוסיה בלוסית מאלקטין בהנן קבלי
מצוה או הוא קדים משמיש אחרת לה לדידה רוח זכונים אחרת משמש אחרת
לוח זכונים וניסא הפי שופך בוז על נדיבים ויתעס בתוהו לא דירי אמר יצחק
אלך בגי עלמות לא אירא ריע זה השן בעל דקל יהודי ובעל לבנה על דקל יתיר
זמא נפול טולא דהבריה אבל נפול טולא דהבריה עליה לית לזבא : עלה שלמה לא ויהי
במערה אבל מדתה לית לזבא : והע מל בשדה אבל בחצר אעג דנפול טולא דהבריה עלויה
תניא גמי הפי הישן בעל דקל יהודי בחצר דמו גרשון בחצר אין בשדה לא לא לאו שמע מינה
בחדר דאעג דנפול טולא דהבריה עליה שמע מינה : באיסק דמיסא אגדא דדקלא אחרת ליה
רוח בלגא דהימן שמוני רישיה אגדא דדקלא אחרת ליה רוח ערדא : האי מק דכפסע אדירקלא א
קטולא הוא מתקפיל או עקודא הוא מאיית : מאי תקנתיה לדנקר : המשה טולי הוא טולא
דדירקלא הידא טולא דכנא טולא דתינתא טולא דפחחא : טולא דזכרתא : איבא דאמרי
אפול טולא דאכבא וטולא דארבתא כללא דמילתא כל תפיש ענפיה קשי טוליה כל דק שול
פליה קשי טוליה לבד מכדומשא דאמרא ליה שידתוק לבנה אזהר מכדומשא דהאזיה
דקטוליה לחונה וקטיל ליה לדיכיה : אמר רב אשי חזינא ליה לרב בהנן דמדיש מכוליה טול
שבי פכתי דחי דבי זכרתא שידי דבי אגדי דישיב למחי נפקא מינה לקמיעא דבי פכתי ביה
שאין לה עינים למאי נפקא מינה לגזוי לה גזוי : הדומא אזא עונגא מדבנן קתי בי
פכתי שמע דקא אתיא עלויה גזו לה אזל הבקתיה אזל נפל אפחחא צוא פכחא ופקע שידי
דבי זכרתא שידי הא זכרתא דפמיכא למתא לא פחתא משתין שידי : ההוא בל קש
דמאתא אזל אימב טו זכרתא אסתבן אתא ההוא מדבנן כתב ליה קמיעא דחד שידי לא הוה
ידע צבי זכרתא שתין שידי הוה שמעניהו ההוא דתלו הנגא בגויה נקא משנו סודרה דמר
כדמיבנן בקינבניה במל ולא ידע ברוך אתא ההוא מדבנן דהוה ידע דבי זכרתא שתין הוה
כתב קמיעא לשותין שידי שמעניהו דקמדי דלג מעכו מאכא : פיר דבי פכתי דחי דבי
זכרתא שידי דבי אגדי דישיב למאי נפקא מינה למכתב סגן קמיעא דבי פכתי ביה שאין
לה עינים היא למאי נפקא מינה לגזוי לה : קטב מניל גלי קטבי הוה חד דקמי טיהרא
הז דבתר טיהרא דקמי טיהרא קטב מניל שמו ומיחזו פ דא וחלר ביה בחושא : דבתר
טיהרא קטב יואד עהלים שמו מיהזי בקרנא דעיה זמל ביה נפא : אביי הוה שקיל ואזיל
רב פפא מימניה רב הונא בביה דרב יהושע משמליה חזינא להוה קטב מניל דקא דר
להדי שמליה אהרניה לרב פפא לשמליה ומהרדיה לרב הונא בביה דרב יהושע לימניה
אם ליה רב פפא אפא איתקאמד ליה איתקאמאלך ששטא מיה דמאז נעד שיתקל בה ודאי

מאן אשכחיה
ההוא
מאן אשכחיה
ההוא

שפתי

8

במה בגדושה בזה
ואת כל תבנית בלמנה
מצוה וקנה עמוד בשמא אשה ולוצפם
בשכנעם משום דליצאנא אינשה מעשי
דאמרי לא תסקי לפור ייד בלא קרית שמוע איבה
דבדית ממש משום מעשה דרב פפא אל תבליח
לכולה ממוצא ואל תעמוד בפני השורר בשעה שעולה
דנו אמר שמואל שור שחור זימי גסק' תאנ ד אושעיה
מועד מלא שבין תאנ משום ד מאיר לישא דתורא
אמר רבא עזרה דתורה הוה עזרה דאליא זה זה עזרה דמלא דתורה
יית אמר אבין ענד ודג בוק ואמין וצו צו ופעם כנבץ קשים לרצל אתר
דג שבכוסא בעסק בוק שיורי פסא דהרסקי חמין חמומי חמומל מיפל עליה ביני מדק
לוי דביעי בעס דמתן דמחד לבושיה ולא נטר תמעה נימי וחדר ליש ליה בדואן הנך בעס
שיאן לרצל אחרי אמר רב פפא בוצא דאית ביה שעמדה לא נזיל ליה בהבאדא בלא מסאע
תאי טעמא משום דשונאדא כי משעה ליה לחייה אפול ליה וחוייא קרוע דמיה יתב ליה
דמיה דתויא לא נפיק תסתבין ביתא דלית ביה שונאדא לא נעול ליה בהבאע במסאע מתי
טעמא מתברך ליה ולא ידע ביה ומסבין ליה שלשה דברים עוה ל' ישמעל בצ ל' וי סי
את רב אמר לו אל תעשה כווס בעצמד מאי הוה לא עהוי לך דינא בהדי תלתא דחד מניה
הוי בעול דינך ותדי הווי שהדך אל תעמוד על המקא בעמיה שאין לך דמים אשתך בעלה
אל תזקק לה לילה הראשון אמר רבא בנדה דאורייתא הואיל והחזק מעץ מנה אלמא שפא
זכה שני הדברים עוה ד' וסי בר' יהודה אתרב אל תעא יחדייבל ליה זאל תעמוד בפני
גנל עדום ואל תכנס למדחך חדשה שפא תפחת ועד כמה אמר' הושע בן לוי עד שנים עשר
חדשי אל תעמוד בפני הנל עדום דתעא העומד בפני הנל עדום הקליה נפיה המשמש מטרו
לאנד הנל הווי לו בעס נכסים תב רבין המשמש מטרו עלהמטה שהתינוק ישיב עליה
אנד הנוק נפס ולא אמרן לא דלא הוי בלשתא אבל הוי בלשתא ליתל' זהו אמר' ליה הוי בר
שתא לא אמרן לא דנים אבל תיר לית לן ביה ולא אמרן לא גפיה אלא כל גבירישיה לית לן
בה' ולא אמרן לא דלא מחתא ידיה עליה אבל מחתא ידיה עליה לית לן בה' אל תעא יחדי
בלילה דתעא לא יצא ארס יחדי לא בלילי דביעי ולא בלילי שפא תתחילת בלילי יצא
היא ושמה ששדה רבוא מלא כי הכלה וכל אחד ואחד יש לו להם מעיקרא על זמא
הוה שפוחא זומנא חדא פגעא ביה כל תנינא בן דקסא אמר' ליה שפא תתחילת בלילי יצא
בשונה בע שויתונתו לרמך תדי משיטי אמר' ליה השיבנא משהי' ליה דביעי בישב
ליה במטמתא שבוק ל' נוחא שבק ליה בלילי דביעי ובלילי שפא תתחילת בלילי יצא
בשפא אמר' ליה אל לא דרסקי בקיעא הזתרה נחמיה אמר' ליה השיבנא

אחא ביום דלבר... ליה לרביה כי בתדי... והתתקן ואלעז הדעת אמר דב יוסף וכו'... הגלים והעברים והעורבין... ויש אמרין דזנות ויש אמרין אף תלמודי הנמים... מבייש וזקן במתקן ופלגס המתנאה על העיבור כחל... דאשעה ושייה ומאזינה וזנא קמא זמנא דבתובתה מלכות... מגרש לה... את אדניכס ואל תדעלו אמת... ומואס שינה ואוכל הדבה ומועיה קמאה ויש אומרין אף מבקש לדונא... תנו דבני שמונה כסודין לשמים מי שאין לו אשה ומי שיש לו אשה... לזנים ואין מגדלן בתלמוד גורה ומי שאין לו תפילין כדאשון תפילין בזנותו ויעיית כנגד... מזוזה לפתחו והאמנע מנעלין מדגלו ויש אומרין מי שאינו מניח בחבורת מצוה... בעל ברית אמר יעקב בד שמואל בד מלתא אמר רב מסוס יוסף איש הועיל מעשין שאין שואלין... כפולין תלמיים תהיה עשייה יודע ומטיין שידע צהבין שגדול ממנו אטלו בדבר אדון... שתיב לצהובו כבוד שכל קביל דיווח יעקב השתכחת עה... לשמש אמר דבא עונה הוא יוסף איש הועיל הוא יוסף הצדיק הוא יוסף בן יהודה הנשיא בן גור... אלה הוא איש בן גמליא ומה שמו יוסף בן עקיבא שמו הוא ל יעקב בן בצלאל הוא ל יעקב נחמ... הוא ל יעקב בן הקילא הוא ל יעקב בן לעזר ל יעקב בן אחא דשמעתיא בד מינחס דאגדתא וס... וסומך שמענו אתי ועמי אמר דבה בר בר חנה אמר ל יעקב ויש ל יודיה ביר לעאיא ביר... בעל ושבע בעל ואל תאכל אוזין ותדנגלין ויהי לבך רדוף עליך פה ית מביכלר ומאשרך... זאוסף על דינתך כואתא עולא אמ מתלי מתלא במעצמא דאביב ביאתיהם שיצליאת... דאפיל בהקול דבוא אקיקולי מתאיתב מזגו לו כוס לאשוק בשמאי אומ מבדך על היום... ואחר כך מבדך על היין תגונבני דברים שבין בית שמאי ובית הלל כעונדה בית שמאי... אומ מבדך על היום ואחר כך מבדך על היין שהיום גודס לין שבוא ובעד קדש היום ועד אלה... בית הלל אומ מבדך על היין ואחר כך מבדך על היום שהיום גודס לקדושה שתאמר... דא בלכת היין תדירה וברכת היום אינה תדירה תדיר קודם והלכה... כבית הלל מאי דא ובי תמא העס תלת והבא חזא הכי נמי דאשוק תדיר ושאינו תדיר... תדיר קודם והלכה כבית הלל בשומא או בעיה אימא לתע צהבין אימא ל יהושע... חזא דאמר אין משגיחין על בתי קול: מותב דרני... עד שמג על המכתב ולפת הביאו לפניו מעה וחזרה ואלו קמא... בו לזיקן אמר מצוה במקדש מביאין לפניו גת שלספת... לקיש את אמרת מצוה עליבות כונה וכן דלא בעיד דהיום

ל דאמרה
גדעט דעל גדיס
ש יתחזק וכו'
לשם משה וכו'
13
לוי משה כד

ב עיר
א וכו'
א וכו'
א וכו'
א וכו'
א וכו'
א וכו'
א וכו'

קמא
לוי
אמרה

לוי
אמרה
לוי
אמרה

קפח מליחח מאי ידע...
 איש מלוד בחוקת דלמא...
 לרבמ עוקבא ודרש הפיל ידיו בטובל דא...
 דרב פפא אח בעלמא איתמר דאן פלקא דעות...
 זמנא אמר להו רב פפא מא אדרבה הכא איתמר דאן...
 בעלמא מוי איכא ואלא מאי הבא איתמר למא ל' הא...
 והלילה דלמא אקחה לדעתה ובגג' אמר רבא בלע...
 ומרוד ידי מעיה יצא ידי מרוד לא יצא כדכו בסוב...
 בדאשי מעיה לפע כל אחד ואחד מרוד לפע כל אחד...
 עוקרין את השולחן דא לפי מי שאומר הגדה רב...
 הגדה למה עוקרין את השולחן אמרי דבי דינאי...
 קמיה דרבה הוה קא מצביה פתודא אמר אבלין דקא...
 מה גשתעה אמר שאול לאם עע להם שעועין עלו...
 עליו דברים דא לאם עע מה דרבו שלעע במרסא...
 שלעע הוא משיח ואשתו אופה אף באן הוא...
 ואי לאו מצוה משום מאי אית לה אמר דאמי...
 קפא דתמא כדאית קפא דכעאית חמימי קפא דמלכו...
 קפא דסדמי לידילך ולשבע גנתך ולתמע כלתך...
 ד לוי אומ זכר לתפוח ל ויחנן אמר זכר לפיטו...
 לקיוויה זכר לתפוח לסמוכיה זכר לפיטו...
 לפיטו אמר לעזר כך היו תנדי תדך שבידושלים...
 מזגולו בוס שבע וכאן הבן שוא לאסאין דעת...
 מתעדתן שנתנה הלילה הזה מכל הלילות...
 שנתנה הלילה הזה מכל הלילות שבעל...
 שנתנה הלילות אין אנו מטבלין אפילו בעם...
 אמר רבא אטו כלי יומא לא קגיא ולא מטבלין חד...
 לסבלין אפילו בעם אחת והלילה הזה שנת...
 הכי קתע שבעל הלילות אין אנו מטבלין...
 גמתי ומסיים בשבח מאי גמתי רב אמר מוטלה...
 גמתי ומסיים בשבח מאי גמתי רב אמר מוטלה...
 גמתי ומסיים בשבח מאי גמתי רב אמר מוטלה...

אמיל

לשתות ישתה בין שלי
נשמת פלחי' יתנו דבני' **אחסר' מהיכן הלל הגדול אמר רבי הודה מה**
ועד על גהרות בגל דב אחא בר יעקב אמר מבי' היה ועד על גהרות בגל
נקרא שמו הלל הגדול אמר' יוחנן מפע שהקב"ה יושב בצדקו של שלום ומחלק מלאכה
בדויתו אמר' יושע לוי עשדים וששה הודו שאמר דוד כנגד מי כנגד עשדים וששה הודו
שבדא הקב"ה את עולמו ולא נתקבה תורה וזן אותן בתסדני' אמר' ל' יושע בן לוי מאי דבית
הודו ל' כי טוב כי לעולם חסדו והודו למי שגובה חובתו שלאדם בטובתו עשית בשנות
בשית יתום כי צדקו למנה בתה לתה' סימני' וזלתי' אמר' ל' ונתן קדש
שלאדם כמלים ביוצרה כל הכח בעצבת לדי בעים ופת התם בעצבון תחפנה' אמר' ל' ועד
קשין מזונותו שלאדם כקדושתים סוף כתנות לחם לכל בשר כי לעולם חסדו לגזרים סוף
לגזרים כלה' אמר' לוי קשין מזונותו שלאדם יתד מיום הגאולה כל הטוב בגאולה המלאך
הגואל אותי מכל דעי ובמזונות כל האדם הדועה אותי מעויר עד היום הזה' אמר' ריש לקיש
בשעה שאמר הקב"ה לאדם האשון וקוף ודדר תעשה לך זלבו דמיו אמר' לפעו כטונו של עולם
אנו וחמור נאכל באיבוס אחד בון שאמר לו בצעת אכיל תאכל לחם נתקודה דעתו' אמר
ריש לקיש דיבונ אמר עמדנו בלאשה אמר עמדן לא מלטיבן מעיה דקא פלונן עבדא דדבדא
אמר רב שיצבי משום ד' לעזר בן עזריה קשין מזונותו שלאדם כקדושתים סוף שנ מיהר ענה
להפתח ולא ימות לשהת ולא יחסר לתמו ובה בתורה ואנפי' ב' אהיך נגעוהים ויהמו גליו' אמר
לחמה ביד חננה קשין מזונותו שלאדם כיום המיתה שנ לא ימות לשהת ולא יחסר לחמו'
אמר' חננה בדפמא קשין קביו שלאדם כיום המיתה שנ מיהר ענה להפתח ולא ימות לשהת'
אמר רב ששת משום ד' לעזר בן עזריה קשין קביו שלאדם כקדושתים סוף שנ מיהר ענה ובה
בתורה ואנפי' ב' אהיך נגעוהים ויהמו גליו' ואמר רב ששת משום ד' לעזר בן עזריה כלהמבנה
את המועדות כעובד עין שנ להי מסכה לא תעשה לך ובה בתורה אתה המצות תשמר שבעת
ימים' ואמר רב ששת משום ד' לעזר בן עזריה כל המספר לשון הדע וכל המקבל לשון הדע
וכל המעיד עדות שקר להחטיו ואי לא שליכו לכלבים שג' לפלגי תשליכו אותו ובה בתורה
לא תשא שמע שם קדושה נהו לא תשיא' וכי מאחד דאובא הלל הגדול אנן מאי עמדת
אמרין האי הלל אמר ל' יוחנן מפע שיש בו חמשה דברים' יציאת מעדים' וקדושתים סוף
ומתן תורה' ותחית המתים' חבלי שלמים' יציאת מעדים' יציאת שכל ממעדים' קדושת
ים סוף היסדא ויגוס' מתן תורה' חרדים דקדו כאלים' ויציאת מתים' אתה לך לפע י' באצות
החיים' וחבלי שלמים' אמר' ל' יוחנן לא לנו י' לא לט' איבא דאמרי תאט ל' וזעזע לא לנו י'
לא לנו זה חבלי שלמים' ואיבא דאמרי תאט ל' יוחנן לא לנו י' לא לט' אמר' מלחמת גוג ומגוג'
רב נחמן בד' יצחק אמר מפע שיש בו ג' דברים' של עדיקים' מאיבוס שנ אהי' י' מלטה נפשי'
הזקיה אמר מפע שיש בו וידתן של עדיקים' לפע שיש האש ועליתן מכבשן האש וידתן לא לכו

שונקש
זושבע

אדחיל בדרב

למה שחונק כדון ואמר לוי שונק
כל שונקת זלמוז שיחור וזוא ידור בדרב
והדר מצרים הסונה שלמה וזו
למה שחונק יאנוב
שיחור דרב

אתחיל לכתוב שירות ותשבחות לאל אלהי הנוחות

ענין שבת

היום הששית תגדיל צבנות שלום דהיים זק ישתו ויהו מצדיל ציון שלאל לגוים

האמרים אך דבר לשון לדמות ימיהם ליום קדשי אדם מקדים ליום ראשון עלב מאחר ליום
ששי תעלות קדר דוישון אך בעלי האמת ישאו ידמו עדים לעדים והמתנס אל החיים
ומה לשכטו המבקשים לעלות לכסא המלכה מנוחת אלהים דאנשים

זשם עזה את הכלכה תמלה למקלה קדשים מימי בראשית ויהו מצותו עץ חיים

צילו נחיה בגוים זגגלה בשמך
מקנת ועל שלחקך מדנת שבעה במן מעדו
ועל לך שם בגוים זג

לחולות קדונית בקורה שמאלית וימנית
זקדש במחנה הליום שמך המחולל בגו
יום שבתון אין לשפוח זכרו פליח העוף
זג היום נצמד לבג

לוחות הצנים מדוב אונם ואמיץ בזה
עב הרים יושבי שבל ומגדל עלי אדמה
דבר בקדשו מהר המוד יום השביעי זג
אמא כוח זג הען

לבל יעבד גם מקלה דעה פאשר נשב
אם אשמלה שבת אל ישמליני אותו
מצוא חפץ למצוא דלפי גם מלדבר זג
בתולת אל והכמיני זג

זמן קדושי מונות בדת להם משה
לשום בדת האל חק על פגעו זג
אסור לבג מיום כפור עופו זג

בשר דגים איני אפ לסגני כי הם בקוים ולי יום שמחת היום ששמחיע זג
מתחיל מלאכה בו סובו לצבליה לבק ארבע בו לבי בולות התכללה לאל עשית שחרות

שבת ועל

צנים זועה

אסור אהגד

ום לא שוק זג

אסור

ועל פי
המון עם אחד

לעולם ועד
לעולם ועד

לעולם ועד
לעולם ועד

אחרת

אלה יבדלו על בעבור שמו על עמו סבת שכימו
ואשר אהבת זכורם צדק קדושת כי בסוכות חטבת המתד ביום סבת
מעליהם עול שעאמו כי רעונאם למלאת חטבו ושבעה בסוכות תשבו לשכור
בארץ תשבו למא ואלי תלבי השתחוה אש ממקומו
לדתי בתומם ארצה בנהר שלומם יסוכד חרה לצד מס עליהם
בבית חרמם כי חלה אמלא מאלת חלה עמי
ועל פי שבת חיה הזכרת אצמי אש עמה שמי

אלה יבדלו על בעבור שמו על עמו סבת שכימו
ואשר אהבת זכורם צדק קדושת כי בסוכות חטבת המתד ביום סבת
מעליהם עול שעאמו כי רעונאם למלאת חטבו ושבעה בסוכות תשבו לשכור
בארץ תשבו למא ואלי תלבי השתחוה אש ממקומו
לדתי בתומם ארצה בנהר שלומם יסוכד חרה לצד מס עליהם
בבית חרמם כי חלה אמלא מאלת חלה עמי
ועל פי שבת חיה הזכרת אצמי אש עמה שמי

אלה יבדלו על בעבור שמו על עמו סבת שכימו
ואשר אהבת זכורם צדק קדושת כי בסוכות חטבת המתד ביום סבת
מעליהם עול שעאמו כי רעונאם למלאת חטבו ושבעה בסוכות תשבו לשכור
בארץ תשבו למא ואלי תלבי השתחוה אש ממקומו
לדתי בתומם ארצה בנהר שלומם יסוכד חרה לצד מס עליהם
בבית חרמם כי חלה אמלא מאלת חלה עמי
ועל פי שבת חיה הזכרת אצמי אש עמה שמי

אלה יבדלו על בעבור שמו על עמו סבת שכימו
ואשר אהבת זכורם צדק קדושת כי בסוכות חטבת המתד ביום סבת
מעליהם עול שעאמו כי רעונאם למלאת חטבו ושבעה בסוכות תשבו לשכור
בארץ תשבו למא ואלי תלבי השתחוה אש ממקומו
לדתי בתומם ארצה בנהר שלומם יסוכד חרה לצד מס עליהם
בבית חרמם כי חלה אמלא מאלת חלה עמי
ועל פי שבת חיה הזכרת אצמי אש עמה שמי

לעולם ועד
לעולם ועד

אחרת

מלכות בלמים ומלכות...
מלכות בלמים ומלכות...
מלכות בלמים ומלכות...

אחרית

אז יסוד שירה
אז יסוד שירה
אז יסוד שירה

אז יסוד שירה
אז יסוד שירה
אז יסוד שירה

אז יסוד שירה
אז יסוד שירה
אז יסוד שירה

אז יסוד שירה
אז יסוד שירה
אז יסוד שירה

אז יסוד שירה
אז יסוד שירה
אז יסוד שירה

אז יסוד שירה
אז יסוד שירה
אז יסוד שירה

אז יסוד שירה
אז יסוד שירה
אז יסוד שירה

אז יסוד שירה
אז יסוד שירה
אז יסוד שירה

אז יסוד שירה
אז יסוד שירה
אז יסוד שירה

אז יסוד שירה
אז יסוד שירה
אז יסוד שירה

אז יסוד שירה
אז יסוד שירה
אז יסוד שירה

אז יסוד שירה
אז יסוד שירה
אז יסוד שירה

אז יסוד שירה
אז יסוד שירה
אז יסוד שירה

אז יסוד שירה
אז יסוד שירה
אז יסוד שירה

להפליש אל ארצו...
 ושלח וראה שמתקן...
 מחבריו עליו הדמיה...
 הלל חובטין חותק כל שנים...
 מלוד דין פלסי אמר כבא בלצה...
 ידחגי תנסין...
 חזקנה זה מקדש שבע...
 דין ארבעים שנה...
 אמעל בין כחבי ועשר...
 שבכל אחד ואחד...
 יבדים שהיו בנה גלוי...
 ויבנו לכל ישראל...
 אמר אמר כל החומר...
 חום בזמן קדשים...
 בשל לעלות לכהן...
 יקח לך כחשד...
 אפע שלשה דברים...
 מאי כי קצת המצע...
 ישע לטעם באחד...
 קרא בחכמה מי...
 יהיה בנות עונן...
 יקח נמל גכות...
 יקח בהן יתר...
 ידוק המצוא...
 שנים הם נתלן...
 ולוש עבודת שיש...
 מקדש שיש...
 ובמסלות חסדים...
 נבילות על גלוי...
 גם אים ביהיא...
 העם זה ודוק...
 בין אדם יול...
 שצרכה עומ...

סס המורה
 אפ"ה

שלח שופט

ורב אמי ורב אבהו...
סתרי בי פנשתא דתמיא נמי חשיב פנשתא כדלית לה...
תכונתן כל השכות שבמקדש...
בית דירה לכהן גדול שבעת ימים בשנה אמר יהודה וטאך שם בית דירה...
כל שהיה בית דירה חייבת במזוזה כל שחונכה בית דירה פטורה...
כל בית שחונכו עשוי לזמנות החמה ולזמנות הגשמים אינו בית...
חייב חקוי חקרי בית סתמא לא חקרי...
וחצמים פטורי תונא עלי ל יהודה מחייב בעירוב במזוזה ובמעשר...
למימר מדרבנן דא מעשר מאי חכא למימר מדרבנן דא מעשר מאי חכא למימר מדרבנן את לא...
לאמרושי מן המטור על החייב אמר חביבנו שבעה דברי הכל חייבת כי פלגי בשאר ימות השנה אמר...
לית דבא והא סובי סהך בהך קא ינו לא אמר רבא בשאר ימות השנה דברי הכל פטורה כי פלגי בגו שבעה...
וסוכה טעמה לחוד ולשכה טעמה לחוד סוכה טעמה לחוד דל יהודה סוכה דירות קבע בענן...
ורבנן לטעמיה דאמרי סוכה דירות ערמי בענן ולשכה טעמה לחוד דרבנן סוכה דירה דבער...
כחה שמה דירה ול יהודה קבר דירה דבעל כחה לת שמה דירה...
כל השערים שבין במקדש לא היה להן מזוזה חוץ משער ניקנור שלפניו הימני לעברת פלודרין...
נב ארבנן היא חייבת חייב תימא ל יהודה כי פטר ל יהודה בדאורייתא אבל דרבנן חייבי...
מח...
נאחי...
שנ...
לית ליה מזוזה...
דחה חייבתה...
במזוזה...
ובדקות...
העלזין...
עזוקין...
עגלת...
המיוחד...
מפט...
דמחצית...
והכי קאמ...
בקד...
לדיד...
הא אגדת...

קטור

סוכה
שם
חדש
במזוזה

הא אגדת...

ובית

מזרחית היא...
תחת הדודי...
עץ שנמצא בו...
אמר ל' אעזר...
לשבת בית...
עשדה מעלות...
ושלחה תני...
שהיו שם...
הוא מכותל...
הדם נתתי...
ושלחה אמה...
שלתי תני...
לגובה...
היה זה...
עשדה מס...
כל אבי...
מאה שלשים...
מקום דר...
וטגום...
וחמש...
וארבע...
והמיתר...
משכחת...
שמע מינה...
מדדום...
המס והא...
בשמה...
מאי תר...
אבל הכ...
כאזה ע...
אומי ה...
ממעשה...
חלה אה...

כנג

אבינו אלהים בנפשו אהבה וחסד
 שלש בדבוקים לשבת המלך לשבת מדיחין ולשבת המלך שם היתה מלך לחדש
 כמות שם מולחין עבודת קדשים ועל גגה היתה בית המבילה לכה גדול ביום הקדשים
 ששם מדיחין קדשים ומשם מקבר עולה לגג בית המדרש שלש בעצמו לשבת העשירי
 לשבת הגדולה לשבת העשירי לא יעזר בן יעקב שכחת מה היתה משאשת אבת שאל אומ' לשבת
 בעז גדול היתה חדר שרתהן נגד שרתהן שוה אחת בדבוקים דתנן שבעה שעדים היו בעזנה שלש בעצמו
 ידום ואחד במז' שבדבוקים שער הדלק שני שער הקרבן שני לו שער המים
 אמש טבילות ועשרה קדושים טובל בהן גדול ומקדש ביום המפורסם ובלוין בקדש בבית המדרש חוץ
 מטיבילה לא שונה יחיד בתול על גבי שער המים ובעד לשבתו היתה ומקדש דא לשבת פלאהדין בדבוקים
 בצמח טביל טביל לצמח גמר הפניה בדי דתני עביד עבודה לאולא טביל וגא ע
 בצמח קאיי בצמח איל מצמח לדבוקים טביל וגמר חכמה והדר אור
 וזגאע ומטכחין ליה כולל האיי אילמא לא לאטרדחיה דאן
 אמרין לו אישי בהן גדול אנו שלחי בית דין ואתה נול
 ישלוחי דכחמ' ננהו דאן סלקא דעתא שלחי דידן
 כיקא אמרי ליה על דעתכו ועל דעת בית דין
 יובוכין כי ד' שמעון בן לקיש דאמר ל'
 שלא יתן מבחוש ויכנס בדרכי שהענין
 והלכס פגעבו אביו אמר לובט אעפ שאנו
 המקדא הזה כי בענין אלאה על הכפרת
 עד שמת הוטל באשפה והיו תולעות
 באין קול נשאע בעזרה שבא מלאך והבטן
 האהב קטן שגדל להם גדל ישרה וכף גדלהם ככף גדל
 גיד דודש ואם לאו תלמיד חכם דודש לפעו
 באיוב ובעזרא ובדברי הימים זכריה בן
 איתע ליה כבחנן כל רבא לחייא בלרב קמיה
 דקא קארי אוהבי מישרי והאמר רב יוחן
 בן שמאל בר אבהו משמא דרב הקוראיה זמנא לא יהמז
 ותגא לא יעזר חסמא חומ הקוראיה את שמע' ולמז בעש' נק' יבשפתו והואה באצבעו וטו' עליו הכל
 אומ' ולא אורי קדמת יעקב תבי שדל' לא קשיה חזב פד קראשון הא במתק שבו' תנו כבני
 ודברת עם עם ולא בתמ' רשות לדבר ולא בדברים אחרים עם עשה אותם קבוע אמר
 דבת כל אשה שוחת' שחודמת עם ולא אחרים רב אחא בר יעקב אומ'
 עובר בלאו שכי' געם יא וכל איש לדבר' שחודמת עם ולא אחרים רב אחא בר יעקב אומ'
 בקש להתנאנס

מאי טביל
 דאי סלקא
 עביד עבודה
 צדוקי הו
 תהו יתבטו

עושיין
 שיעדוקין
 עכשו עב
 יצאות מ
 על פניו ונכנסו אחיו הבר
 עקל ונענים כעין גחשת קטל
 אס האיל לקדושת קורא ואם ל' חנדי למ
 קוטר האמר פעמי
 דרב כפי ומחוי ליה רב
 בד שמאל בר אבהו משמא דרב הקוראיה זמנא לא יהמז

בביתו : בא אבנא שבעה וכו' ויהי איהו מן הדין ויהי איהו מן הדין ויהי איהו מן הדין
ולא נמאית הסען לרמאך שישתה עריות מהות כלים וכו' מן הדין ויהי איהו מן הדין
מנהו זל שפכות דמים הוא דול אבל סהדת כלים כי דקומא קומא או דלמא מהנת כלים
ואמורא ושפינות דמים כי דקומא קומא : תה שמע מדקא נסי לה תלמודא וכו' ויהי איהו מן הדין
שבעה מנה שפכות דמים הוא דול אבל מהנת כלים כי דקומא קומא שמע מנהו : תה שמע מדקא
ונבש שמעאע כדרך שכהן גדול עושה ביום הכיפורים שמושט בגדי קדש ונבש בגדי חול
ונבש את בגדיו ונבש בגדים אחרים מקיש בגדים שלובש לבגדים שמשש מה להן בגדי קדש
אך כאן בגדי קדש אסכן מהתל אחרים אחרים פחותין מהן : לזיל עזר אומ אחרים והוציא ארב
הדשן למד על אלהם בעל מומין שכשרים להוציא בששן אחרים פחותין מהן מחי משמע
כי דתג דבר שמעא בגדים שבישל פה קדשה לנבון לא ימזוג בהן כוס לנבון אמר שמעון בן לקיש
כמה לוקת בהוצאה כד מהלוקת בהרמה וכו' : חתן אמ מהלוקת בהוצאה אבל בהרמה דברי הגד
עבודה הוא : אמר דל שמעון בן יוחנן אמר אן לוקא דעתא עבודה היא וכי יש לך עבודה
שכשרה בשש כלים וכו' ויהי איהו מן הדין ויהי איהו מן הדין ויהי איהו מן הדין
בהו דגלי בהו דהו : דלו בדכרת מדו כמ : שיה
שלא יהא דבר קודם אחר
מראקיה כד
בשדמתי
גדולביום המנו
לזה אבנאן שלכה הדין ועוד
קלה אשקו
כשפיסחן דכהן הדור : נר
מיפלגי דמל סבל עבודה : יא ומל סבל
קא מיפלגי דמל סבל עבודה : יא ומל סבל
מעשה ילפינן לה או : תדיריה וכו'
וכאם לחן והלים מה להלן בשמחה
זדיקה והקטנה נסוך היין וניהור האי
תרוסת הדישן : מאי טעמיה
מחובות לפל ועבי עבון
עבודה : ודל דבי דהו
הוא דיקטן עלוי מדכר ליד
מתנה פסל כלל ט
קדא תמבית לפרט
תאך אפילו עבודת סרוק נאי : או חבו ועבודתם נמי אל מוכה לפרט הוא דעבדה תמה וכלא

מירסכר
מירסכר
מירסכר

עבודה

והסלת הדין בשמים...
ועתה שאלו ושללו ושללו...
שננתנו בע אהרן הכהן אשר על הזבחה...
מפני לי לגופיה אמר לב שמי בראשי...
בזר כשרה ששהיטה כשרה בזרים...
מזת מללל שנתה ובעד אהרן...
למני יי והקד יבוע אהרן הכהנים...
שכשרה בזר מכרי מקבלה ואילך...
אעטרך סלקת דעתא אמינת כיון...
לא מהבא וערכו בע אהרן הכהן...
וערכו למא לי למעוטי הפשט...
דפנייה ממעט לא אדרבה...
הולכת איברים לכבש הולכת...
שנים באש כהונה וערכו למא...
אתה לא והקטר הכהן את הכל...
איברים לכבש הולכת איברים...
כהונה ונתנו לגופיה וערכו...
על טלה שטען שעה אמר רב...
באשי ונחמה על העינים אשר...
אומה טלא אמר רבי אמי ויחנן...
וחודל ופודרה בחומר פודרה...
וכיש לך עבודה שם הילולה...
היא גרי תרומת הדשן תחלה...
אינו עריך לקדש שבב קדש...
דיוחנן זר שפודר שבגדי עיני...
פיש אשתמינן תנא מי שזכה...
למימרא דעבודת אביס עבודה...
דיממה הוא הדי תרומת הדשן...
בעיה פיש אין דחייב עליה...
דיממה היא אמר רב זוטרא...
הביע זמן שחיט והלויס חר...
תקנתא לא קתני איני אמר...
עליה מיתה וכל יום ומדרים...

לא דאמר

ועכשיו מידע ידעו דא עתה אסר לבנות עליהן יתקו אע"פ שיש להם חסד
דא עתה דעתיה מתנדבין איך אדם נכנס לצורה אפי' פהוד עד שימכרו חסד
טבילות ועשרה קידושין טובל בהן גדול ומקדש ביום וכולן בקדש אשת המטה חזק
מזו בלבד: **בג** שאלו חב בין זומא טבילה זו למה אמר להן ומה המשנה מקדש
לקדש וממקום שענוש כרת למקום שענוש כרת טבילה המשנה מחול לקדש
שאין ענוש כרת למקום שענוש כרת חבין דין שיש ענוש טבילה: ל יהודה אמר סוף טבילה
האין כדי שיזכור טומאה הישנה שצדי שפירו ויפרשו במאי קא מיפלגי או לימא באהון
טבילה קא מיפלגי דבין זומא טביל מחיל עבודה ולי יהודה טביל לא מחיל עבודה ומי מחיל
והא תנא כהן שלא טביל ולא קדש בין בגד לגד ובין עבודה לעבודה ועבד עבודה בשנה
אחד כהן גדול ואחד כהן הדיוט: ושלא קדש ידיו ורגליו שהיה עובד עבודה כסולה
לא דכורו עלמא לא מחיל עבודה: והבא למיקם עליה בעשה קא מפלגי לבין זומא קא
בעשה לדי יהודה לא קא"י בעשה: ומיאת ליה לדי יהודה כי האין טביל והתנא מצודע טביל
ועומד בשערי קנוד ל יהודה אמר אינו עדיך לעמל טביל מכערבן: התם כי דקתט טביל
טביל טביל מבערב ודקא אדי ליה: מאי קא אדי ליה משום דקא באי: ולמא עליה:
לשבת מצודעין ששם מצודעין טובלין: ל יהודה אמר לא מצודעין בלבד אמרו אלא כל אדם
לא קשיא הא דטביל הא דלא טביל: או דלא טביל הערב שמע באי אלא אדי: ואי דטביל
לא קשיא הא דאסח דעתיה הא דלא אסח דעתיה: אסח דעתיה הזאה שלישי ושביעי באי
דאמר לי יסטיבד מתוך אמר ר' זכנן הסיח דעתו צדיק הזאה שלישי ושביעי אלא אידי (יהודי)
דלא אסח דעתיה הא דטביל על דעת בואת מקדש הא דלא טביל על דעת בואת המקדש:
ואו בעית אימא לא מצודעין בלבד אמרו לא כל אדם: דאבינא אמר ליה: ל יהודה לצברי
דכנן קאמר להו ליידי מצודעין צדיק טבילה: לדיכואווי לייזו מיהא לא מצודעין
בלבד אמרו לא כל אדם: ודכנן מצודעין דיש בטמאה: כל אדם לא דיש בטמאה: אמר
ליה אביי לרב וסתך רבנן דבליגי עליה לדי יהודה כמי: א טבילא להו: (חמי דקתט מצודע
להויעך כוח דל יהודה: או דלמא: דע: בטמאה: אמר ליה שאב מצודעין דיש
בטמאה: אמר ליה אביי לרבין: וואי איועא אמר ליה כל דתקינו רבנן בעין דאורייתא
תקינו: אמר ליה אביי לרבין: וואי איועא דה בואת או לא שמה בואת אמר ליה בהזכות
זכיון שאב בואת במקצת ותטא מצודעין טובלין: מיד בשערי טקנוב: איבעיא להו מהו שיעשה
ספן אלוה וישאול בה: תבע לבין זומא תבע לדי יהודה: תבע לבין זומא עד כאן לא מחייב
בין זומא אלא לגוי אבל ליהודי: ודלמא את לאמי שמו: תבע לדי יהודה עד כאן לא
אמר ליה יהודה חתם דלא ק"י: אבל הכא דקא עביד עבודה לא: ואו דלמא לא שבת
צדקו: חמש טבילות: ושין מאצל כהן גדול: תנו רבנן חמש טבילות ועשרה
קדושין טובל כהן גדול: וצ"ב ביום וכולן בקדש בבית המטה ואי מצבילה לא שונד

שהיתה

כלי שראו נעצרו והשבת שיהיו שבתות...
את הנזירות והדל יקראו...
קודמת לקטורת דאמר קרא בצקר בצקר בהטיס את העמות והדל יקטירתו קטורת יאמר
אעטא יוקים דבר של פו בצקר בצקר לרצו שלא נאמר בואל בקר אחיו ואגדים למעשה
מניח שלא יאדבד קודם לתמיד שלטהר תל וערך עליה הגמלה מאי תל מנחה אמר דבר אגלה
עלה דאשמה ומנחה לאצות עולה ומנחה חבתך לנסכים שום מצחה נסכים למוסכין זבדל
ונסכים מוסכין לבובין והתניא בזבין קודמין למוסכין תנאי היא אמר חגי מסתבדא בטאן דאמר
מסכין קודמין לבובין לאו מן אמנות בצקר בצקר להקדים הכס נמי ביום ביום לאחד ומאי
טעמיה דמאן דאמ בזבין קודמין למוסכין במדחוקה הוה מהבבין אומהתם גמד תוה אמנא
נמלה לכלה מלתא לרבי אהב ביום ביום לאחד קטורת שלטהר היתה קריבה בין ידים לאיברים
מנ או רבנן בין ידים לעמות מבי ליה או אפא שאלו בין ערות לאיברים מבי ליה לעולם רבנן היא
ובסודין לא קא מיי ליה ושלבין הערבים היתה קריבה בין איברים לנסכים מנא הוה מלי אמר ל
יוחנ דאמר קרא כמנחת הבקר זמן תעשה מה מנחת הבקר קטורת קודמת לנסכים אמר באמ
קטורת קודמת לנסכים אומה להלן קטורת קודמת לאיברים אף קאן קטורת קודמת לאיברים
מי גזר איברי הסקר כמנחת הבקר כתולא כאיברי הנקר תגורבנן ונסכו רביעית ההין לעבש
האחר ללמד שלשה חרות משלעצבית לאמ שלעצבית מלש חרות בשלמה לרצון החי בתמיד
שלב הערבים אמר מאי טעמיה אמר רבא בד שלח אמר קרא לרבו רבא אמר איזה הוא כבש
שבואחד הויאומה תמיד שלטהר והבן מאי אחך מיוחד שבעליו ולמבחר טירי דנסקא
ורבנן חד בחובה וחד בנדבה ועל כן אמר רבא דולוקן או אסתבס מדימין לוחמין ומיילין
לתוך רצונן ששיל שתמו ענתן תנא לי הוודה אומ עשיות שלבדל הוה מחימין מערב ים
הבמרים ומיילין צונן בשביל שתמו ענתן והלא מצוק אמר רב ביבי בשלא הגיע לרצון
אביאמ אפי תג שדק צדוק דבר שאין מתכוין מותרו ושי אמר אביי הכי והתנא ימור
בשר אף במקו שליש גדת יקוק דברי ר' ישיה הויין בה קרא למח לנו ואמ אבא ילי לא צדק
לל ימיה דאמר דבר שאין מתכוין אסור: הני מלי בכל התורה כולה אבל הוה שבות היא ואין
שבות מקדש: **בגד** הביאהו לרית הפרה ובקדש היתה פדשו סדין שלבוב
בגד לבין העם קדש ידיו ורגליו פשו ידיו וטבל עלה **בגד** הביאהו לר' בגדי לבן ולבש קדש ידיו
ומלך ל מאורא בשט וקדש ידיו ורגליו כד ורגליו שלה ונקתמג בשחר היה לובש פלוסין ש
שלשים עשר מנה בין הערבים היה לובש הניך של שמנה מאות זוז דברי ר' מאיר ל יהודי
אמ בשחר היה לובש פלוסין של שמנה עשר מנה בין הערבים היה לובש הנדוי של ששים עשר
מנה הכל שלשים מנה אלו משל צבור ואם רצה להוסיף מוסיף משלו **בגד**
הביאהו לרית הפרה ו/ מאי פמה אמר רב יוסף פמה אמר שא פדשו סדין שלבוב מאי שבת
שלובן אמר רב פה כד שיביל שיעורית הוה בגדי בגין קדש ידיו ורגליו בשחר היה לובש
שלשים ו/ מנעו אמת לאש מעיבן האקא משמע לך דבצר מהב לא נעביד או בציר מהתי

לאביא דתורה...
לפניו וסראק לא פון חסד פארום...
עשה נס נח אים מועמו והיה מצביע על חכמתו...
ויצאה מתחת רגלי עיניה...
קדוה בתעו ארזים להוסיפן כמותים אל תקנה צמותים אל גדיהם...
שתנו עליוהב חוץ משערי תקנה מפני שנעשו בו נסים...
בן יעקב אהם נחשדקו צדקת היתה והיתה מזהבת שלזהב...
גדמו לא רצו ללמד על מעשה לחם הננס...
בן לוי היה זדיע פדק צביר ולא רצה ללמד בן קמיר...
על מלך זכר צדיק לבדכה...
בקיודן בעשה לחם הננס...
יודעין לאמת כמותה ולא היו יודעין...
היו מקיין חכמים...
עבדי ה'...
לחם חכמים ולא באו כמלו להן שכר וצאו...
ובדי ל מואל ל יהודה אהם בכל יום עש...
ראיתם שלא ללמד אמרו להן יודעה...
איים שדכו חנון מלך ויעשה בני...
בד פתח שלח יאמר...
שלכות אבטאס דאי...
בעשה קמורי...
לחם כמותה ולא היו יודעין...
לסעבהו יחדיו בית אבטאס...
נכחין שנים עשר מנה והיום...
היום ארבע ושמנה אמלחם...
שעוולם לא ילך מנה מצמאת חכמים...
תבטמי שלא יאמרן...
תבא אמר יעקב...
פון לי ששמן בן לחם הננס...
שעוולם ובבן אמדות למנה מה גכית אמר לי בבד חכמי נאמתי : ומבנה מה שחקר

עדי ה...
יש...
ש...
כיון שבא לידו הטא בעם לאטתה ושכח לא חסא שוב אינו חוטא על דגלי חסדיה
אמל שמעון בן לקיש מאי דכתאס ללויים הוא לויש לעגנים יתן חץ בא לרפואה ביה
בא ליהר מקייעין אותו: תונא דבי ר' ישמעל משל לאדם עדיה מוכר נפט ואפס
בא ליהר נפטא מל לו לך שווד לעצמך בא ליהר אמרסמאן אמר לו המתן עד שאמר
לך כדי שאתבסם אנו אתה: תונא דבי ר' ישמעל עבדה מטמאמת לבו של אדם שעה ולא
תטמאן בהם בעממתם אל תקרא ונטמאת לא ונטמאת: תו תנן ולא תטמאן בודם
ונטמאתם במ אדם מטמאן עצמו מעט מטמאן אותו הרבה: מלמטה מטמאן אורו
מלמעלה: בעולם הזה מטמאן אותו לעולם הבא: והתקדשותם והייתם קדשים אדם
מקדש עצמו מעט מקדשין אותו הרבה: מלמעט מקדשין אותו מלמעלה: בעולם הזה מקדשין
אתה לעולם הבא:

הדרגת ערך אמר לה הממונה

עדין בקלפי והעלה שני גדולות
לשם ואחד כתוב עליו לעזאזל אם שלטם עלה בימינו הסגן אומל ואישי בהן גדול הגבה
ימיוך אם בשמאל עלה ראש ביתאב אומל לו אישי בהן גדול הגבה שמאלך נתנן על ש
השעדים ואמל לך הטאת ל' ישמעל אמר לא היה צריך לומר הטאת לא לשם והן עונן אחיו
בדוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: אמל עדין בקלפי למאי לו כי היכי דלא עבון
ונשקל: אמר נבא קלפי שלטן חיתה ושלחול הית: עדי מחזקת לא שתי ידים: מתקין
ליה רבנא בשלמא אנה מחזקת לא שתי ידים כי היכי דלא עבון ונשקל: לא שלחול הית
נקדשה: אם כן הוא ליה כלי שרה וכלי שרת דעך לא עבדין: ועבדה דכסף ועבדה דזהב
התנה חסר על ממונן של ישראל: מתגרתין דלא כי האני תנן דתניא ל' יהודה חומר
מטאם ל' איזר סגן ובחן גדול מכבטין ימנן כחלפי אם בימינו שלבחן גדול עולה הסגן
אומל לו אישי בהן גדול הגבה ימנך: אם בימינו שלסגן עולה ראש ביתאבאמ לו אישי כהן
גדול דבר מימליך וימי ליה סגן: כון דלא פליק בידיה חלשא דענה: במאי קא מיפלג
מל סבר ימניה דסגן עדימא מסמליה דבחן גדול: ומל סבר כי הדדי ניטון מאן האני תאניא
דפלג עליה דל' יהודה ד' חננה סגן הכהנים היא דתניא ל' אגשה סגן הכהנים אומל למה סגן
ממונה שאם אירע צו פסול בבחן גדול נטנס ומשמש תחתו: תנו רבנן הרבעים שנה
ששימש שמעון הצדיק היה גדול עולה בימיו מטאן ואילך בעמים עולה בימיו בעמים
עולה בשמי ויהי לשון שלזהויות מלבין מבחן ואילך בעמים מלבין בעמים אינו מלבין
וחתנר מערבי דולק מבחן ואילך פעמים דולק בעמים אינו דולק והיה אש שלמערכה
מתגבול ולא חיו צדיקין כהנים להביא עצים למערכה חוץ משני גדולי עצים כדי לקיים
מצות עצים מבחן ואילך תשש כוחה שלמערכה ולא חיו כהנים נמנעין מלהביא עצים

זימלתי לך שיעור גדול - מאתך יבדדתי לך - וכן כבודי ופניתי ופניתי ופניתי
שלש עשר המצוות אחת שלמוצא אחת משקל פסלה דין וזאת משקל ששבעים והזאת משקל
שקל ואין לי לפרש כי אתה דאבון בלשה משמח דל ונתן שלכנה משקל פסלה דין: שלש עשר המצוות
משקל שתי סלעים ושלמוצא משקל שקל: אמר לחכמי פלג בהל שמוען ביהל ופניו וזכרן וזה
היא אמר משקל עשרה דין נהר אמר משקל שקל וקיימך אחד המדבה ואחד הממעט: אמר ופני
אמר לך ימיה מדבת לאו במנה פלג דה שיעור המשקל פלג והוא יומא נח נעשה דרביא ביה
קוסי ואתנה ביה קיימא רביא ביה קוסי המעבר בעציר המשקלה: אמר ואתה שתי שחיטוב שמעית אתה
שלכנה וזאת שלכנה אחת כשלה ביה ואחת פסולה עיר וכלי דעפלה הי מעבר: איתמר שחיטת פנה ופני
ובשמואל הדאמי זכרה פסולה דברו כשהיא: ואמר ופניו פסולה דפנה עשרה: תסתים דרב דאמר
שחיטת פנה פסולה דאמר וזוהי חלכב שחיטת פנה פסולה דאמר דב עפלה דעיר והוקדה תסתים:
ובשמואל שחיטת פנה פסולה דסת לעזר וחקר פניו במי ופניו אחרין והוקדה שחיטת פנה עפולה דהיא והיא
דזכה פנה נמי: שחיטת פנה וקדשי ביה הדין היא וזוהי שחיטת פנה: וזוהי קדשי ביה הפני פניו:
קדשי מוצא מעט: אמר רב טשא ביה דרב אורי פניו והוקדה המצוות נעשים דלמא עפולה דהיא
בשחיטת פנה: ולשמואל מא שחיטת פנה ביה הדין והוקדה פנה נמי המצוות לעזר והוקדה: שאש הדין
והוקדה וזוהי חלכב שחיטת פנה וזוהי חלכב שחיטת פנה: וזוהי חלכב שחיטת פנה מעט:
שחיטת פנה דעזר ומקד: ושמואל שלחן יפה דעזר מוצא פנה לאו בפניו ליה מושקת אתה הפנה לעזר:
ורב הדין בשחיטת פנה וזוהי חלכב שחיטת פנה דעזר וזוהי חלכב שחיטת פנה דעזר:
לאו: ואוקתב דמי בשחיטת פנה הדין דקח מתכשרא ליה פנה חלכב שחיטת פנה לאו עפולה:
למעטא איתן ליה למעטא אסיפת פנה ומלו מים וקדוש למעטא ליה נדה דת: לא למעטא
השלכת עץ חזק ואזוב ושע תלעת דלא גופה רבנה נהון: איתמר שחיטת פנה ביה דאמר אמר
כשנה לך יחקר נחמה אמר וקולה עולאתה כשנה ואמר לה פסולה: מה ענין הדין שחיטת פנה
לפועה לרבאין דהיא דאמר: מימיה שאין כשרים באיש כחיש ואין כשרים לא ביום מעין לפנות
שחיטת פנה וזוהי חלכב שחיטת פנה וזוהי חלכב שחיטת פנה: ולשמואל חלכב שחיטת פנה
מכנה אח אסיפת פנה ומלו מים וקדוש תל: זאת ומה דאמר: לזכות חלכו וללוחא אתאן אחר
שחיטת פנה מעט: אמר הדין לומר את כולם מהזאת מימיה מה הזאת מימיה מיוחדין שאין
כשרים באשה כחיש ואין כשרים לא ביום חלכב שחיטת פנה וזוהי חלכב שחיטת פנה
והשלכת עץ חזק ואזוב ושע תלעת שאין כשרים באשה כחיש ואין כשרים לא ביום ומוציא את
אסיפת פנה ומלו מים וקדוש חלכו וכשרים באשה כחיש וכשרים נמי בין ביום בין בלילה:
והא מאי תיבנה או ליטא מדבסולין באשה פסולין נמי בזר: הזאת מימיה תופה שפסולין באשה
וכשרים בזר: אמר אביי דמי תיבנה אשה מאי עמא לעזר ולא אשה דה נמי לעזר ולא אשה:
עולא כלה פשה כולה משמע מוציא מיד משמע מיד משמע: ונתת אתה אתה אל העזר הדין
חוקה לעזר ולא לדורות לעזר: איבא דאמר לידות ככה דהדין ואוכה דאמר לידות ככה
גדול: בשלמא למן זמא לידות ככה דהדין שפיר: לא למן דאמר לידות ככה גדול מבדלה

קרישן כל אל המוסר וכלה להיש אשכנז חזקת המוסר והוא המוסר והוא המוסר
בשלבסוף ומענה למך שלזב זהו חזקת המוסר והוא המוסר והוא המוסר
קבץ ומענה לתוך שלשת קבץ והוא חזקת המוסר והוא המוסר והוא המוסר
חזקה בשלמא ומענה לתוך שלשת קבץ והוא חזקת המוסר והוא המוסר והוא המוסר
גמ' שבהכל והטת וכלאדם לא יהיה באהל מועד אמר רב יהודה תג שלח כלל תמונה
וכלאדם לא יהיה יכול אכילן בעונה תל וכלאדם לא יהיה באהל מועד אין ללא באהל מועד
בשילה בית העולמים מעין תל בקדש: אין ללא בשעת הקטרה בשעת מתן דמים מעין תל
לכפר: אין ללא בגמטו כצאתו מעין תל עד דתת: וכפר בעדו ובעד ביתו כמלתו קודמת לנשת
בזו וכפרת ביתו קודמת לכפרת אהין הכהנים וכפרת אהין הכהנים קודמת לכפרת כל קהל ישראל:
אמר רב אין ללא בשעת הקטרה מאי משמע אמ' רבא ואיתמר רב יצחק בר אבדימי וכזאמ ר
לכפר אמר קרה וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל קהל ישראל היה כפרה ששנה לן
ולביתו ולאהין הכהנים ולכל קהל ישראל היו אומ' זו הקטרה: וקטורת מכפרת היין והתני ל' הקטרה
למדנו לקטורת שחכמה שנותקת את הקטורת וכפר על העצם: והתני רב' ל' ישמעאל על מה קטורת
מכפרת על לשון הרע ובא דבר שבחשוי וכפר על מעשה חשוי: תנן התם ומד שיק מצין
האולם ולמזבח בשעת הקטרת אמ' עולא אמר ל' עזר ל' שנה לא בשעת הקטרה והיכל הגמל
בשעת הקטרה דלפני לפנים מהיכל פרשי מבין האולם למזבח ל' פרשי: מותב רב אחא בר
אבא ואמר ל' כד ל' קרי אומ' נשם שגורשיין מצין האולם למזבח בשעת הקטרה כך פורשיין
בשעת מתן פר בהן משיח ופר העלם דבר שלעבוד ושעני עז' האין מה מעלה יש בין היכל לבין
האולם למזבח לא שבהיכל פרשיין בין בשעת הקטרה ובין שלא בשעת הקטרה ובין האולם למזבח
אין פרשיין לא בשעת הקטרה בשעת הקטרת מיהא פרשיין מהו לאו בשעת הקטרה דלפני
לפנים: לא בשעת הקטרה דהיכל: והאיכא דהא למעלה דאילו בהיכל פרשיין בשעת הקטרה דידה
ובין בשעת הקטרה דלפני לפנים ואילו בין האולם למזבח ל' פרשיין לא בשעת הקטרה דהיכל: והאי
הא קאמ' לא שבהיכל פרשיין בין בשעת הקטרה ובין שלא בשעת הקטרה ובין האולם למזבח
אין פרשיין לא בשעת הקטרה: והאיכא דהא מעלה אחרית דאלו בהיכל פרשיין בקדושה דידה
ובין בקדושה דלפני לפנים ואילו בין האולם למזבח ל' פרשיין בקדושה דהיכל: אמר רבא שם
פרשה אחת היא: אמר מד נשם שגורשיין מצין האולם למזבח בשעת הקטרה כך פורשיין בשעת
מתן פר בהן משיח ופר העלם דבר שלעבוד ושעני עז' מנא ל' אמ' ל' פדת אהנת כמנה כפרה
מקום הכפרים אמר רב אחאי בר אבא שמע מינה מעלות דאורייתא: איכא דאמר ל' לכתא והט
גמירי ל' דאו סלקא דעתא דהגן מאי שנא בין האולם ולמזבח דפרשיין דלמא מקרו עילי:
בעודה נמי נפרשו דלמא מקרו עילי: בין האולם ולמזבח כיון דלא מפסק מידי ל' מנכרת מלתא
בעודה כיון דאיכא מזבח הוי עז' דמבסק מנכרת מלתא: אמר רבא שמע מינה קדושת היכל
ואולם חדא היא דאו סלקא דעתא שתי קדושות ענהי אונס גופיה גזרה וניקום נגזר גזירה למנה
לא אולם ובין האולם למזבח חדא קדושה היכל ואולם שתי קדושות: בכלאים חזקה

בשלבסוף

בפיקודיך ויהי עמך ויהי עמך ויהי עמך
אם לי' יהיה מניין לאצתו ואליהו שלח ויהיה מניין מניין על המזבח ויהי עמך
ויסי' אומ' מביין שעושיך מענכה לחיוס האש גל' עהאש על המזבח : ולי' יסי' הי' עמך ואליהו מניין
ליה נפקא ליה מהיכא דנפקא ליה לל' שמעון דתנא (נתנו כפ' אהרן) הכהנים אש על המזבח לשרי' על
הצתת אלתה שלא תהא לא בכהן כשר וכלי כשר וכלי די' יהודה אמ' ליה שמעון ופי' תעלה על
דעתך שזר קרב למזבח לא לימד על הצתת אלתה שלא תהא לא בכהן שלמוזבח : ולי' יהודה אמ' עתה
הנה אמנית דקא' באדעא ועבירי במכחח קמ' משמעלך : ולי' מאיר אבדיס נפדריס שלא טענולו וטענולו
מט' ליה נפקא ליה מן והאש ורובנ' ומי' לה דרשי' : ונתנ' איצריס ופדריס מי' עבירי להו מהדר
להו למענכה גדולה דתנא מביין לאבדיס ופדריס שלא טענולו מענכ' שמוודין על יד' מזבח ואס' אן
ידי' מזבח מהי' קי' עסודת' על גבי כבש אש על גבי הכופ' עד שיטעש מעוסד' גדולה ופדריס תל'
אשר תחבל האש את העולה על המזבח : ולי' מהיר עבול' עולה אהרן מהזיר ויהי אהרן מהזיר עבול'
קטורת ותנא דבי' יד' קטורת עמק' מעל גבי המזבח אל' קור' כין עבד' איך מהזיריך אהרן דתנא
עב' תננה בר' מעומי' בר' ד' יעזר' בן יעקב אשר תחבל האש את העולה על המזבח עבול' עולה אהרן
מהזיר ויהי אהרן מהזיר עבול' קטורת : דבול' עלמא מיהא כוס' כין כוס' אית' ליה מני' לן מן
אזאש ואש למאן דלא דריש' ויהי' (וי' דריש') אש תמיד' למא' אהרן מי' ל' ל' דריש' ואש
המזבח תקד' בו לימד על מענכה שניה שלחט' אית' שלא תהא לא על מזבח הי' צון : אש מהתה
ומנחה מניין ודין הוא נמדה אש בקטורת ונאמרה אש במחתה ומנחה מה להלן על מזבח הי' צון
אך באן על מזבח הי' צון : אכלך לדרך ונאמרה : ש' בקטורת ונאמרה אש במחתה ומנחה מה
להלן בסמוך לן אף באן בסמוך לן תל' אש תמיד' תקד' על אהרן לת' ענכה אש שתמחהלך תהא
תמיד' לא תהא לא על מזבח הי' צון : ולי' נאמרה אש במחתה מניין ודין הוא נאמרה אש
במנחה ונאמרה אש במחתה מה להלן על מזבח הי' צון אף באן על מזבח הי' צון : אן כל'
ל דרך ונאמרה אש בקטורת ונאמרה אש במחתה מה להלן בסמוך לן אף באן בסמוך לן תל'
ולקח מלא' תמחתה גחלי' אש מעל המזבח מלפ' י' איהו הוא דבר שמקצתו לט' י' ואי' פלו' לפ' י'
י' הו' אומ' זה מזבח הי' צון : נאמרה לך למכתב מעל המזבח ואצטרך למכתב מלפ' י' דאן
כתב לחמ' מעל המזבח הוה אמנית מזבח בנימי' כתב לחמ' מלפ' י' ואן כתב מלפ' י' הוה אמנית
דוקא מלפ' י' אבל מהא' ג' קסא' ומהא' ג' קסא' לא עריכי' : אמ' ל' יעזר' משום בר' קבר' אן
אומ' הוה י' מסד' איברי' עולות החול' שנשתירו עושה להן מענכה כבש' עממה נסודין אפילו
בשבת' מאיקח משמעלך תננה בכליוס היושם ארבע מערכות והז' חמש אמ' לבון לא
בענכה לא לסולין דוקא דמשלה בהן חור' אבל לא משלה בהן חור' ל' מכלל דבשרים אעב'
דלא משלה בהן חור' : אכא דאמרי' אחד בשרין ואחד פקולין וא משלה בהן חור' איך וא לא לא :
ואפי' בשבת תננה והיוס חמש אמר רב אחא בר' יעקב אצטרך פלקא דעתא אמנית ה' מל'
היוס דחליוס הכפורים להיות אחר שבת דחלבי' שבת קריבין צ' וי' הכפורים אבל באמצע שבת
אם לא קא' משמעלך : אמר רבא מוח' הא' דלת' אש לקמחיה בכליוס פנך קשיח : ופליגא

לוי... כלל...
 וזהו...
 חזק את השבת ואת העומדה ואפי' דיהי' כל שיער ומנוקש אפי' דחה לאתא אשבת ולא את
 הכתובה ואפי' דציבור: אותיבא אביי פד ושעיר שלום הכמורים שאצרו והפדיש אחרים תחתיה
 ופן שעירי עז שאצרו והפדיש אחרים תחתיה כולן ימותו רבדי ל יהודה דלעזר ול שמעון אומ
 כולן ידעו עד שיסתבחו ומכחו וכלו דמיהן לנדבה שהי' תחתיה ציבור מתה: אמר ליה מאי פד פד
 העלם דבג של עיבור והא שלום הכמורים קח תאמ' אשעיר: והתמא פד' וס הכמורים ושעיר יום
 הכמורים לא תמא שהי' תחתיה ציבור מתה לא תמא שהי' תחתיה שותפי' מתה למאי נפקח
 איה דלא ת' ליה פסחם פד כמורה: תא שמע רבבי ל לעזר לדבדי האמ' פד' וס הכמורים קרבן
 יחיד הוא: עושה תמורה הואין עושה תמורה לאו מכלל דאבא למאן דאמ' דציבור: לא מכלל
 דאבא למאן דאמ' דשותפי': גמיה פד' ליעזר לדבדי האמ' פד' וס הכמורים קרבן יחיד הוא
 עושה תמורה הואין עושה תמורה מאי קח מצעיא ליה בתר מקריש אזלינן אנתר מתכפר אזלינן
 פשיפא לעיני תמורה בתר בתפרי אזלינן דאמ' לאבנה אמ' ל יחנן מ' דיש מוסף הומש
 והתפרי עושה תמורה והתפרי משלועל עלהביו טובת הנחה שלו לעולם בשיטא ליה דבתר
 מתפרי אזלינן והתפרי קח מצעיא ליה אחיו הפרנס מקציעה מיבבדי אן מקריבא מבסר: תא
 שמעיה פד' בוצה בוצה מצעיה וצמחה מצעיה: אומר בוצה בוצה שהוצה עושה תמורה וזוהי את
 לא השבחה וזוהי את הממנה מה שאי' בתמורה: חומר בתמורה שהתמורה חלה על בעל מוס
 קרובותיו וצדקה להוליק להקז ולעב' מה שאין פת' בוצה: האי' זבא מאי עבידתיה או דציבור
 עושה תמורה וזוהי רוחה את השבת ואת העומדה: לא לאו יחנן שלא הדין ועושה תמורה
 דקרבן יחיד הוא: וזוהי את השבת ואת הממנה דקביע' איה: אמ' רב ששת לא: אילו: הנימי
 לכתוביה דהו' סלקא דעביד פד' תמורתן טמאה ושבת הוא: דחיתא הא מקרב קדב' תמורה
 הפחתה וזוהי חסרת למיתא אזלא: מאי תמונה שום תמונה: אהבו זבא נמי לית' ולוקמה
 שום זבא: שום זבא לא קח תאמ' מקראתני חומר בתמורה מצבחה שותמנה חלה על בעל
 מוס קרובותיו וצדקה להוליק להקז ולעבד מה שאין פ' בוצה ואופלקא דעביד זבא נמי שום זבא
 האי' פד' ומעשר דחלין על בעל מוס קרובותיו וצדקה להוליק להקז ולעבד לא שום זבא
 לא קח תאמ' נמי טעם תמורה שום תמורה חסרת היא: זבא הת' בעור הת' מעשר הת' שלמים:
 ור' עשה דדמוקים לה באלו לוקמה בפסח דעושה תמורה דקרבן יחיד הוא ורוחה שבת היא
 שמתא דקביע' ליה זמק: קח קרבן איך שחטיק את הפסח על יחיד' ולוקמה בפסח שב פסח שב
 מאי תאמ' טמאה: אמ' ליה רב הונא בניה דרב הושע לרבא האי' תנא מאי שנא בפסח דקאר' לה
 קרבן יחיד ומאי שנא הגגה דקאר' ליה דקאר' קרבן צבור: או משום דאית' בפסחא פסח נמי
 בפסחא תתי' בפסח שב דלא אתי בפסחא: פסח שב מאי דאזי טומאה: אף קבר לה במדון
 דאזי דתתי' טומאה דתתי' דוחה את השבת ואין דוחה את הטמאה ל יהודה אומאך דוחה את
 הכתובה אפי' מאי טעמיה דתתי' קמא כחט טמאה דתתי' בטמאה יעשה: ול יהודה אמר לך

דעת רב
 לתפרי
 מתפרי
 פ' א
 פ' א

אמר ואלו אמרתי היום נכחתי לפני ה' ואלו אמרתי היום נכחתי לפני ה'
משל עונותי יכול לא יבא משל עונותי שאיך יצבור חסד כפרתו ואלו אמרתי היום נכחתי לפני ה'
הכהנים מתכפרין בזולת אשר לו משלו הוא מביא ומביא משל עונותי ויכול לא יבא משל עונותי
בשרת אשר לו הכתשנה עליו לעבדו ותסבבה אחיו הכהנים או ילואקט להוכלל חיצי מן עונותיה
לא בני גזת דאחרון המקורי המקריה דתמ לבני תהיו הכהנים ומחלק ביהכל עד שמגיע לבין שנת
הפירות וגו' שביד קאמי י נסי ורנני ביום דהווי במקדש ראשון חמה טרקסין ומספקא להו לרנני
או קדושה בלבנים או קדושה בלחץ הולך עניי תהיו וי נסי פישא ליה תנרנני
בין מוצה למנחה הוה מחלק דבירי ד נאיר לי יהודיה אמר בין מוצה לעלמית ויש אמרין ביר
שלחנות ולבנותו מחזיקי שומא דב חסד ד יוסי דהוה פתחא בעצמן ול מאיר פתחא בדרום
ד יהודיהו כד מאיר סביב לחיה לעולבין מוצה למנחה הוה יוסי סביב לחיה לישלובין שלחנות
לכורב ל עולם כד יוסי סביב לחיה ומתקבד ל יוסי שלחנות למנחה ומעבד מוצהין ומספק ליה
ולת מתעיל ויה ואובע תהי מק לעולם עמו דרום ולא אחרת חסד למעיל להדיא וי יוסי חביבין
שרה שרה הצדיקת הקלה לשניה ול מאיר נמי עולבין מנחה לפנות דמשתתרי משהו אמר
י ונתן חמה טרקסין לת הכרעונה הכמים אס כלבים אס בנהוין מתקין ליה חביבין מחזיקי
מספקא ליה או נמ מטום דנת והבית אשר ננה מחלק שלמה ליה שש פ אמרה ארכו ועשרים
נחבו ושלשים אמרה קומתו וכת ארבעים אמרה הי ת הוא הויבל לפני וכת ולכפי הדביר
עשרים אמרה ארך ועשרים אמרה כחב ועשרים אמר ו אמרה טרקסין לא ירנני או מדי
ארבעין אומה עשרין דנחמה מר עין ונתן לח קח חשיב תדע דהיבד י ס בתלים
מאה על דרום מאה מק המי מה נה היכל שש ותוכו ארבעים אמר טרקס שרים
שש וכותל התחמש הריקה מסתקא ליה קדושה יוסף איש הועיל האוקלא הויב כד הדרגד בתוך הבית מכנסי
איבשא להו בכי קאמי ורציר בתוך הבית פעמה הבין יתס טס את אנון בבית יא חלמה ודביר
בתוך הבית מכנסי רכין לתתן שם את ארון ברית י יוסי מספקא ליה לוסף אש הועיל והתבא
איפי בן יהודה אמר משה מקרמות אקלום הכר במנהגה ולא דקן שאת ומספקא ליה לחל חסד
וקס' ונתן הוא יוסף איש הועיל הוא יוסף הצבלי הוא איפי בן יהודה הוא איפי בן גוראריה הוא
איפי בן גמליא הוא איפי בן מהלל ומה שמו איפי בן עקב ישמו העמל דאורייתא אבל דבני איפי
טובא ו באורייתא הכ ותו ליכא והאיכא דבני דבחסד יאת נעמי בטיהל נעלו עלה כנשים
ודבחו זבחים שלמים לשי בדים או דלמא איה וואי פדים לרב חסד חמיבעא ליה לוסף אש
הועיל פשיטא ליה מודיעתין החיטנה פומה מן הדרום והכנסית מן העמל
מחלק בניה) עד שמגיע לעמון הגיע לעמון המך בנו לדרום מחלק ושמו אס הכרבת עד שמגיע

לשקן נסח

לשקן נסח

לחלק

בה השום דהוא תלומת הדשן וזהו כהן וזהו כהן וזהו כהן וזהו כהן
 כחור אין מלמדו. הא נחמ לרבנן דאמרי והעם עם מלמדו שישנו וצדקה אין על דעת
 דאמר דאנין הם להשתמש בהן כהן הדיוט. ומאי והעם שם מאי וצדקה דאנין למי
 דא והעם שם של ושתמש בהן ליום הכפורים אחד: מאי איפז למימד משום דהוה
 תלומת הדשן עגלה ערופה שני כחובין הבאין כחד ושני כחובין הבאין כחד אין מלמדו
 התעורר למימד דאמין מלמדו אין למימד דאמין מלמדו מאי איכא למימד מי עושי בדיב
 המכנה ושמו העם נט בערופה הע אין מדי אחד נחמ. והע תלמה קראי בדם למאם חד
 למיעוטי נחמ חד למיעוטי מעילת: וחד למיעוטי נחמה אבל בגול לא עידי קרא דתנן
 כל שיש לו מדין בין לאדם ובין למזבח חייבין עליו משום כבוד לא ירצה לאפוקי דהוא
 גופה מדין הוא: מחבירין כל מעשה יום הכפורים האמורים על הקדר
 הקדים מעשה לחבירולא עשה הכלום הקדים דם בשעיר לדם הפר וחזק זה דם השעיר
 אחר דם הקדר אעדי שיה מד מתנות שבפעם נשפך דם יביא אחד ויתחיל כותלה מבפעם
 וכן מהכל וכן במזבח הזהב שכול יהכירה בגעשין לא עזרול שמעון אומדין ממקום
 שפוק שם הוא מתחיל תלומתו כהן עשה יום הכפורים האמור על הקדר
 אם הקדים מעשה לחבירולא עשה כלום אמר יהודה לרא בדברים הנעשים בכגדי לבן
 בפנים אבל דברים הנעשין בכגדי לבן בחוץ אם הקדים משה לחבירו מה שעשה עשו
 אמר גחמיה לרא בדברים הנעשין בין בין בפנים ובין בחוץ אבל דברים הנעשין בכגדי
 זהב אם הקדים מעשה לחבירו מה עשו אמר ל' ופנין שעה ממקרא אחד דעשן והיה
 זאת לכם לחקת עולם לצפר עלבן אמר חטו זה בעל יהודה סבל כי פתיבא חקת חטו
 המעבדין כוונתם אחת בשעה: ול כהן. פקדו כגדים המתכבדין בקם פעם אחת בשעה: ול
 יתבן שפיר קאמר נחמיה אמר לך מידי גמם בת: ולי יהודא פתחא ונת אחת חד למיעוטי
 בכדי לבן בחוץ וחד למיעוטי בכדי זהב: ול נחמיה חד למיעוטי בכדי זהב וחד למיעוטי שידים
 דלת מעבדי: ופאמר יוחנן ונחמיה חד למיעוטי כדברי חזקוני שידים מעבדי קשיא: ול
 יהודה או מעבדי מעבדי או לא מעבדי כגד קרא נפקא דתנן נבלה מבפא את הקדש ואת
 אהל מועד ואת המזבח אם במזבח כלה אם לא כפל כלה רבי' עקיבה אמר ל' יהודה
 מבט מה לא נחמאם כלה נפל שאם חסר אחת מן המתנות לא עשה כלום: מאי ביניהו פליג
 בה ל' יוחנן ולי יהושעאן ל' נחמיה אמר משמעוב דורשין אבא בעהו וחד חמד שידים מעבדין
 איכא ביניהו: אמר ל' חננה קטורת שאפנה קודם שתפנה פפולא עשה כלום: כמאן כ' ל'
 נחמיה: אפי' תנן ל' יהודה עולך פעם בפעם דאמרי: תנאם עבד שלאגמל מתנות שבפעם
 נשפך דם יביא אחד ויתחיל כותלה מבפעם: ואם איתא יביא שני וחזק ויחזק מיבי ליה
 אין הכי נמי: ותנן בפדוקא מייביב קטורת ל' אהרן מדי: אמר עבד' בעיר ששחטו קודם
 מתן חמו שלכל לא עשה כלום: נחמין כל נחמיה אפי' בימיהו יהודה אמר פעם בפעם דאמרי
 תנן הקדים דם השעיר לדם הגב יחד ויתקדים השעיר אחר דם הגב ואם איתא יביא אחד

מיוזבית דים סקריקין איתן כחוקן שנתן להם מלכותם ויהי עמם כעמיתיהם
הנאת דרתי מות בעשה ואלענת שיער בר מאי איתן למי סגדה פרחוד שיער ומוסום גמיה
ימותו לא גרה מעשים הטאת שעברה שנתה תנת שיער פרחודי איתן למי מר זכרי שיער גוספיה
הטאת שעברה שנתה הוא יחא לא קשיא כל דתנא שנה תמימה ל אומ של שטאות ששים וחמשה
יום כמעין ימות החמה וזכב אומ' מונה שנים עשר חדש מיום ליום אסגתעברת שנה לעברה
לו לא תנא שיער פר מאי איתן למימר גזנה כראשו שיער ומשום גזנה ימותו ועוד הוצאת
שעברה שנתה גזנה לרעה אזלא דאמרל שמעון בן לקיש הטאת שעברה שנתה מאיזן אותה כזו
עומדת בצות הקבוצות וכוונה לא אמ' עבא משום תקלה ומונה תמימה דהיינו לתקלה דתנא
אין מקדישין ואין מעדיבין ואין מחייבין בזמן הזה הקדיש העדיך החלים בהמה תעקר בידות
כפות נשלים יקרבו יקבו מעות וכל מתכות יזלך לים המלח ואיה זה עיקור געל דלד
כפטה נתיא מתה מאי ליה תקלה דמאי אז תקלא דהקדשה אכלו כל דעיות נמי אודגזה ועבדה
אפי כל דעיות נמי למלם תקלה דהקדשה הנך דלע בע הקדשה ענדו לא טרוד בהו הני דבע
הקדשה ענדו נדיד בהו ותקלה גומה תנתי היא דתנא מרא קח שלא קרב בראשון יקרב בשני לא
קרב בשני יקרב לשנה השנייה ותנא אידך לא יקרב מאי לאו אדרי אדרי דבי ובתקלה קח מפלג
לא חתכו והא נכח והא תנא מעות לאו טמוע מינה אדרי אדרי דבי ובתקלה קח מיפלג
שומעמינה מתערתין מה לאצל שיער המשתלח סומך שטת ידיו עליו ומתודה וכך
הוא אמר אצל השם עו ובשמו וחטאו ולבטך עמך ישראל חטא השם כפרנו לעונות ועל הפשעים
ועל האמאים שנטו שפשוטו וחסטתו לפסך עמך ישראל כבת בתוכה משה עבדיך כי ביום הזה
יכפר עליכם לזהו אמרם מכל המל למע יי תפלוז והן עונן אחרי יבצר שם כבוד מלכותו לעו
ועד וצבא ואת אמתא ל ירמיה דלא בל יהודה חול יהודה כיון דאמ' בהנעם יש להם כפרה
בשעור דהשתלח לתעט נפי ובעי ההרין עם קדושיך אבי אמ' אפי' תימ' ל יהודה מי נפקי בהנעם
מכלל עמך ישראל מתערתין מסדו למי שמולכו וכל נשרים להולכו ואת שטעו
בהנעם קבע נחא אז מניחין את ישראל דהא יב' אמרל יום מעשה וחוליתו עשעלה מעצמי וישראל היה
כבש עושאל מצב הפכין שמתלשין בשמדן ואמכין מל דתה נתיבין וקוי יושלים מל דויק
אותו עד מופה דהשונה עשר סוכות מירושלים וכי עוס' השנים ליש שבעה ומה צה לפע מיל
תכר רבנן איש חוב שירד את הדין עתי שיחא מזומין עתי ששם שבת עת ואמלו בטומאה
אמר מד איש להכשיר אתה זר בשיוח' מהו דתימ' כגריה בתבד דה פ' דשים קח אשמע לך עתי
ואפילו שבת למאי הלכתא אמר' ששת שנים חלה מלכבוך וצדק דלא כל נתן דאמר נתן הא אמ
חי נתיח את עצמו אפילו תמ' ל נתן כיון דחלה כפחות דהיינו ויחגך מודה לנתן כפחות
אמר רבנן דתת' אומדת עירוב דאע"ה לשבת ויחגך שבת ויחגך שבת עתי ואפי' בטומאה
למאי הלכתא אמר' ששת שנים נתיח בשבת וצדק דהיינו ומשכחון חל' מלכבוך כפחות ממלך
בית אשה סעוקי - שאר' שנת' חלה מהו שיכפרו אמר' להם יבול' שבת ואתם חלה
שאלו מהו שיכפרו אמר' להם אמר' ביהוים אמר' ואמ' דהיינו שבת מהו שירד

אחרי

המנוח בגדי צבא... חזק צויה כליה...
כליה בין קרעו... זמנו דמישק גישה ולא תנצלה...
קושדיו אותו על סתח אולם...
שיחן קושדיו אותו על סתח אולם...
מתבשרין התקינו שיחון קושדיו...
איעזר הקפד לשון שלמה הזית בתולה...
למדבר אלבין ויודעין שגששית מיונות לקיים...
איתן איתנים מה הן בהכרת רב...
דמין דאמ מותדיו מנדבר כתיבה...
המדברה לרבות טוב וקישון ושילו...
ויורדי דא גזרה שישן קומד מ...
עמאל פקום שעת קשה וכולה...
קשה שבהלים וכן תא אמן ואם אילי...
ענה ועזאלו תנו רבנן את משפטי...
הוא שמתכוין ואין על גלוי עריות...
ואינן בשר תמיד ודוקי ויבנה והרבעת...
ועפדי מדינה ושעור נקוד פטר...
הם תלמידי יראים ש'תקדוהו ואין...
הומות ירושלים ל' שמעון אומי...
המשלח יוכל משיח לחוץ לחומה...
שיגע לצוק תל המשלח משעת...
ל' וסיו אומי משעת דחייטו לצוק...
מתבדלין אמרו אצל הפל ואלו...
והקטירין על גבי מצבת קרען...
משיחין חוץ לחומה וצדקה...
ומה באש במדבר אילו שגששית...
במין קליעה תנו רבנן לא היה...

רבנן

מא
מס

ענין וקול לא יסמע' וכן פירשנו בפרש' וכן פירשנו בפרש' וכן פירשנו בפרש'

ענין וקול לא יסמע' וכן פירשנו בפרש' וכן פירשנו בפרש' וכן פירשנו בפרש'
האין מהודיק לו לא ראשון של וואל-הודיק' וכן פירשנו בפרש' וכן פירשנו בפרש'
במה אלקיעלה לשחזר לעיר בעגולי המעדות בעלי קיעולה בידן חזרה שחולכאשר שמע עכר
ישראל ושרא הגדנא לעבדך וואמר יידידך. וכן פירשנו בפרש' וכן פירשנו בפרש'
כסדר שאל והחזירו לו כסדרך. ביום שנתה ששאל שלא כסדר חזר ושאל כסדר שג וואמר דוד
היסגודי בעלי קיעולה אתה ואת אנשי בית שאול וואמר יי וסגודו: וכן פירשנו בפרש' וכן פירשנו בפרש'
מהזירך לו ששם ס' וישאלהו ד' כי לאמל ארץ אחרי הגדוד וזה החשיב וימל לו דוד
כיהשבת שיגדלך וכל אעל שגזרת נביח החדת גזרת ארזים ותומים הנה חודת שג
אושפ' הארזים וזכה נקרה שמום חותם ותומים ארזים שם ארזים דברה מתומים וישראל
דבר הים: וכן פירשנו בפרש' וכן פירשנו בפרש' וכן פירשנו בפרש'
לעצת חם לטמון ומה חזק שביחון הסכמו עליו שנופל חס בן לעמד בן אהרן עמד לפני
במים חס לחמד האוסף עזר לעזת למלחמה עם צמיון אחיאס אחדל וואמר יי עליו כי
מחר אתנו בדרך בזה צד נעשתך. ולטו וד' מעון בקולקיש חמ מעטרפות
נחם לא בבת צד המד רב שמואל בד רבי אהרן אנהם ויך. וייעסב כתפן: וזה לא כת טותח
הבאסה בלי עקב ששטי שודוך כתפן. מותבי כל כחן שאינו מדעד לנחח הקדש ואין שוכן
שוכן ענין ויך שחל קצבו: ומעשה שחל צדק ועסר לו: אביתר לא עלוסדו פג ועל
אביתר ודחה מסייע פיעי בהדיהו. ואין נשאלין זה למלך ולכית דין ולמי שישך צדק
פן מנהגו מלי תמ למאהן דאח. ולמע אלעזר הבקיעלך ושחל לו ויג' תמ מה מלך
ישראל ומה ששחל מלך ישראל יי ויג' תמ מה מלך

הדרגא עלך בא"ו

ישראל ומה ששחל מלך ישראל יי ויג' תמ מה מלך
הסגד ב' שמיש המסגד המל. וכן פירשנו בפרש' וכן פירשנו בפרש'
לעזר והבמים אוסרין דאנכל ביום הכסמים כנותכת הגסה פסוק וכבר עטב השנת
מלוא לוגמין חייב כל האוכלין מצטרפין לככותבת וכל המשקין מצטרפין למלוא לוגמין
החובל והשותה אין מצטרפין. וכן פירשנו בפרש' וכן פירשנו בפרש'
לעזר ויג' תמ ל' דמיה לא כותבת. וכן פירשנו בפרש' וכן פירשנו בפרש'
התורה דא למחן דאמח טעמיה מן התורה מאי אפס ל' אמר: דאיתמר חצי שטור ד' זחני
המר חסוד מן התורה ול שחזק פן לקיש אמ מתנד מן הגורה בא עתא ל' יוחנן דא ל' ל'
שחזק בן לקיש מאי אפס ל' אמר אמ ל' ל' שחזק בן לקיש מאי אפס ל' אמר מדרבנן
ישראל ומה ששחל מלך ישראל יי ויג' תמ מה מלך
פרסות שקצים ורמשים סייעו נזיקבה אמאי חייב נמשבעתקד סיב: ואתמר עלה
ע' ושמוד יי ויג' תמ מה מלך ישראל יי ויג' תמ מה מלך

והוא שכל המעשה אשר עשה אלהים למשה ואלהינו
על ידו זהו חפץ מקביל פע אחד בכל יום ביום וזהו שכל המעשה
ואם שמו למאד לא ירד מן ונמצא צדק פועל בלתי פועל מכהתן את לבן לאשה
שבשמים דא כזי שייכלו אותו כשאוהבם: ואם משה אשר הדריך: וככל היה ל שרפה
ישבין ועוסקין בפרשת מק וזהו ל לשל המדעי זכר לפעולם נעלה ל לשל המדעי ואשר
שידך להן לישראל היה גבוה ששים אמה אמר לו ל ברבון מודעי עד מתיאתה מנצח ומביא עליו
אמלו ומקראת דודש חמש אמה מלמעלה גברו המים אפשר חמש עשרה בעמק חמש
עשרה בשכלה חמש עשרה בהרים: כימים שולי שרף הו קמני ועוד תנן ריבי מסגלא לא בת
בקעו כל מעינות תהום רבה עד דתקול מיא בהדי עורי ויהיך חמש עשרה אמה בצד המים:
וכימיא מדה מנוכה מדה טובה או מדה מרעונית הוי חוב מדה טובה במדת פורענות הוא או
ירבות השמים נסתרו במדת טובה מהוא אומ ויש שהקים ממעל ודלת שמים בתהומות
עליהם מן לכל ודגן סמים נתן מן כמה ארצות בלתי ארבעה ארבעה על ארבעה הוי פתוח
נמצא מן שירד לישראל גבוה: אמה: תפא איש בן יהודה חומר מן שירד להן לשל
הוא מתנכד ועולה עד שלח: חזקה ומעלף שנתעכך לפע שולחן כגד צורה
ישטב בשמן ראשי בנסי דרה: עיר: היה דדריך לעלאה האתו ועסקין וזהו
לוצח מחזיק שטרויה הוי בגימטריא הבינומי: מדי מי התם ארבעין ימי הכא חדה שעתה
התם לבוליה עלמא הכא לישראל לחזונהו ארבי נביש ליה טובא ל לעזר המודעי בתתה
פתחא גמדי: אסור באפילה בשתיהו בן המשה עמי כנגד מי אמר רב הקדח כנגד המשה
עניינים שבמדה ובעשור אך בעשור שבת שבתקדח וג שבת שבתקדח וזהו לכס לחקה
עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשותיכם קראי חמשה וזהו נאמן שיה תנן
שתה בכלל אפילה דאמ ריש לקיש מעין לשניה שהיא בכלל אפילה פלגיה לבעייה
מעשר דתנן תנן ויש תדש חמדה הוא אוקח חמדי ליהו בלתי: כלמא עליה אנגדק דאמר
רבי בר שמואל אנגדק מיא דסלקא: אכס גרון מיא דבוללו שלקין ו לא אמר רב אחא בר יעוב
מהכא ונתת הכסף בעל אשד תאור נפשך ו: הוא חקא קאמר ליה אכלב: ודלמא
הכא גמי עליה אנגדקן שבר כה מירי דמש: זרביה קמלית דתניא אכל רביה
קמלית ושתה דבש וחלב וננס למקדש חייב: כד שכל מוניד מה להלן יא אהבן
ותירוש חמדה הוא והתעמ הנודר כה ה: ככל מדי מתיקה ומתיר ביי: קאמר רב
התירוש לאו חמדה הוא וקא בת ותירוש יבוב: קאמר רב הונא מן התירוש יבוב
בתולות וקא בת ותירוש יבוב יבוב חכ יא דבר הבא מן התירוש יבוב יבוב: ותאמר
לכס הנכס הקדש את תירוש חמש מנה לה: וא: ובר הבא מן התירוש יבוב יבוב ותאמר
זו תירוש ותירוש יבוב לא חמדה הוא ובערדס הלוד אחר לישן בנאום מאי קאמר ליה יין
ומאי קרי ליה תירוש אה ליעאן יין שמביא ללה על אדם: תירוש שכלל מתיקה ובערדס
רב כהנא אמר דאמר בנאום יין וקריבן תירוש זכה נעשה ראש לא זכה נעשה לט: וזהו דאמר

מכל וכל אשר יאכל אכל שאתה יכול לאכול...
בית הוליעה מחזיק יתר מביעת תרומה...
שמה יבוא בית דין אחר וירבה בשיעורין...
מכירת קטן והתנחל שמעון בן יוסף אומר משוסל שמעון אשר לא תעשינה בשבועה ואשם השב...
מיריעתו מביא קרבן על שבגתו: לא שב מידיעתו אינו מביא קרבן על שבגתו: אם דלא מחייב...
קרבן על התי שיעוריה: למתי דסליק אדעתך מעקבה דמחייב קרבן אכזרת קטן ואיי שמו...
ירבה בשיעורין שמה יבנה בקרבנות מאמת שיעורין: אמר ר' יוחנן שיעורין ושנשין הלכו...
לפניהם מסעור ענשין מסתב כתיב אמר ל' יודך הכי קרוב שיעורין של ענשין חלפה למש...
ביום שמי' בתי נמי דבי שיעורין של ענשין חלפה למשה מסעור ואמר סאמדים בתי דמי...
התקנוס והאכל את אלה המצות מכחן שאין הנביא דשמי' להדי שדנד מעתה לא שכחו...
והיה שיעורין: השוהה מלוא לגמון חייב אמר רב יהודה אמר שמואל לא מלוא לגמון ממ...
דחביל על ל' סלקון לעד אחר ונראה כמלוא לגמון: והאין מלא לגמון תקנו תנא מלוא לג...
מלוא לגמון שמה יבנה חייב כדת שמואל אומר לדי רביעית בית הלל אומר מלוא לגמון...
ירבה חייב משוסל ד' אעזר מלא לגמון: ר' יהודה בן בתירה אומר כתיב גמיעה מי אומא מתעור...
ד' אעזר מלא לגמון ואוקמיעה מלוא לגמון הכא נמי מלוא לגמון: והכתיב ד' אעזר...
ירבה חייב משוסל ד' אעזר: איכא ביניהו מלוא לגמון דחוק: מתקיף ליה רב הושעיה וליה...
בית דין קול בית שמה וחומרי בית הלל: אמר ליה רבא ב' איתשיל תנדיעטג מלוא...
איתשיל דהוה להובות שמואי לחומרא: מתקיף ליה ר' יצחק מאי שנא דבתי עלמא אכיל...
בכנותת ומאי שנא שתיה דכלהו וחד כידודי: אמר ר' אבהו רבנות קת ליה לרבנן...
רבנות דמיתבת דעתיה בער מהכי לא מיתבת דעתיה: בשתייה בדידה מיתבת דעתיה...
בית דין דמיתבת דעתיה: מתקיף ליה רבא: רבנן עלמא בכנותת ד' אעזר...
הש' בכנותת אמר ליה אביי קיס ליה לרבנן בהכי תבת דעתיה: מיהו לעונה עלמא לכא...
דעתיה טובה רשעו רשעו בנותת: מתקיף ליה רב זכא בש' שנת בכנותת ולחלי גבנן...
בכנותת אמר ליה קיס ליה לרבנן דבהכי מיתבת דעתיה בער משוסל לא מיתבת דעתיה...
בער שמן טובא ולחלי גבנן בנותת: מתקיף ליה רבא כזית בעדי אפולת נקס וכנותת ככדי...
אפולת נקס אמר ליה אביי כזית ככדי אפולת נקס נמי אפולה היא: בכנותת נמי קיס ליהו להש...
דבהכי הוא דמיתבת דעתיה בער מהכי לא מיתבת דעתיה: מוסר ליה רבא כזית ככדי...
אפולת נקס וכחצי נקס ככדי אפולת נקס אמר רב פנח נקס לעמאת מיות לא דאמר רבא: ופי...
אמר רב פנח הכי וכהל' לחת שמהו בהסונעמאתם כם ואמר רב פנח מוכח לעמאת מיות כה...
התורה מדרבנן וקדח אפמנתא בעלמא: כל האכלים מצטרפין לכנותת אמר רב פנח...
אומצ' במלוא מייחייב בשווא מהו דתמא אפלה אמר רבא מנח' והאיי לאו אפולת הוא קת...
משמעל' כל צדקו אכלא אכלא הוא: אמר ל' שמעון בן לקיש ציר שעלגב ויקר מצטרפין

לכמותה

ה'תקנ"ח
הוא אשכנז
בית יצחק לבלה נ
כד סלון נתנו רבנן חת
בזמננו לראובן דכותנו
אין חסד רב נשים משפחות
עיתו למקטלית בדבר תזדק
יהיה ביה משתבן דנפוליה מחי
דגמ ולחוט רב חוטא בדה דרב
אמר קימתי בעצמי החמה תהיה
משכח דחכא דחכא דכרה וניכרה
עשתבנא עלי קנא תתחילת
אמין סלה געלתי למה
דח שתא חכמה ד

הרש

ישש במו

הה למעוטי פולא

הרשע בשבתו ובעתו כדב

היה קם בשבתו ובעתו ויהי
הה למעוטי בזה למעוטי בזה

מעוטי קם ושמעוטי בזה
הה למעוטי בזה

הה בשבתו ובעתו ויהי
הה למעוטי בזה

הה למעוטי בזה למעוטי בזה
הה למעוטי בזה

הה למעוטי בזה למעוטי בזה
הה למעוטי בזה

הה למעוטי בזה למעוטי בזה
הה למעוטי בזה

הה למעוטי בזה למעוטי בזה
הה למעוטי בזה

הה למעוטי בזה למעוטי בזה
הה למעוטי בזה

